Midnatts ropet

JULEN
1988

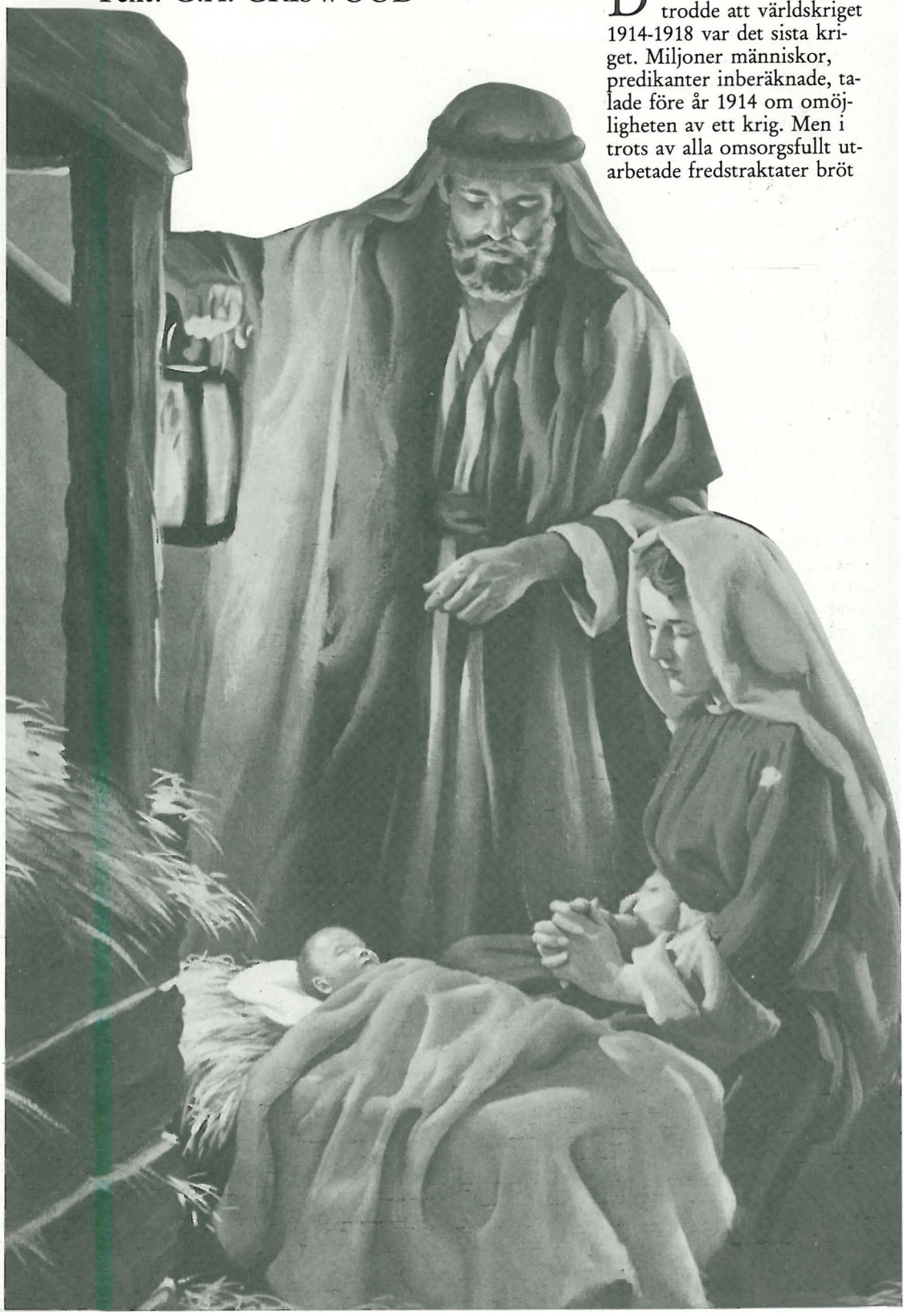

Allt är snedvridet i denna värld. Kristus behöver komma tillbaka och rätta till allt. Allting är ur gängorna. Hela skapelsen suckar och våndas i smärta intill nu i väntan på att bli befriad bidande Guds barns förlossning. Ingen sann fred förrän Fridsfursten återvänder. Det är absolut utom människans förmåga att åstadkomma fred och ordning. Det är rent av abnormt och dåraktigt att tala om införandet av rättfärdigheten och fridens era i en värld som är slagen och ärrig av syndens sjukdomens och dödens fruktansvärda slag.

Ingen sann

FRIDSF

Text: G.A. GRISWOOD

De flesta människor trodde att världskriget 1914-1918 var det sista kriget. Miljoner människor, predikanter inberäknade, talade före år 1914 om omöjligheten av ett krig. Men i trots av alla omsorgsfullt utarbetade fredstraktater bröt

fred utan

JRSTEN

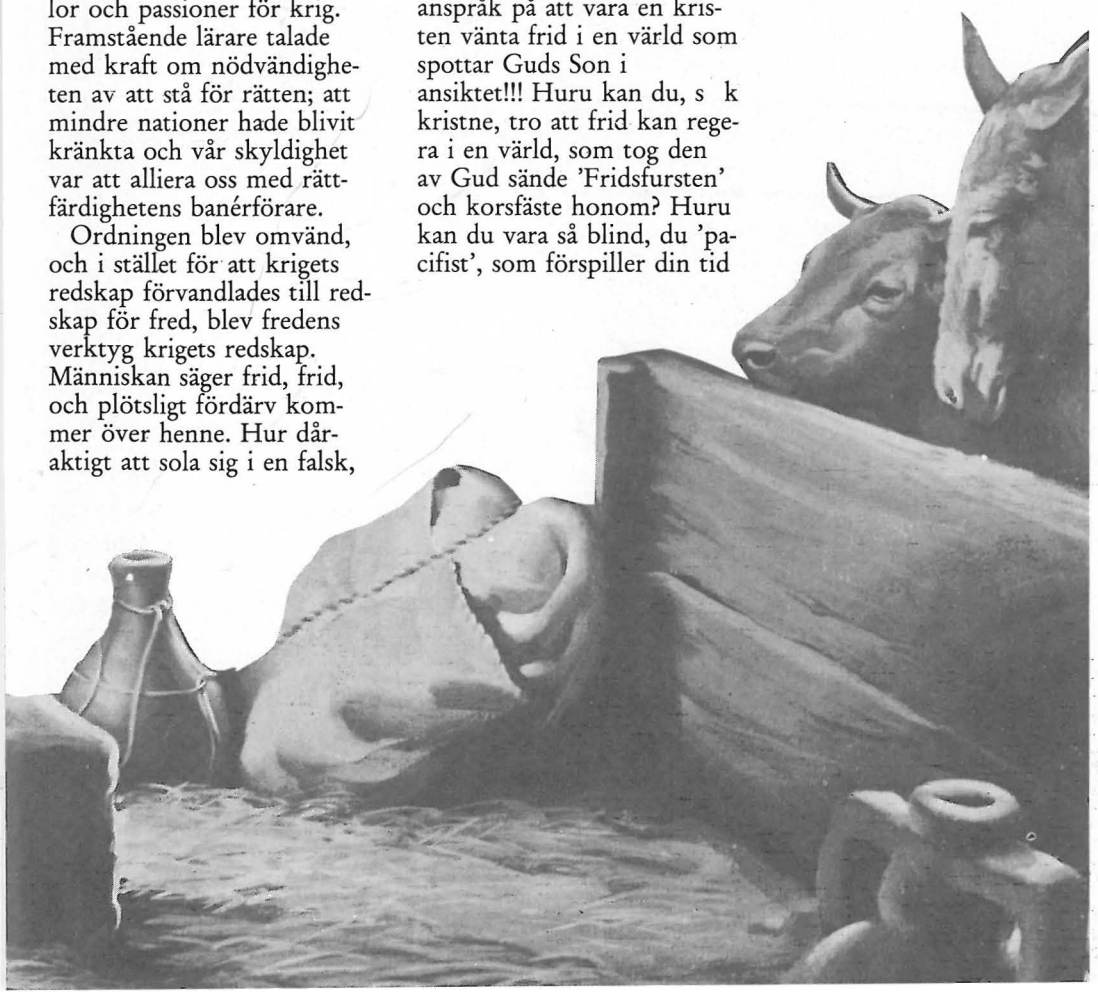
den stora katastrofen ut och Europas jord öppnade sin mun för att dricka de s k "kristna nationernas" blod. Ett pistolskott i Kroatien var tillräckligt för att miljoner amerikanare sändes över till Frankrike för att deltaga i det blodigaste krig mänskligheten någonsin skådat, vilket kostade i människoliv över 30 miljoner man, och i materiella förluster biljoner dollars.

Statsmännen i världen, vilka före 1914 hade brukat sin vältalighet för att skapa en världsvid fred, begagnade nu sin oratoriska förmåga för att inspirera oss till att fullgöra vår plikt mot fosterlandet. Poeterna lade strof till strof för att egga våra känslor och passioner för krig. Framstående lärare talade med kraft om nödvändigheten av att stå för rätten; att mindre nationer hade blivit kränkta och vår skyldighet var att alliera oss med rättfärdighetens banérförare.

Ordningen blev omvänd, och i stället för att krigets redskap förvandlades till redskap för fred, blev fredens verktyg krigets redskap. Människan säger frid, frid, och plötsligt fördärv kommer över henne. Hur dåraktigt att sola sig i en falsk, människogjord fred under det att krigets ande dväljes i världskrigets rykande ruiner och varje nation med feberaktig iver förbereder sig för nästa krig. Varje nation, utom Tyskland, är i dag bättre rustad att ge sig in i krig än de voro år 1914. Kriget är här för att stanna. Krig kommer. Det skall bli broder mot broder, familj mot familj, rike mot rike, och folk mot folk. Det sorgliga är att vi icke är benägna att se saken sådan den är. Predikanterna borde veta bättre. Det är omöjligt att läsa bibeln utan att bliva upplyst i detta ämne beträffande tillståndet i denna av synden förbannande värld.

Hur kan någon som gör anspråk på att vara en kristen vänta frid i en värld som spottar Guds Son i ansiktet!!! Huru kan du, s k kristne, tro att frid kan regera i en värld, som tog den av Gud sände 'Fridsfursten' och korsfäste honom? Huru kan du vara så blind, du 'pacifist', som förspiller din tid med arbete på att få till stånd en människogjord fred, under det man trampar Kristi blod under fötterna och räknar det som något orent? Denna värld är skyldig till mordet på Fridsfursten. Och än mer, alla som icke hava mottagit honom som Herre och Frälsare hava ingen frid och äro under Guds vrede och föremål för hans kommande obeskrivliga dom.

Väntar du frid under dessa förhållanden? Nej, aldrig. Frid — med en Fridsfurste som man genomborrat och röjt ur vägen. Frid — med hela världen i uppror mot Gud? Frid — med hela världen i den ondes våld? Frid — under det människor som svurit Herren tro och lydnad förneka hans födelse, död, uppståndelse och återkomst? Frid — med ateism, rationalism, bolsjevism, modernism och evolution tärande på kristendomens liv? Frid — med den öppna otron som knyter sin Gudsbekämpande näve mot himmelen? Frid — när människorna samla åt sig oerhörda rikedomar för att lättsinnigt förslösa dem på sig själva? Frid — när jordens miljoner begära en levnadsstandard, där kropp och själ hjälpligt kunna hålla ihop? Frid — när banditer, rövare och mördare regera städerna? Låt kortsynta religiösa ledare prata om denna människogjorda fred, låt statsmännen i glödande färger måla ett människogjort tusenårsrikes härliga framtid. Låt poeter och sångare sjunga och tala med behagliga fraser om en ny era — alldeles inom räckhåll.

Låt inte bedra dig. Ställ dig inför sanningen. Ingen fred förrän Fridsfursten återvänder.

Kunna vi icke i väntan därpå hava fred? Jo, om du kan borteliminera varje internationell ofördragsamhet och rasfördomar. Frid? Jo, om du kan förändra människan från att vara mördare, drinkare, ondskefull, tjuv och lögnare, och göra henne till en ny skapelse. Frid? Jo, om du kan taga människans svarta hjärta, varifrån allt detta onda utgår och göra det vitt som snö. *Då* kunde du tala om fred.

Den över alla andra betydelsefulla frågan är, kan människan göra detta? Nej, nej! Kan en bitter källa giva sött vatten? Nej! Nåväl, vartill gagnar det att göra det yttre av fatet rent och två våra händer, då våra hjärtan är så svarta som helvetet? Låt icke bedraga dig. Gud låter icke gäcka sig. Ställ dig inför sanningen. Vi äro i en värld, som är hemfallen åt synd, sjukdom och död. Vi äro i en värld, där passioner, lustar, köttslighet, brutalitet och avundsjuka regera; en värld som under en minut öser ut tillräckligt med avskyvärd händelse mot Gud för att sjunka i fördärvet.

forts sid 37

SANN GUD SANN MÄ

Denne Jesus skall komma igen. Ja, så utpekande framförs löftet om en andra tillkommelse till en samling paralyserade lärjungar på Oljeberget himmelsfärdsdagen. Det var apostlarnas och den urkristna församlingens Jesus, helt oförstörd av kommande tiders förvanskningss- och förfalskningsteorier. Identiteten var klar. Han hade legitimerat sig som sann Gud och sann människa.

Med föruttillvaro hos Fadern avlades han in i människosläktet av den helige Ande. "Han som blev uppenbarad i köttet". Åt honom, den förstfödde före allt skapat, bereddes en kropp genom vilken Guds vilja uppenbaras och förverkligas fortgående och slutligt i alla frälsningsavgörande avseenden.

Jungfrun förlöste "kvinnans säd". Födelseorten, Davids stad, det Betlehem profeterna siat om mottager helt ovetande evigheternas och Israels rättmätige konung. Statschefens befallning om mantalsregistrering var massinvasionens legala orsak.

I STALLET INLEDDES JESU jordiska bana, vid Jordan invigdes han till överstepräst och i Getsemane till offerlamm. Altaret restes utanför Jerusalem dit han förts dödsdömd för religiös hädelse, politisk uppvigling och socialt svärmeri. Hade han varit idealist, eller reformator, levnadskonstnär, renlevnadsman eller religionsfilosof, så hade hans synliga och osynliga banemän för alltid berövat honom rätten till mänskligt liv, och martyrhistorien skulle varit ett intressant namn rikare. På Golgata inställde sig döden för att ta sitt byte då avrättningen var fullbordad och döden konstaterad genom vätskeflödet från den mördades uppstungna sida. Kvarlevorna skulle rätteligen före sabbatens inbrytande forslats till avskrädes- och förbränningsplatsen, Hinnoms dal, alla förbrytares ödsliga kyrkogård. Men en rik man arrenderade sin grav åt den mystiske undergöraren, som i själva dödsögonblicket ropat så himlaljusen slocknade och klipporna rämnade.

"RÄTTFÄRDIGAD I ANDEN." Men då Jesus gjort sin sorti ur den synliga världen, gick han i anden in i den osynliga för att möta döden och predika i dödsriket. Men det var absolut omöjligt att döden kunde behålla honom och ur dödsrikets modersskötе förlöstes han i de djupaste födslovåndor och blev den förstfödde från de döda. Hans synliga kropp var bevisat för att han av människor och djävlar blivit anklagad och dömd för de grövsta illgärningar, och enligt mänskligt betraktelsesätt hade han kvalificerat sig för evigt straff. Men i den osynliga världen blev han i anden efter vederbörlig domstolsprövning på högsta nivå förklarad rättfärdig och oåtkomlig för all bestraffning. Satan, som var envåldshärskare i dödsriket mötte sin överman på sitt eget territorium och berövades nyckeln till sin egen maktsfär. Det vill säga, han var gjord maktlös på sitt eget område, och dödsrikets herravälde och innevånare överlämnades under högtidliga former åt Människosonen, som med ovationer i höjden och i djupet bekändes vara dödsrikets enväldigt frälsande och dömande konung.

SYNDEN OCH SJUKDOMEN besegrades sålunda där de gjort sin entré — i människan på jorden, döden där den härskat som en följd av synden — i dödsriket, och satan där han i högmod invecklat sig i en dramatisk maktkamp med Sonen för att intrigera åt sig tronen på Faderns högra sida — i himmelen.

Efter sitt fall hade satan i höjden iklätt sig åklagarens roll, sekunderad av den tredjedel änglar som allierat sig med honom i hans första organiserade uppror mot Gud. Då Jesus lämnade dödsriket som obestridd triumfator måste han gå till en valplats i

NNISKA

själva höjden för att möta himlarnas irrande tron- och bostadslösa exmakter. Då Sonen återvände sjunger furstarna och väldigheterna den krönings- och hyllningskantat vi kan läsa i Ps 24 "sedd av änglar". Och sedan Sonen intagit äretronen på majestätets högra sida i härligheten har åklagarmakten i princip berövats all laglig kompetens för fortsatta fördömelser. Då satan också berövats den skenmakt- och härlighet som en ohörsam och gensträvig mänsklighet lojalt ger honom, skall han kastas i den sjö som brinner av eld och svavel.

DET ÄR DENNE andligen och kroppsligen Uppståndne, som Gud upphöjt till Herre och Messias, och det är denne Jesus som "blivit predikad bland hedningarna och trodd i världen". Det är genom denne Jesus världen skall födas på nytt. Förvisso "erkänt stor är gudaktighetens hemlighet" och mäktigt ljuder genom tidsåldern den urkristna församlingens tonsatta trosbekännelse. Vi stämmer in i lovsången. *"Hyllen sonen, så att han icke vredgas och I förgåns på eder väg, ty snart kunde hans vrede upptändas. Saliga äro alla de som taga sin tillflykt till honom."*

Text: ***ARNE IMSEN***

En God Jul och ett Gott Nytt År

önskar Midnattsropet alla läsare

Midnattsropet

Nummer 10-12 • 1988 • Årg 29

Omslagsbild
Foto: DAVID CHRISTENSEN

Box 20134, 161 20 Bromma,
Tel 08-733 97 83

Utkommer med 12 nr om året.
Ansvarig utgivare: FINN ARNE IMSEN.

Midnattsropets postgironr: 48 64 65-8.

Prenumerationspriset är: helår 60:-, halvår 32:-.

Till Finland, Norge o. Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang" dvs prenumerationen gäller tills uppsägning sker.

Meddelanden om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens expedition eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter o Guds verk etc.

Tryck: TeKå Offset, Bromma 1988

DET NYA E

Vad som skall ske i kommande dagar:

Nebukadnessar hade en dröm som gjorde honom orolig till sinnet. Sömnen vek bort ifrån honom. Då alla hans spåmän, besvärjare, trollkarlar hade misslyckats att berätta vad konungen hade drömt och ge dess tydning, ropade Daniel till Gud om tydningen. Han blev så förd fram till Nebukadnessar. Dan. 2:27-45:

Daniel svarade konungen och sade: 'Den hemlighet som konungen begär att få veta kunna inga vise, besvärjare, spåmän eller stjärntydare meddela konungen. Men det finnes en Gud i himmelen, som kan uppenbara hemligheter, och han har låtit konung Nebukadnessar veta vad som skall ske i kommande dagar. Detta var din dröm och den syn du hade på ditt läger: När du, o konung, låg på ditt läger, uppstego hos dig tankar på vad som skall ske i framtiden; och han som uppenbara hemligheter lät dig veta vad som skall ske. Och för mig har denna hemlighet blivit uppenbarad, icke i kraft av någon vishet som jag äger framför alla andra levande varelser, utan på det att uttydningen må bliva kungjord för konungen, så att du förstår ditt hjärtas tankar. Du, o konung, såg i din syn en stor bildstod stå framför dig, och den stoden var hög och dess glans övermåttan stor, och den var förskräcklig att skåda. Bildstodens huvud var av bästa guld, dess bröst och armar voro av silver, dess buk och länder av koppar; dess ben voro av järn, dess fötter delvis av järn och delvis av lera. Medan du nu betraktade den, blev en sten lösriven, dock icke genom människohänder, och den träffade bildstoden på fötterna, som voro av järn och lera, och krossade dem. Då blev på en gång alltsammans krossat, järnet, leran kopparen, silvret och guldet, och det blev såsom agnar på en tröskloge om sommaren, och vinden förde bort det, så att man icke mer kunde finna något spår därav. Men av stenen som hade träffat bildstoden blev ett stort berg, som uppfyllde hela jorden. Detta var drömmen; och vi vilja nu säga konungen uttydningen: Du, o konung, konungarnas konung, åt vilken himmelens Gud har givit rike, väldighet, makt och ära, och i vilkens hand han har givit människors barn och djuren på marken och fåglarna under himmelen, varhelst varelser bo, och som han har satt till herre över allesammans, du är det gyllene huvudet. Men efter dig skall uppstå ett annat rike, ringare än ditt, och därefter ännu ett tredje rike, ett som är av koppar, och det skall råda över hela jorden.

Ett fjärde rike skall ock uppstå och vara starkt såsom järn, ty järnet krossar och sönderslår ju allt; och såsom järnet förstör allt annat, så skall ock detta krossa och förstöra. Men att du såg fötterna och tårna vara delvis av krukmakarlera och delvis av järn, det betyder att det skall vara ett söndrat rike, dock så, att det har något av järnets fasthet; ty du såg ju järn vara där, blandat mer lerjord. Och att tårna på fötterna voro delvis av järn och delvis av lera, det betyder att riket skall vara delvis starkt och delvis svagt. Och att du såg järnet vara blandat med lerjord, det betyder att väl en beblandning där skall äga rum, genom människosäd, men att delarna likväl icke skola hålla ihop med varandra, lika litet som järn kan förbinda sig med lera.

Men i de konungarnas dagar skall himmelens Gud upprätta ett rike som aldrig i evighet skall förstöras, och vars makt icke skall bliva överlämnad åt något annat folk. Det skall krossa och göra en ände på alla dessa andra riken, men självt skall det bestå evinnerligen; ty du såg ju att en sten blev lösriven från berget, dock icke genom människohänder, och att den krossade järnet, kopparen, leran, silvret och guldet. Så har en stor Gud uppenbarat för konungen vad som skall ske i framtiden; och drömmen är viss, och dess uttydning är tillförlitlig."

Nebukadnessar drömde om fyra stora världsriken. Bildstodens olika metaller representerar i följd och ordning nedanstående riken:

Huvudet av guld är det Babyloniska riket 606-539 f Kr. Bröst och armar av silver är Medio-Persiska riket 539-331 f Kr. Buk och höfter av koppar är det grekiska riket 331-63 f Kr. Ben av järn är det romerska riket 63 f Kr-476 e Kr. Fötterna av järn och lera med tio tår är det tiostatsförbund som är ett återuppståndet Romarrike i ändens tid.

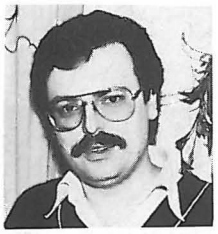
Nebukadnessar fick i sin dröm se rikenas yttre fasad. Men Daniel hade också en dröm och han får i sin dröm se världsrikenas insida. Dan. 7:2-8.

Detta är Daniels berättelse:
Jag hade en syn om natten, och såg i den hu-

forts sid 35

UROPA

Text:
PER ARNE IMSEN

Alla politiska bedömare är överens om en sak: Europas makt och inflytande över den övriga världen ökar för varje månad som går. Den Europeiska gemenskapen, EG, har lyckats skapa ett framtidshopp för världens nationer, som gör att de står i kö för att teckna handelsavtal och uppgörelser inför ingången i ett nytt sekel. Ingen vill bli utanför det man upplever som händelsernas centrum.

Finns det något i bibelns profetior som talar om denna utveckling? Är EG ett tidstecken?

Per-Arne Imsen jämför bibeltexter med aktuella uttalanden i massmedia.

Luk. 21:25-33. *Och tecken skola ske i solen och i månen och i stjärnorna, och på jorden skall ångest komma över folken, och de skola stå rådlösa vid havets och vågornas dån, då nu människor uppgiva andan av förskräckelse och ängslan för det som skall övergå världen; ty himmelens makter skola bäva. Och då skall man få se 'Människosonen komma i en sky', med stor makt och härlighet. Men när detta begynner ske, då mån I resa eder upp och upplyfta edra huvuden, ty då nalkas eder förlossning.*

Och han framställde för dem en liknelse: 'Se på fikonträdet och på alla andra träd. När I fån se att de skjuta knopp, då veten I av eder själva att sommaren redan är nära. Likaså, när I sen detta ske, då kunnen I ock veta att Guds rike är nära. Sannerligen säger jag eder: Detta släkte skall icke förgås, förrän allt detta sker. Himmel och jord skola förgås, men mina ord skola aldrig förgås.

Jesus talar om fikonträdet som ofta står som symbolen för nationen Israel, som ett speciellt givakt inför hans tillkommelse och tidsålderns avslutning. Men han säger också att vi skall se på de andra träden. Det skall ske saker i de andra nationerna som är unika i världshistorien.

Enligt bibelns profetior får Europa en mycket central plats i dessa händelser. Den europeiska gemenskapen EG har de senaste åren blivit en stormakt som nationerna i världen tycks räkna alldeles oerhört med. Man står på kö för att få uppgörelser och handelsavtal, för att som man säger "inte bli utanför."

I den svenska valrörelsen kom det alldeles markant fram att satsa på framtiden, det var att satsa på EG. Vi ser också i den dagliga nyhetsrapporteringen att EG är det ständigt återkommande temat. Det tycks utgöra ett slags framtidshopp för mänskligheten.

På den bildstod som Nebukadnessar såg fanns det tio tår och Daniel såg i sin dröm tio horn och ett horn som nergjorde tre av de andra hornen. Vi förstår av uttydningen av drömmen att det handlar om tio konungar och riken. Och det ena hornet handlar om antikrists framträdande. Vilddjuret beskrivs utförligt i Uppenbarelseboken kapitel 13. Den beskrivning Johannes ger ansluter sig till det Daniel såg i sin dröm. Men Johannes ger en mer detaljerad bild av vad som skall hända.

■ *EG:s medlemsländer*

I EG:s eget magasin The Europeen Community Magazine skrev man för en tid sedan: "EG:s Rom-överenskommelse understödjer tolkningen av Hesekiels och Daniels böcker, samt Uppenbarelseboken om att 'ändetidens' rike är ett nytt romerskt rike."

Det finns tydligen även på EG-hållen insikt om vad som står i bibelns profetior. Värre tycks det vara på tidningen Dagen som skrev om EG på sin ledarsida för någon vecka sedan: "Den svenska rädslan ter sig alltmer förbryllande... Det dröjer kanske inte länge innan EG och det östliga Comecon i ordets verkliga mening bildar en europamarknad. OCH DÅ MÅSTE VI VARA MED. (Dagen 10/11 -88)

För några decennier sedan höjdes profetröster som beskrev de händelser som skulle tima i Europa. Man talade om Romarriket som skulle återuppstå och om antikrist som skulle framträda. Man talade om judarna som skulle återsamlas till Palestina. Men framför allt förkunnade man om Jesu snara tillkommelse, de troendes eviga hopp. Man förutsade med profetisk skärpa de händelser vi idag är ögonvittnen till.

Stiger upp ur avgrunden

Det övermåttan förskräckliga vilddjuret är alltså Romarriket. Det hade sin första storhetsperiod år 63 f Kr-476 e Kr. Men om vilddjuret står det i Upp. 17:8: "Vilddjuret som du har sett, det HAR

forts sid 16

GENTEKNOLOGIN:

MANIPULERING MED MÄNNISKOLIVET

Tekniken är i och för sig varken ond eller god. Det som blir utslagsgivande är människan bakom utvecklingen. En sak är vad vi kan göra — något annat vad vi bör göra. Historiens tragiska vittnesbörd är alltför ofta det att en upptäckt som forskarna i det ena ögonblicket kan försäkra ha mänsklighetens bästa som mål, kan i nästa ögonblick visa sig att bli dess värsta fiende.

1932 utkom boken "Brave New World", (Du sköna nya värld) av filosofen och kulturdebattören Aldous Huxley. I likhet med den tidigare Javgenij Zamjatins bok "Vi", där pennan fördes av D-503, beskriver också Huxley en framtid där den enda världsstaten har makten. Inbyggarna i Huxleys "sköna, nya värld" är alla lyckliga, — producerade som de är i speciella fabriker, genom knoppskjutning — där makthavarna har bestämt de biologiska egenskaper det uppväxande släktet skall äga, — för att passa in i arbetet världsstaten har bestämt för dem. Huxley beskriver konflikten mellan "den lilla resten som, genom ett produktionsfel är annorlunda" och det annars så gnisselfria samhällsmaskineriet.

Från den tid "Du sköna nya värld" kom ut, och fram till idag, har denna tidiga sciencefictonbok fått en mer och mer profetisk prägel. Huxleys äventyrliga fantasivärld har fått en skrämmande realism över sig, — och nutidsmänniskan framstår i en styrd och avsjälad form, som bara bibeln kan ge ett fullgott svar på: En fallen mänsklighet med kunskap om gott och ont, där en fortlöpande degradering av människovärdet blir resultatet, eftersom ekonomi och profit fått styra alla etiska värderingar.

Weimar-Republiken

Går vi till den profana historien möter vi upptakten till den utveckling dagens genteknologi är inne i lättast genom att leta oss fram till 20-talets Weimar-Republik.

Karl Bindings och Alfred Hoches bok "Frihet att tillintetgöra värdelöst liv" (The Release of The Destruction of Life Devoid of Value) räknas av många som själva fundamentet i den ideologi som särskilt slog rot bland läkare och jurister i dåtidens Tyskland. De hegelska och Nietzchianska ideérna om "övermänniskan" och "liv icke värt att levas" skapade redan innan Hitlers maktövertagande en gryende praxis i meningen av "mindervärdigt liv".

Då Hitler tillträdde som rikskansler 1933 blev Nietzhes "Also sprach Zarathust-

ra" upphöjd till religion och tanken om övermänniskans "vilja till makt" till moral: nazismens rashygienska idégrundlag skulle nu omsättas i praxis.

Professor Max von Gruber var en av Hitlerregimens mest framträdande talesmän för "den rena rasen". Utbildningscenter för rashygien blev etablerat i stor skala, — där framför allt lärarna fick grundlig information om den ariska överhögheten. Skolböcker som "Matematik i bruk för politisk undervisning" — blev resultat av intensivkurserna, — böcker som bl a innehöll matematiska problem som gav en falsk bild av kostnaderna för vård av kroniskt sjuka och vanföra, — och problemställningar som t ex "hur många nya hem och bostadslån kan vi ge för den summa pengar det kostar staten att ta hand om krymplingar och sinnessjuka..."

Himmler, gestapochef och senare högste ledare för de otaliga koncentrationslägren, var också mellan åren 1939-40 ansvarig för uppförandet av de första statsägda bordellerna, där s k rena ariska kvinnor var tvungna att inseminera sig. Detta förekom i stor skala. I flera av dessa centra förekom det otaliga medicinska experiment av olika slag. I de statskontrollerade bordellernas kölvatten, med "massproducering av ariska elitbarn" som enda mål.

"Födelsehus" såg också dagens ljus i många europeiska länder, däribland Norge, eftersom nazismen ryckte alltefter sig fram.

Det ligger i själva saken att renodlingen av "den perfekta rasen", själva rashygienen, måste få ödesdigra konsekvenser för grupper och folkslag som blev ansedda som orena. Historien kan då också bekräfta en massutrotning av "oönskade raselementer" utan motstycke.

Rasingenjörernas planer var: total utrotning av alla judar och polacker, en reducering av det ryska folket med 30 milj., massutrotning av gamla, senila, mentalt efterblivna, handikappade och alla som led av någon form av kronisk sjukdom. I ett stadium stod också epileptiker, sångvätare och barn med missbildade öron på specialisternas dödslistor.

Å ena sidan önskade Hitler driva forskning och utbreda avelsexperiment med människor för att uppnå en bättre människoras. De laboratorieförsök, kallad "mänskligt försöksmaterial för medicinsk/militär forskning" som Nürnbergsprocessen la i dagen är av en helt ofattbar karaktär. Hur kunde detta ske?

I sin bok "The Cunning of History" skriver historikern R L Rubenstein: "Utrotningsprocessen krävde samarbete från varje sektor i det tyska samhället. Byråkraterna utarbetade bestämmelserna och förordningarna, kyrkan bekräftade idén om arisk upprinnelse, postverket förmedlade anmälan om expropiering, upphävt statsmedborgarskap och deportering. Wehrmacht ställde exekutionsplatser till förfogande. Jag upprepar: operationen krävde och fick deltagande av varje större social, politisk och religiös institution i det tyska riket."

Så bearbetat och metodiskt duperat var detta folk, att bara ett försvinnande litet fåtal höjde sin röst till protest.

"Världen är ännu ung"

I dikten "Följ kallet" (Juden 1844) skrev Henrik Wergeland: "Världen är ännu ung", apropå den judehets och antisemitism som var rådande i dåtidens Europa. "Har man då intet lärt av historien?", frågar han sina medbröder.

Studerar man vår samtid utifrån tanken om livsrätt och människovärde, är den wergelandska frasen dessvärre högaktuell. Den livsfientliga hållning nazismen representerade, är minst lika levande idag, ett halvt sekel efter domen i Nürnberg, visserligen i förfinade former, men kanske också därför mer förförande och farlig.

"Världen är ännu ung" — i alla fall har den civiliserade världen inte haft skönjbar framgång på medmänsklighetens område.

De två-tre senaste decennierna har gett språket en mängd ord och uttryck, meningar vi har tagit upp i vår ordvokabulär utan att vi tänker igenom ordens betydelse, provrörsbarn, hyra av livmoder, fostervattensprover, prenatal diagnostik, genspleising, shreening och kloning är alla exempel på de nya formuleringarna. Gemensamt för dem alla är att de, om vi orkar en kritisk analys, representerar en degradering av människovärdet.

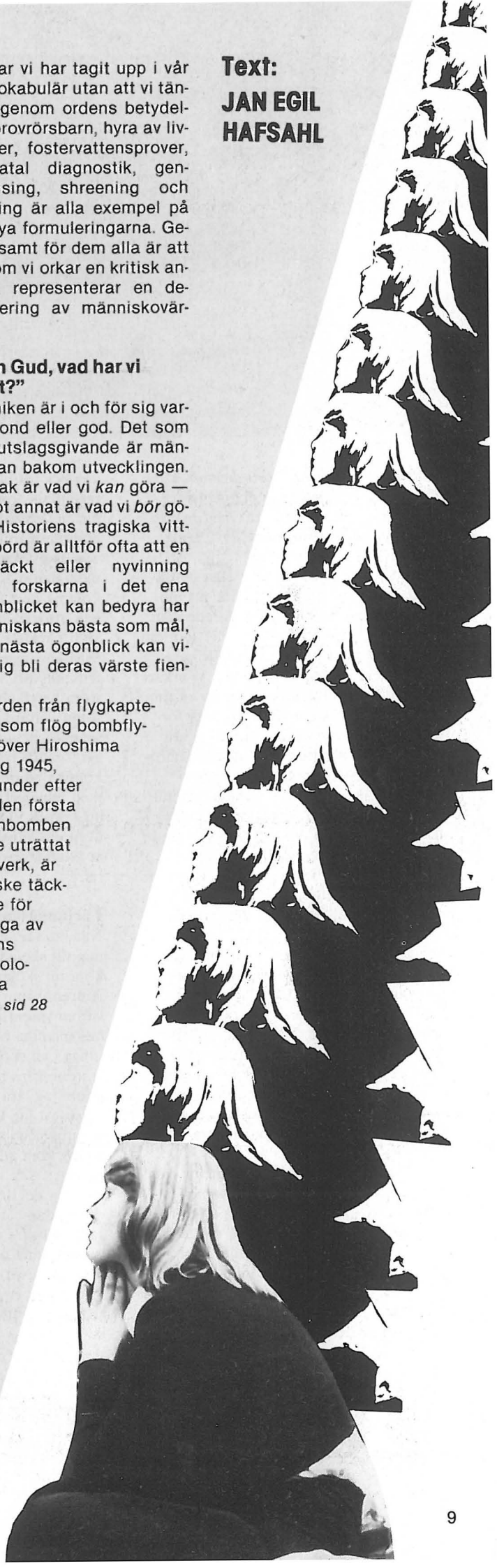
"Min Gud, vad har vi gjort?"

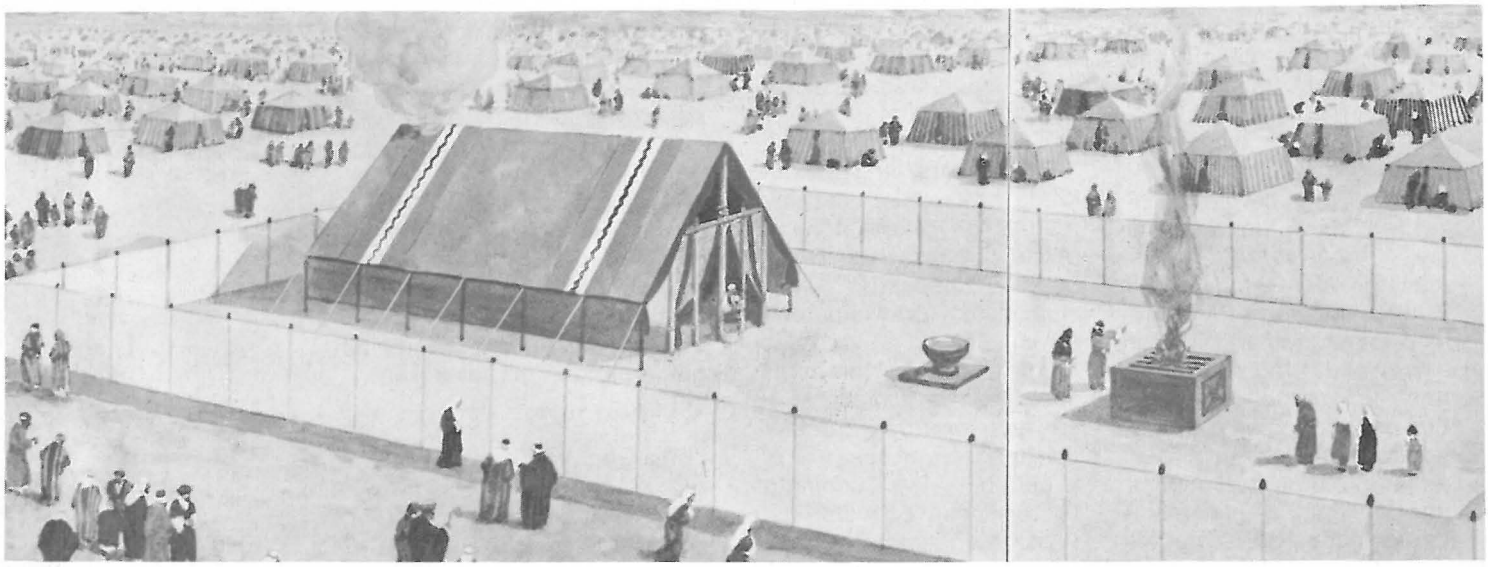
Tekniken är i och för sig varken ond eller god. Det som blir utslagsgivande är människan bakom utvecklingen. En sak är vad vi *kan* göra — något annat är vad vi *bör* göra. Historiens tragiska vittnesbörd är alltför ofta att en upptäckt eller nyvinning som forskarna i det ena ögonblicket kan bedyra har människans bästa som mål, — i nästa ögonblick kan visa sig bli deras värste fiende.

Orden från flygkaptenen som flög bombflyget över Hiroshima 6 aug 1945, sekunder efter att den första atombomben hade uträttat sitt verk, är kanske täckande för många av tidens teknologiska

forts sid 28

Text:
JAN EGIL HAFSAHL

"Och ständigt var dag voro de endräktigt tillsammans i helgedomen och hemma i husen bröto de bröd och åto med fröjd i hjärtats enfald och lovade Gud". (Apg. 2:46)

Var detta en nödvändighet eller en tillfällighet? Det är helt uppenbart, att om man samlades varje dag, så sysslade man med någonting. På oss verkar det som om det verkligt stora problemet skulle vara, att ge innehåll åt gudstjänsterna, vi orkar knappast vara tillsammans mer än en timme ett par gånger i veckan. Vi är så förstörda i våra sinnen och bedömer gudstjänst- och församlingslivet utifrån jämförelser vi gör — förmodligen tänker vi: Vad skulle jag använda den här tiden till om jag inte var med i gudstjänsten och vad skulle jag göra om jag inte vara med i församlingen. I det ögonblick vi har ett alternativ är vi kluvna och då finns det en intressekonflikt inom oss. Vi måste vid varje speciellt tillfälle välja det ena eller det andra.

Ibland talar vi om, att nu är det väckelse och alla talar om hur vi önskar väckelse. Tänk om vi skulle säga eller använda samma uttryck för vår fysiska tillvaro, om vi skulle behöva väckas varje timme på dygnet — Någon period förväntas vi väl hålla oss vakna. Idealet kan väl inte vara att uppleva en väckelse, som knuffar till och skakar om oss, lyfter upp eller ger oss en kick, utan det måste väl vara att vi håller oss vakna.

Vad är det som gör det möjligt för oss att hålla oss vakna? *Se, brudgummen kommer!* Medvetandet om Jesu tillkommelse håller oss vakna, men då måste vi få det korta perspektivet och det kan vi inte tillkämpa oss genom någon slags träning, inte heller läsa oss till. Det korta perspektivet får vi, när vi blir fyllda av den helige Ande. Det finns ingen annan väg och att bli fylld av den helige Ande är ingenting, som man störtar sig in i och när det passar hoppar ur; utan det är någonting man lever i, av, igenom och för.

Alla effekter som påverkar oss till sömnaktighet måste vi försöka utesluta och komma bort ifrån. Jag kan anstränga mig och utnyttja alla de krafter, psykiska eller andra krafter, som jag förfogar över, och försöka suggerera mig att tro. Det är fruktansvärt slitsamt och blir i längden till stora besvikelser, som sedan följs av djup sömn. Tron är inte ansträngningar och spänningar — tro är vila. Tro, det är inte att försöka lyfta sig själv i håret för att komma högre eller försöka lyfta andra med mina erfarenheter. Inte heller är det att leva ut i väldiga känsloexplosioner, även om känslorna måste vara med. Tro är vila! Trons vila är i högsta grad aktivitet.

Lärjungaskap

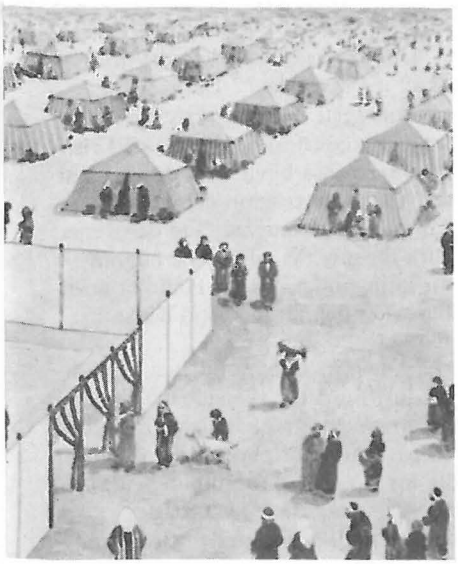
När jag var sex år, tog min mamma med mig till skolan för inskrivning. När jag kom till skolan överlämnade hon mig till läraren, som skulle undervisa mig. Det var en väsentlig skillnad på att vara barn hos mamma och pappa och att vara lärjunge i en skola. Jag hade lärt mig familjeordningens regler i hemmet, men nu måste jag lära mig skolordningen. Det innebar att jag kom till skolan vid en viss tidpunkt och slutade vid en viss tidpunkt — jag kom alltså in i ett ordnat studiemönster. Jag kunde inte säga:"Idag skolkar jag, det är inte roligt att gå i skolan" eller "idag har jag annat att syssla med. Jag vill hellre vara ute och leka eller syssla med mina nöjen." Jag hade ingen valfrihet, det var inte jag som bestämde, jag stod under en annan och hade inget annat att göra än att förverkliga en annans vilja.

När det gäller kristen tro och verksamhet, har vi fått den uppfattningen att det är baserat på frivillighet — om vi har lust, om det tilltalar eller passar oss. Det är därför vi ser så många religiösa medelmåttor. Det blir ingenting av dem. Överallt möter man dessa människor som följer minsta motståndets lag och gör sådant som lyster och som passar för tillfället. De har inte förstått någonting av lärjungaskapets förutsättningar, men tar sig ändå friheten att kalla sig kristna, även om de inte vet någonting om vad kristendomen är och själva utgör de egentligen en förfärlig dementi mot Kristus. De kan inte hålla tiderna, orkar inte bedja, har ingen hållning, för de har aldrig tränat sig. De orkar inte studera bibeln, ett och annat ord kanske för sin uppbyggelse.

Det är förödande med en kristen verksamhet som är så slapp att den inte vågar ställa upp regler av fruktan eller ängslan över att om vi gör det kommer människorna in i träldom och blir trälar. Så länge vi är här i tiden är vi trälar, antingen Kristi träl, jagets träl eller världens träl. Vi är trälar och den enda frihet vi egentligen har är att välja Herre.

Det står i bibeln, att Jesus ska hämta dem som hör honom till. Vem är det som äger mig? Är det jag, världen eller Herren Jesus Kristus? När jag ser den förfärliga process av upplösning och sammanbrott som finns ute i samhället i övrigt , blir jag mållös. Jag ser unga och äldre människor, som i sin dårskap berömmer sig av sin frihet, när de i verkligheten är förslavade existenser. Några är så förslavade av världen att de inte kan göra någonting utan sina kompisar. De är alltså inne i det totalitära mönster som kamratdiktaturen representerar. Men att bli frälst, det är att bli Kristi träl, eller för att gå ännu längre, att bli en Kristi livegen. Sedan har vi inga

FÖRSAMLINGSORDNI

Vill vi framåt och vill vi växa till? Då finns vägen här: *"Dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning..."* Det fanns inga alternativ till den undervisningen.

Man kan inte bli en Jesu lärjunge eller en soldat i hans armé utan sann kunskap. Vi behöver apostlarnas undervisning — dvs den undervisning de första kristna mottog.

Predikan av ARNE IMSEN

valmöjligheter. Jesus sade: *"Fader, ske icke min vilja, utan Din"*. Låt det förverkligas i mitt liv och genom mig!

Det verkar nästan som om frälsningen skulle vara någon slags realisationsvara, man säljer frälsningen så billigt som möjligt för att man ska få så många som möjligt med i matriklarna. Men om vi på det viset sänker kravet, då får vi en kraftlös frälsning. Det blir ett bedrägligt sken, men vad vi behöver, det är kraften ifrån höjden. Den kraft som erbjuds oss är korsets kraft! Den frälsning, som bibeln talar om, den har sin kärlek i sanningen, det finns inget annat medel än sanningen, som kan frigöra oss.

Väckelsesignalen ljuder

Vem vill inte sova en timme till, när väckarklockan börjar ringa, eller när mamma eller pappa kommer och skakar om en i sängen. Nu har jag hört kristna säga, att de så gärna vill ha väckelse men när väckelsesignalen ljuder, säger de — låt oss vila en stund till, slumra lite till. Så småningom kommer vi in i ett mönster, där vi inte kommer någonstans. Det finns områden i våra liv, där vi måste väckas. Då får vi räkna med, att varje väckelse för med sig en personlig och våldsam kamp, som är obekväm, besvärlig och jobbig. Vi önskar egentligen få vara i fred och inte bli störda.

Det är klart att man vill sova över när man vet att man inte läst läxan, eller varit försumlig och struntat i uppgifterna. Det finns massor av kristna som aldrig läser läxan. De blir aldrig hemmastadda i bibeln, och när man är så renons på levande gudskunskap är det inte stimulerande att gå till mötena. Det är uppenbart att om man fått tillrättavisning, fått sitta kvar efter dagens slut därför att man inte skött sig eller något liknande så känns det obekvämt och otrevligt. Har man dessutom fått gå om ett år därför att man misskött sig, eller inte klarat av skolarbetet är det uppenbart att man helst vill komma bort från ansvaret. Det är där kristenheten befinner sig idag; de har fått bakläxa på alla områden och man har gjort allt för att kunna fylla alla behoven. Man har skaffat experter och särklasser med specialundervisning för människorna.

Det finns andra sidor av det här som vi absolut måste lära oss. Det var ingen som överlämnade åt mig, att själv se till att komma till skolan varje morgon. Det gjorde mina föräldrar, de åtog sig inför skolan att svara för, att jag kom dit. Föräldrarna hade makt och myndighet till detta. Men när vi börjar tala om myndighet och makt för att människorna ska lära sig någonting — om vi tar dem i örat eller tillrättavisar någon — så passar det inte. Då vill man inte vara med. Har inte församlingen myndighet och makt att upprätthålla lärjungaskapet och församlingsordningen, då rasar alltihop och det blir sämre än ett profant föreningsliv. Det är orsaken till att människor i den miljön kommer tillsammans till försämring och inte till förbättring.

Guds vilja är, att vi ska växa till och bli mer förtroliga med honom. Han vill att vi ska få se och uppleva mera; att vi ska formas, danas, berikas och utvecklas.

Häromkvällen hörde jag om en man, som hade bekymmer om alla obebodda planeter ute i himlarymderna. "Tror du verkligen, att det är Gud, som kan ha skapat universum och på den här lilla, lilla planeten placerat människan?"

Människor använder ofta vetenskapliga medel och metoder för att bevisa eller förneka Guds existens. Det liknar ju ingenting — bevisa Guds existens... Så mycket har jag lärt mig av livet, fastän jag inte är någon vetenskapsman, att när jag ser en klocka, vet jag att det måste finnas en hjärna, en designer eller konstruktör bakom den. Det kan inte ha kommit till av en slump så att hjul lagts till hjul och fjäder till fjäder som helt plötsligt har samlat sig till en boett. På någon märklig signal har sedan visarna kommit farande och lagt sig tillrätta där. Jag förstår att bakom konstruktionen måste finnas både en skicklig hjärna och dugliga händer, sen kan man kalla honom vad man vill — jag kallar honom urmakare.

Men det är ju bara en liten spegelbild av det stora urverket; vad vore det utan solen och månen. Detta "urverk" är gjort av en stor urmakare — Gud har skapat det — det fungerar, och kommer inte ur sin bana, går inte för sakta och inte för fort. Det har exakt tidsangivelse århundrade efter århundrade och årtusenden efter årtusende.

Ett folk för evigheten

Ute i rymden finns miljoner planeter och det sägs att de är obefolkade, det finns inget liv där, och det är möjligt att det är så. Bibeln talar om skapelsen där Gud satte människan och så talar den om den nya skapelsen. Det handlar om ett folk för tiden och ett för evigheten — ett folk för jorden och ett för himmelen. Jorden och himmelen är olika världar och bibeln säger att Gud inte har slutat att skapa. Han skapar ständigt något nytt.

Guds vilja är inte, att vi ska bli frälsta för att vi ska känna oss glada. Det verkar nästan, som om hela frälsningen skulle bestå i, att vi ska känna oss lyckliga. Människor måste leva upp till lyckoidealen, men ju mera hon får, ju olyckligare blir hon. Allt hon får och söker efter, leder fram till samma slutsats — det är för-

forts sid 32

G och LÄRJUNGASKAP

"Ty själva förkunna de om oss, med vilken framgång vi begynte vårt arbete hos eder, och huru I från avgudarna omvänden eder till Gud, till att tjäna den levande och sanne Guden, och till att vänta hans Son från himmelen, honom som han har uppväckt från de döda, Jesus, som frälsar oss undan den kommande vredesdomen." 1 Tess. 1:9-10

Omvändelsen är ett mycket centralt budskap i bibeln. Vi möter det hos profeterna i Gamla testamentet och hos Johannes Döparen i Nya testamentet. Vi möter det även hos Jesus, som kommer med budskapet "gör bättring", eller "omvänd er, ty himmelriket är nära". Vi förstår, att ett sådant krav på omvändelse inte var gripet ur luften, utan det hade ett syfte.

Omvändelsekravet når oss som individer, men också som grupp och församling. Det kan också, som det gör i Gamla testamentet, handla om en nations inriktning. Men när vi möter omvändelsekravet på nytestamentlig mark, så är det i första hand riktat till oss som individer, beroende på att Gud måste ta tag i det som ligger oss närmast. Vi kan inte börja med världsproblematiken. Den kan vi skjuta ifrån oss och tycka att den inte angår oss. Nej, Gud är mycket personlig. Han kommer till oss och pekar på för oss känsliga punkter i våra liv. När Jesus dör för alla, dör han för individen, och det är som individ man måste ta ställning till Kristus. Det kan inte ske kollektivt. Det handlar inte om en massassociering till en kyrka eller som t ex i Svenska kyrkan där man kommer med "automatiskt", utan att man gör någonting själv. Döpt eller begjuten som barn räcker inte till. Det är inget personligt engagemang, inget ställningstagande av individen, ty det är andra som agerar i stället för individen.

"När budordet kommer", säger Paulus, "träffar det någonting, som Gud har lagt ner i varje människa, samvetet". (Du och jag vet något tillsammans med någon). Det rör de mest känsliga delarna av vår personlighet, det innersta av dig och mig. Det är dit Gud kommer, med sitt ord och sin ande, och når oss genom anden. Han vill peka på vår situation, hur vi förhåller oss till det som han har sagt och representerar.

Det finns någonting absolut. Gud är själva centrum i tillvaron och livet. Han är det inte för alla människor, men trots det så är han ändå centrum i hela tillvaron. Det är Guds eget budord, som vi möter i G.T. Detta gäller alla människor, för vi läser i Rom. 2:11-15 *"Ty hos Gud finns intet anseende till personen; alla de som utan lag hava syndat skola ock utan lag förgås, och alla de som med lag hava syndat skola genom lag bliva dömda. Ty icke lagens hörare äro rättfärdiga inför Gud, men lagens görare skola förklaras rättfärdiga. Ty då hedningarna, som icke hava lag, av naturen göra vad lagen innehåller, så äro dessa, utan att hava lag, sig själva en lag, då de ju sålunda visa att lagens verk äro skrivna i deras hjärtan.* (I deras personligheter finns alltså lagens verk inristat.) *Därom utgöra också deras egna samveten ett vittnesbörd, så ock, i den inbördes umgängelsen, deras tankar, när dessa anklagar eller ock försvarar dem."* Detta är varje människas situation inför Gud. Vi är moraliska varelser, som har att bestämma över våra liv, vare sig vi är kristna eller inte, och vi står där med ansvar inför Gud för vårt eget liv och för våra egna handlingar.

Budordet dödar

Paulus säger också, att när han mötte budordet, så dödade det honom. Inte budordet som sådant, för det är heligt och gott och välbehagligt, men lagen uppenbarade något som fanns närvarande i hans personlighet. Synden! Den fanns där och den var en närvarande, inneboende kraft, och detta uppenbarade lagen. Det gör den fortfarande, när människor kommer upp till medveten ålder. Vi möter ordet, och samvetet väcks över vad som är rätt och fel. Då döms vi av våra egna tankar, när dessa anklagar eller försvarar oss. Detta är den enskilda människans situation.

Man kan säga, att man föds in i världen (världen i motsats till Guds rike), när detta äger rum. Man föds in i världen och det är därför budskapet är så absolut, inkonsekvent och intolerant. *Ni måste födas på nytt,* sade Jesus. Det är ett absolut krav: För man kan inte se Guds rike, man kan inte komma in i Guds rike, med mindre att det äger rum en förvandling i den enskilda människans personlighet.

Vi lever inte som isolerade öar, utan vi är en del i ett sammanhang. Omständigheterna är olika beroende av var på jorden vi befinner oss, och vi har olika referensramar för hur vi ska förstå tillvaron. En japan eller en västindier tänker inte som en svensk, och t o m inom Europa har vi skillnader i tänkesätt. Människor uppväxta i den katolska världen tänker annorlunda än oss som är påverkade av lutherdomen. Det finns fler saker som påverkar oss, men budskapet från Jesus Kristus och apostlarna om omvändelse, det står fortfarande kvar. Oberoende av vilken typ av uppväxt du har eller vilken kultur du är märkt av, så kommer budskapet "Ni måste födas på nytt" till dig. När Paulus i 1 Tess. kapitel 1 tar upp detta, så lägg märke till hur han säger:

"Från avgudarna omvänden er till Gud."
"Du skall älska Herren, din Gud, av allt ditt hjärta, och av all din själ, och av all din kraft", läser vi i 5 Mos. 6:5.

Vi sätter inte Gud främst, utan kan fastmer konstatera att i den västerländska världen, så har människan själv blivit den gud som man tillber, och som allting koncentreras omkring. Gud är inte centrum för materialisten, utan det är människan själv. "Hur skall jag kunna få det bra? Hur skall jag utvecklas?" Det mönstret har också präglat en del av kristendomen, när det gäller efterföljelsen av Jesus Kristus. Den har också blivit en självcentrerad och självupptagen religion och frälsning. Det handlar oftast om vad Gud och Jesus kan göra för mig. Vi vill skicka honom som en springpojke, för att Han ska utföra olika saker och att vi ska få det så bra som möjligt.

Vi konstaterar att omvändelsen är nödvändig, just p g a det skapade mönstret och t o m på det man har satt kristet förtecken på. Därför är omvändelsen nödvändig för oss, inte bara som individer, utan också som grupp. Man måste omvända sig till den levande och sanne Guden, bort från avgudarna, och tjäna Honom.

Tjänar någon gör vi alltid. Men frågan är vem och varför vi tjänar? Vi är inte inaktiva i det avseendet, utan hela tiden är vi engagerade. När vi tycker att vi är passiva, så är vi i alla fall engagerade, men på ett negativt sätt. Du förstår, att tjäna den levande och sanne Guden är inte något statiskt. Det är inte en kult, eller en religion, utan det handlar om något dynamiskt.

Paulus säger i Rom. 12:1-2 *"Så förmanar jag nu eder, mina bröder, vid Guds barmhärtighet att frambära edra kroppar, till ett levande, heligt och Gud välbehagligt offer — eder andliga tempeltjänst. Och skicken eder icke efter denna tidsålders väsende, utan förvandlen eder genom edert sinnes förnyelse, så att I kunnen pröva, vad som är Guds vilja, vad som är gott och välbehagligt och fullkomligt."* — Er andliga tempeltjänst! Den är inte begränsad till en kyrka, till bestämda mötestider. Den inkluderar hela vår tillvaro. Det är det, som är skillnaden mellan kulten och det som Kristus representerar. Vi kan också påminna varandra om Ef. 4:22 *"att I — då detta nu krävdes på grund av eder förra vandel — haven avlagt den gamla människan, som fördärvar sig genom att följa sina begärelsers bedrägliga lockelser."*

Ett annat sätt att leva

Den gamla människan är alltså inte den onda naturen, utan den gamla människan är summan av de livsmönster och den livsstil, som jag förut var införsatt i. När omvändelsen blir verklighet i en individs liv, så får han avlägga allt detta och komma in i ett nytt sammanhang. Det nya sammanhanget är Guds rike. I Guds rike, finns en helt annan ordning, ett helt annat sätt att leva och att se på saker och ting. Förutsättningen är att det finns något, som verkar: *Förnyelsen genom anden som bor i vårt sinne.*

Anden är ständigt närvarande i vår personlighet och gör det möjligt för oss att förnyas och att utvecklas positivt. Vi är levande varelser. Vi förändras. Vi tar in-

TJÄNA DEN LEVANDE GUDEN

Predikan av GUNNO ANDERSSON

Omvändelsen är nödvändig för oss — inte bara som individer utan också som grupp. Man måste omvända sig till den levande och sanne Guden och tjäna honom.

Tjänar någon gör vi alltid. Men frågan är vem och varför vi tjänar? Vi är inte inaktiva i det avseendet — hela tiden är vi engagerade. När vi tycker att vi är passiva är vi i alla fall engagerade; men på ett negativt sätt. Att tjäna Gud är inte något statiskt. Det är inte en kult eller religion — utan det handlar om något dynamiskt.

tryck och därför är det nödvändigt för oss att kunna förstå de händelser som äger rum och som påverkar oss. Därför kan man säga: "Förvandlen eder genom ert sinnes förnyelse." Vi får inte låta det som är i världen, genom världsordningen eller den livsstil som råder i tiden, störa och påverka oss. Det kan endast ske därigenom, att vi frambär oss själva som ett levande offer.

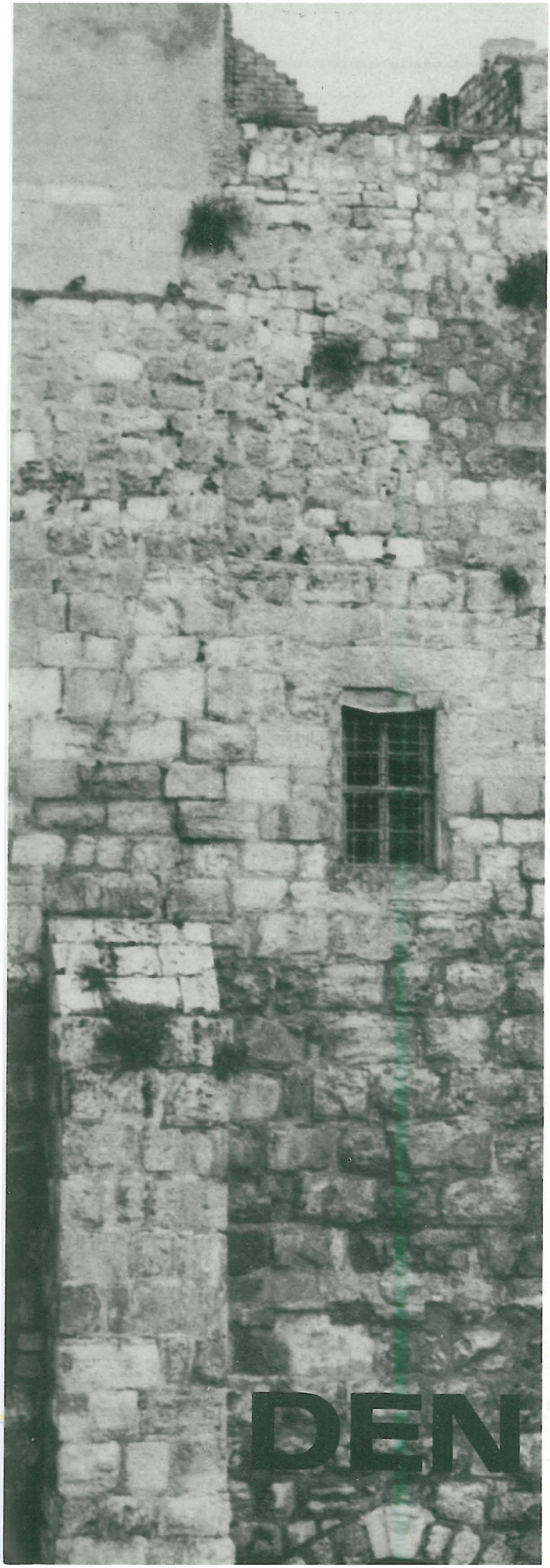
Omvändelse leder till ett tjänande och ett väntande. Medan vi väntar på att Guds son, Jesus Kristus ska komma tillbaka från himlen, så är vi inbegripna i kampen för människornas omvändelse. I det meningsfulla tjänandet pågår en oerhörd kamp, där vi måste klargöra för varandra vad den nya ordningen, den nya stilen, det nya sättet och det nya engagemanget, och vad Guds riket egentligen innebär. Vi måste klargöra detta, så vi inte nöjer oss med att vi blivit frälsta, födda på nytt, för att sedan återvända och engagera oss i det gamla mönstret.

För om vi sluter fred med världen, är vi ofarliga och det blir inte längre konflikter mellan de olika maktblocken, utan det handlar nästan uteslutande om privatpersonens moraliska kvalifikationer. Det rör sig ofta inom det området, att vara frälst och lycklig, och ha det bra. Men när vi läser Bibeln, så ser vi att det är inte där som kampen står. Vad är egentligen vår uppgift? Vad rör sig kampen om? Ja, det är att föra ut budskapet om det nya riket.

I 1 Tess. 1:10 står det: *"Han, som frälsar oss undan den kommande vredesdomen"*. Vi lever i en mycket spännande och intressant, ja jag vill säga, en mycket exklusiv tid. Vi står inför avslutningen av den här tidsåldern och inför inbrottet till en ny tidsålder, därför är den exklusiv. Ordet vredesdom, och vrede, som vi möter i N T, finns i två grekiska ord, orge' och tymos. *"Ty Guds vrede* (orge') *uppenbarar sig från himlen över all ogudaktighet och orättfärdighet hos människor, som i orättfärdighet undertrycka sanningen"*. Rom 1:18. Guds vrede! Här beskriver Paulus hedningens situation och vi ser att Gud är verksam därigenom att Hans vrede uppenbarar sig från himlen. Det handlar inte om mänsklig nitälskan utan om Guds egen uppenbarelse i form av vrede. Vrede över all ogudaktighet (relationer mellan människor och Gud), men också vrede över orättfärdigheten hos människor, som i orättfärdighet undertrycka sanningen (sanningen om människor, Gud och varandra).

Vad betyder då Guds vrede? Orge' är den lugna vreden i motsats till tymos, som är den glödgande vreden, som det riktigt sprutar om. I Rom. 2:5 där Paulus analyserar judens situation inför Gud står det *"Genom din hårdhet och ditt hjärtas obotfärdighet samlar du över dig vrede, som ska drabba dig på vredens dag, då*

forts sid 36

DEN UTHÄRD

De kunde upptäcka kärlekens verkan och kraft mitt i sin destruktiva miljö... Nu förstår jag att kärleken är mäktigare och mer verksam än jag kunnat ana.

Text: STINA FRIDOLFSSON

Så kom vi då åter på besök till våra fängslade bröder. Idag var det lättare, för vi hade äntligen ett hoppfullt besked att ge: Procuratorn har begärt in kompletterande papper till ansökan om frigivning mot borgen och det verkar som om man i högsta domstolen arbetar med våra vänners sak. Och så har vi i telefonsamtal med Arne Imsen i Sverige fått reda på att Internationella Juristkomissionen krävt besked från höga vederbörande hur man handlägger ärendet. Då är det inte konstigt att det börjar komma brev från generalprocuratorn! Det har gått mer än sex månader efter domen i appellationsdomstolen och domen är ännu inte motiverad!

Våra vänner blir glada och lättade. Vi upplever alla att något underbart är i görningen. Carlos Peña Roa är emellertid lite rastlös. Han smusslar fram sin bibel och börjar bläddra. Jag tittar förundrat på honom: "Har du hittat ett ord?" Det brukar annars vara vi som tar initiativet till bibelläsningen. Vi räknas ju som "pastorer" och våra fängslade vänner känner sig närmast generade att våga sig på initiativ till andliga övningar. Men idag kan Roa inte hålla sig. Han är tvungen att bläddra fram det som pockar. Han tittar lite generat upp: "Ja jag hittade här i Korintierna — det är så fint..." Jag böjer mig fram och tittar. Första Korintierbrevets trettonde kapitel. Kärlekens lov! Helt förstummad tittar jag på honom. I en ring omkring oss sitter flera fångar. De flesta med biblar i händerna. Troligen har han redan delat med sig vad han upplevt åt dem. "Kan du läsa det här ordet tillsammans med oss idag?" Utan att tveka börjar Carlos Roa läsa. Lite valhänt och stakande men med stark känsla och djup klang av erfarenhet. Han har förstått vad texten handlar om: *"Om jag talade både människors och änglars tungomål, men icke hade kärlek så vore jag allenast en ljudande malm eller en klingande cymbal. Och om jag hade profetians gåva och visste alla hemligheter och ägde all kunskap, och om jag hade all tro, så att jag kunde förflytta berg, men icke hade kärlek, så vore jag intet. Och om jag gåve bort allt vad jag ägde till bröd åt de fattiga, ja, om jag offrade min kropp till att brännas upp, men icke hade kärlek, så vore detta mig till intet gagn."*

Här gör han en liten paus och tittar upp med en liten utläggning: "Tänk er, man kan ge bort allt man har och göra allting, men utan kärlek är det *ingenting*." Han avbryter sig och det märks att han är överfull av intryck och reflexioner, men vet inte riktigt hur han ska uttrycka dem och väljer efter en paus att fortsätta läsa:

"Kärleken är tålig och mild. Kärleken avundas icke, kärleken förhäver sig icke, den uppblåses icke. Den skickar sig icke ohöviskt, den söker icke sitt, den hy-

ser icke agg för en oförrätts skull...” Jag känner hur tårarna börjar rinna utför mina kinder. De söker sig i kanaler nedför mina kinder, blandar sig med svettigt resdamm och faller ljudlöst ned på mina händer som ligger stilla i knät av stundens helgd, förhindrade att ägna sig åt allsköns fåfängliga aktiviteter. Där sitter Artemio stilla lyssnande. Förra veckan dog hans yngste bror. Han hade hoppats att få permission att träffa syskon och föräldrar i samband med sorghögtiden, men man lyckades inte ordna med hans papper i tid. Det var länge sedan någon anhörig hälsade på honom. Tystlåten och undergiven väntar han vecka efter vecka. Där sitter också Yoanni. En troende ung man som har hustru och två små barn. Han kastades i fängelse anklagad för att ha försökt stjäla fyra pass, som ramlade ner på gatan framför honom medan den verklige tjuven flydde. Eftersom Yoanni inte visste vad det handlade om plockade han upp passen från gatan och gav dem åt dess ägare, som i brist på någon annan att hämnas på överlämnade Yoanni åt ”rättvisan”. Han har nu suttit inne i sex månader utan dom och rannsakan.

Eliseo står bredvid och lyssnar sammanbitet med böjt huvud. Vad tänker han, tro? På tisdag ska det bli rättegång mot honom. Finns det någon möjlighet till strafflindring — om det nu inte bara blir uppskov av rättegången. Kan han inom rimlig tid komma ut i frihet — innan hans ungdomstid slutgiltigt är förbrukad, förlorad? Carlos Peña Roa som nu suttit mer än tretton år fängslad för ett brott som andra begått och erkänt, läser vidare i detta mäktiga kapitel som kallas kärlekens lov: *”Den gläder sig icke över orättfärdigheten men har sin glädje i sanningen. Den fördrager allting, den tror allting, den hoppas allting, den uthärdar allting. Kärleken förgår aldrig.... Så bliva de då bestående, tron hoppet, kärleken, dessa tre; men störst bland dem är kärleken.”* Roas finger dröjer sig kvar i sista versen. ”Jag tycker det är så fint det här: Tron, hoppet och kärleken — det som består”. Jag blinkar och försöker se genom tårarna. ”Hur hittade du den här texten?” Roas förlägna leende växer till ett stort grin. ”Man bläddrar ju och så hittar man små ord här och där som man plockar upp!”

Vägen hem från fängelset var idag så sällsamt fylld av tillförsikt och tröst. När Gud kunde hjälpa våra fängslade bröder att hitta kärlekens lov till sin uppbyggelse, mitt i en håla där man mänskligt sett svårligen upptäcker kärlekens verkningar och kraft, mitt i ondska, förnedring och orättfärdighet, då förstår jag att kärleken är mäktigare och mycket mera verksam än jag någonsin kunnat ana. Åter och åter ringer det i mina öron, med minnesbilder från den mörka smutsiga cellen, de bleka fångarna och Roas stakande läsning: *”Den fördrager allting, den tror allting, den hoppas allting. Kärleken förgår aldrig”.* O, Gud, intag mig helt med denna suveräna makt, så att jag aldrig tvivlar mer!

AR ALLTING

Du och Jesus hand i hand

Om vi ber
till Gud vår Fader
Han som ser
och han som vet.
Kan vi med
Guds Ord i handen
fienden med kraft slå ned.

Du kan sätta fångar fria
Du kan lossa
bojors band.
Du kan hjälpa och befria,
fångar uti varje land.

Jesus hjälper
de betryckta,
ja, han sätter
fångna fri,
och de hemlösa
han hjälper,
lika Jesus vill vi bli.

Han kan känna
hur de lider,
och han vill
vi skall förstå
hur det är
att vara fånge.
Jesus vill vi skall dem nå.

Jesus gett
sitt liv för alla,
alla människor
på vår jord.
Hjälp oss då
att vi kan dela,
bjuda gäster till vårt bord.

Sång av klass 6
Linda, Rakel,
Frans, Rebecka

MIS-
SIO-
NEN!

Pg
441005-6

DET NYA EUROPA

forts fr sid 7

VARIT och ÄR ICKE MER, men DET SKALL STIGA UPP UR AVGRUNDEN och DET GÅR SEDAN I FÖRDÄRVET." Det sägs speciellt om den sista perioden att det stiger upp ur avgrunden. Och i Upp. 13:2: "Och draken gav det sin makt och sin tron och gav det stor myndighet."

EG har stor makt. Det är en överstatlig organisation som tilldelats verkligt reella maktbefogenheter. Det är det som skiljer EG från alla andra internationella sammanslutningar. EG har inget motstycke i världshistorien. Det är första gången en grupp länder frivilligt enas om att avstå från sitt självbestämmande till förmån för helheten. Länderna inom EG avstår från den handlingsfrihet som de under århundradenas lopp så envetet har hållit fast vid och stridit för.

Motivet för detta är bl a att genom samarbetet få styrka och makt att bemöta de ekonomiska stormakterna, Japan, USA, Sovjet, man räknar som ett hot. Och när gudsfruktan och tron på Guds beskydd för nationerna har vikit undan, måste man stödja sig på andra ting.

Luxemburg-överenskommelsen från december 1985 innebär att EG fram till 1992 skall avskaffa alla handelshinder inom sig och införa en helt fri och intern marknad. Dessutom ändras beslutsprocesserna så att det blir lättare att genomdriva beslut även om inte alla nationerna är eniga.

För närvarande är det tolv stater på det gamla Romarrikets grund som utgör EG. De geografiska gränser vi har i Europa idag är inte gamla. Ser vi dessa länder i ett historiskt perspektiv så är det flera av dem som både etnologiskt och geografiskt hänger samman.

Danmark och Irland däremot, som nu är medlemmar av EG, var aldrig med i Romarriket. Att Tyskland efter andra världsriket delades i Öst- och Västtyskland är mycket märkligt, eftersom det bara var det geografiska område som Västtyskland utgör, som var med i Romarriket.

USA största låntagaren

USA som under ett antal år har betraktats som världens ledande nation har ingen som helst central roll i bibelns profetior om ändens tid. Vi ser också nu hur det amerikanska inflytandet håller på att tonas bort. Vi hör allt som oftast talas om hur de olika länderna får gå in och stödköpa dollar för att den inte skall rasa. Situationen är mycket instabil och bräcklig. De interna ekonomiska bekymren håller på att urholka dess reella internationella makt. USA har faktiskt blivit världshistoriens största låntagare med en utlandsskuld på över 2 000 miljarder dollar. Och IMF (Internationella valutafonden) säger att USA:s stora budgetunderskott hotar hela det internationella systemet.

Den svarta måndagen i oktober förra året med de svindlande börsfallen världen över, orsakat av vad som skedde i USA, var bara en uppvärmning för vad som skall komma. Dollarn kommer att försvinna som världsvaluta, men detta kommer naturligtvis innebära oerhörda omvälvningar i hela världen, vars omfattning ingen kan överskåda. De europeiska staterna håller på att succesivt gå över till sin egen valuta — ECU (Europeen Currency Unit). Många av de multinationella företagen bokför i ECU.

"EG kommer att ha en gemensam valuta och en gemensam centralbank före sekelskiftet. Det sa Lord Cockfield, ansvarig för den inre marknaden inom EG-kommissionen, i ett tal i Paris i slutet av förra veckan." (DN 7/11-88)

Förra året blev det för första gången arrangerat ett proffessionellt EG-mästerskap i tennis. Premierna blev utdelade i den europeiska valutaenheten ECU.

I mars i år utgav den belgiska regeringen de första ECU-mynten som någonsin har gjorts. Mynten blev utgivna för att markera Romtraktatens 30-årsjubileum.

Tjänstemän i Belgien och EG underströk dock att den historiska utgivningen av ECU-mynt i guld och silver i stort sett bara hade en symbolisk betydelse. Men det som gör dessa ECU-mynt speciellt intressanta är att de bär porträttet av Karl V, den store tysk-romerske kejsaren på 1500-talet, som var en mäktig förkämpe för den gemensamma europeiska kulturen.

ECU är den stabilaste valutan i världen, och den 4:e mest vanliga formen för internationella värdepapper.

Den starke mannen

Den förre franske presidenten Valery Giscard d'Estaing säger att vi måste ersätta EG:s ansiktslösa system med ett presidentämbete. Det är angeläget säger han, att ge Europa ett ansikte. Europas röst saknas i världsdebatten om väsentliga frågor. Det beror på att det inte finns någon som har kvalifikationer och auktoritet att tala å Europas vägnar.

Leigh Bruce säger i International Managements februari-87:

"En lyckad genomföring av planen om en ekonomisk enhet skulle styrka den urgamla drömmen om att upprätta en verklig politisk enhet mellan de tolv medlemsländerna och kanske också upprätta ett europeiskt presidentvälde."

Man söker den starke mannen som är huvudet högre än de andra statscheferna. Förväntningarna är stora på den kommande världshärskaren och övermänniskan och under tiden man väntar på honom samlas allt större makt i den europeiska gemenskapens politiska institutioner.

Johannes säger i sitt första brev att redan har många antikrister utgått, och vi kan i vår samtid se flera personligheter som utstrålar en klart antikristlig karisma.

Den sovjetiske ledaren Michail Gorbatjov har genom sina fredsinitiativ och appeller bedårat hela mänskligheten. T o m den brittiske statsministern Margareth Thatcher som ideologiskt och politiskt befinner sig längst ut på högerflygeln, beskrev sitt stadsbesök i Moskva och sina långa privata samtal med Gorbatjov tidigare i år, som den mest fascinerande och uppmuntrande utlandsresa hon hade gjort, under sina åtta år som statsminister. Hon underströk att Gorbatjov hade gett henne en "förbluffande insikt... du börjar förstå hur andra tänker, du börjar förstå deras avsikter och de börjar förstå dina."

Gorbatjov understryker att Sovjetunionen också är en del av Europa till skillnad från USA. Om sitt förslag till att ta bort mellandistansrobotarna från europeisk mark, sa sovjetledaren, att det finns "en reell möjlighet att ta bort en betydande mängd av den nucleära bördan från VÅRT GEMENSAMMA EUROPEISKA HEM."

En annan fredsapostel om far fram över jorden och talar faderligt till mänskligheten är den nuvarande påven, Johannes Paulus II. Nästa sommar besöker han också vårt land, det blir första gången en påve besöker Sverige. Katolska kyrkan med huvudsäte i Vatikanstaten i Rom, är den officiella religionen på det geografiska område som EG utgör. Och enligt profetian i Uppenbarelseboken kommer Katolska kyrkan, som symboliseras av skökan, att "rida på vilddjuret" i ändens tid. Att lägga märke till är också att statsministrarna i de flesta EG-länderna är katoliker. Men om Katolska kyrkan och det nya Europa får nästa artikel handla.

Ur den bildstod som Nebukadnessar såg, blev en sten lösriven, dock icke genom människohänder, och den träffade bildstoden på fötterna som var av järn och lera, och krossade dem. Då blev på en gång alltsammans krossat, järnet, leran, kopparn, silvret och guldet, och det blev som agnar på en tröskloge om sommaren, och vinden förde bort det, så att man icke mer kunde finna något spår av det. Men av stenen som hade träffat bildstoden, blev ett stort berg som uppfyllde hela jorden. (Dan. 2:34-35) Det var slutet av den dröm som Nebukadnessar hade. Och Daniel ger tydningen: "Men i de

forts. sid. 35

— HELA BIBELN FLÖT I VATTEN

Ellen blev väckt över dopfrågan; när de unga evangelisterna talade med henne om det. I dopgraven blev hon också döpt i den helige Ande. Sedan dess har Ellen varit en aktiv troende.

Vid 78 års ålder är hon fortfarande lärjunge — vetgirig elev tillsammans med unga och äldre under bibelskolan på Bällstalundsskolan i höst.

— Det är så fantastiskt att få lyssna till det goda Gudsordet utlagt som här; säger hon.

Ellen Sundström var med på bibelskolan i Stockholm i höst.

— Det är fantastiskt med det goda Gudsordet vi har fått. Det är ju klart att man läser bibeln själv, men det är annat att få det utlagt som det blir här.

Och Ellen har varit en aktiv elev. Lyssnat uppmärksamt, deltagit i möten med vittnesbörd, både på torget och i samlingssalen. Hon har pratat med människor och också gett ett handtag i praktiska sysslor.

Det kanske ska nämnas att Ellen är 78 år, något som man ofta inte tänker på. För några månader sedan var det tältmöten i Rosvik och då hade Ellen huset fullt av folk som hon tog hand om. Det var en skara bröder som hon lagade mat till och pysslade om och några av dem bodde också i hennes hem.

Ellen kommer från ett fattigt, men gudfruktigt hem. Det var elva syskon i familjen och mamma dog tidigt och pappan tvingades därför sälja hemmanet. Efter bara sex år i skola fick Ellen därför ge sig ut för att försörja sig.

Första arbetet var att hushålla för 14 karlar i Vitberget. Där lagade hon mat och arbetade från tidiga morgon till sena kvällen.

1926 eller kanske var det 1927 kom några evangelistsystrar till byn. Systrarna hjälpte människor med allt möjligt, tog upp potatis, skurade och arbetade på det sättet in sig hos folket.

Och varje kväll var det bönemöte någonstans.

— Pingstförsamlingen i Vidsel är egentligen uppbyggd genom bön, framhåller Ellen. Det var inga storheter som kom — det var enkla evangelister.

Så blev Ellen väckt över dopfrågan när de unga evangelisterna talade med henne om det. Då hon under en tid fick sitta hemma hela dagarna hade hon gott om tid att själv läsa bibeln. Då lade hon upp bibeln, Rosenius och Luthers skrifter bredvid varandra på bordet. Luther hade ju sin uttalade uppfattning, men Rosenius sa ingenting om dopet.

När Ellen däremot läste bibeln, om hur Jesus och lärjungarna vistades på den judiska landsbygden och

forts sid 37

— Jag fick uppleva något stort!

Jesus mötte mig på ett förunderligt sätt. Jag uppfylldes av Guds kärlek och den helige Ande klargjorde för mig att Jesus har en framkomlig väg för oss. Vi har bara att lämna alla bekymmer åt Jesus! Han älskar oss.

Text: MAJ-BRITT NILSSON

Jag var trött av många vardagliga bekymmer, tristess och annat som trycker på i vår tillvaro i den här tiden.

Vad skulle jag göra? Jobb, privatliv, allt verkade för svårt. Jag bad till Jesus om hjälp, men såg ej någon lösning på problemen, så jag gick till läkaren i en förhoppning om nå'n hjälp. Den läkaren fick bli ett redskap i Guds plan. Hans ordination till mig var: "Res bort!"

Inom mig fanns en stor längtan efter gemenskap med församlingen, så jag ringde till storfamiljen i Stockholm och frågade om jag fick komma. Jag var välkommen och reste ner dit.

Gemenskapen med kristna syskon var underbar för mig som annars lever utan sådan gemenskap. Jag fick vara med på flera möten och lyssna till Ordet och vara med i lovsången. En broder talade om att vi inte skall bedröva Guds ande. Det ordet träffade mig och jag kunde lämna över till Gud ett problem som lång tid upptagit mina tankar och som inte alls var Guds vilja.

På söndagskvällens möte, vi var inte så många där, mötte Jesus mig på ett förunderligt sätt. Jag uppfylldes av Guds kärlek och den helige Ande klargjorde för mig att Jesus har en väg för oss Guds barn, som är framkomlig och vi har bara att lämna alla bekymmer.

Jesus älskar oss! Han vill leda oss och vi får tjäna honom. Allt av nåd! Hela mitt inre ropade TACK JESUS!

När allting är svårt och ingen utväg finns, då vill Jesus visa oss att vi är älskade av honom. Han dog för vår synd. Vi får vara fria från skuld och vara Guds barn. TACK JESUS! I denna mörka tid visar Jesus att vi får tjäna honom och gå på hans väg. Bibelns budskap styrker och leder oss rätt och sen väntar oss vårt rätta hem hos Gud. TACK JESUS!

— Vi sålde båten för att komma hit

Anders Granudde, Rosvik med hela sin familj var med.

— Jag har aldrig sovit så gott i hela mitt liv. Det är lite konstigt med tanke på biltrafiken och jag har alltid haft problem att sova. Men det har varit sådan frid här och jag har trivts väldigt bra.

— Andligt sett har det varit en läkedom för sargad kropp och själ att komma hit och vara med. Vi kände oss hemma med en gång.

— Till att börja med såg det inte ut som om vi skulle komma iväg, men vi sålde båten och så var det möjligt att resa hit.

Det här behöver du, sa mamma till mig

Anna Maria Nilsson, Östersund

— Mamma var och hälsade på syskonen på Bällstalund för några veckor sedan. Det var hon som rådde mig att åka hit under bibelskolan. Det behöver du, sa hon. Och det gjorde jag verkligen.

— Det är första gången jag är med och jag har mött fina syskon och en fin öppenhet. Det är som en enda stor familj här.

— Annars är det så lätt att det blir gruppbildningar i församlingarna, men här finns inget av detta.

Undervisningen nödvändig

Carolina Holmvall, Bredträskheden

— Det är första bibelskolan jag är med på. Det var lite svårt att komma iväg, men hur det var så ordnade det sig. Jag är så glad att jag fått en ny kamrat här. Vi har redan bestämt att vi ska ha möten i Östersund där Anna Maria bor.

— Undervisningen är bra, nyttig och nödvändig. Det är mycket som jag aldrig har hört förut.

— Nytt mod när man träffar syskonen

Kristin Asprusten, Brandbu, Norge

— Det är inspirerande att komma hit och samlas med vännerna. För mig personligen betyder det väldigt mycket, i Norge är vi så få och därför är det viktigt för oss att vara med.

— Det var ett bibelord som slog ner i mig. Det står om Paulus att han fattade nytt mod när han såg syskonen, och det tycker jag stämmer på mig också.

— Vad undervisningen betytt, det har jag inte ord nog att säga, men det har varit väldigt bra och vägledande.

Så var det åter bibelskola. Många var med för första gången och några av dem möter läsarna i detta nummer av MR.

Deltagarna kom från Karlskrona i söder till Luleå i norr. Från Norge kom givetvis också syskonen från Brandbu.

Mötena var långa — väldigt långa — väckelsemötenas eftermöten höll ibland på till framemot 11-12 på kvällarna. Många fick möta Gud till frälsning, förnyelse och kallelsemedvetande.

Det övervägande antalet bibelstuderande var naturligtvis ungdomar, men några undantag fanns med — *Gustaf Larsson* från Humlegården och *Ellen Sundström* och *Elsa Andersson* från Rosvik var några äldre syskon som med stor entusiasm och inspiration var med och berikade gemenskapen.

Undervisningen var grundläggande och elementär. *Arne Imsen* hade bibelstudier hämtade från Apg. 2, där det talas om "ständigt var dag var de endräktigt tillsammans". Temat för undervisningen var en ny församlingsordning.

Per Arne Imsen talade om EG utifrån Daniels profetia, *Gunno Andersson* predikade om den yttersta tiden, *Tage Johansson* och *Folke Jacobsson* inspirerade och manade till torg- och gatumöten som hölls så gott som dagligen.

Dopförrättningen en lördagskväll skall sent glömmas. De som döptes var nyfrälsta *Ann Cheri* och *Christer* med sonen *Joakim. Ismael* från Gambia döptes också vid samma tillfälle. Joakim hade kommit med sina föräldrar för att få hjälp med sina problem. De fick hjälp och mötte dessutom Jesus till ett nytt liv. "Jag ser ju att det här är vägen", sa 16-årige Joakim.

I samband med att många människor sökt sig till maranataförsamlingen för att få hjälp med olika problem — det handlar om människor som blivit överkörda eller juridiskt misshandlade av myndigheter — kom tanken på en förstärknings- eller stödfond för att snabbt kunna komma människor till hjälp. Så föddes FILEMON och vi hoppas och tror att många ska vara med och stödja det arbetet som handlar om att bistå orättfärdighetens offer; både hemma i Sverige och i andra länder; företrädesvis i Dominikanska Republiken, där tre bröder suttit fängslade i 14 år för ett brott en annan begått och dessutom bekänt.....

Hälsningar från dessa bröder framfördes av *Karin* och *Berno Widén*, som tillsammans med sina fyra barn kom hem från en missionsperiod i Västindien.

Överhuvudtaget hade missionen stort utrymme och mötte ett överväldigande intresse hos både ung och äldre. Missionsbefallningen aktualiserades också på ett särskilt sätt hos unga människor under de veckor bibelskolan varade. Som en synlig manifestation på detta avskildes *Tony Eriksson*, till tjänst i Dominikanska Republiken och bara några dagar efter bibelskolans slut var han tillsammans med församlingens föreståndare *Arne Imsen*, på väg till missionsfältet.

"Medan dagen varar måste vi göra dens gärning som har sänt oss".

Ann Cheri och Crister Eklund, från Kalmar är konstnärer. Christer tecknar och Ann Cheri målar i olja. De blev frälsta strax innan bibelskolan och döptes under bibelskolan tillsammans med sonen Joakim, 16 år.

— Vi har varit sökande länge, egentligen, berättar de. Hemma i Kalmar kom vi i kontakt med några kristna och genom den kontakten var vi beredda att ta emot Jesus. Nu önskar vi att ALLA ska få uppleva det här.

Jag hade aldrig förr öppnat en bibel

Christer: Första mötet jag var med på i hela mitt liv var på Bällstalundsskolan. Det var en helt ny värld för mig. Förut hade jag aldrig öppnat en bibel, men nu blev det viktigt.

— Nu är jag rädd att komma tillbaka till världen igen och därför är det så viktigt med gemenskapen.

Upplysning om sånt man aldrig vetat

Ann Cheri: Det är intressant och uppbyggande och så får man upplysning om sådant man aldrig vetat om.

— Gemenskapen är underbar och vi har mött en sådan omtanke och gästvänlighet att vi nästan inte vill åka hem.

— Det står i bibeln att Jesus både grät och jublade. Han visade ju sina känslor och

forts sid 36

Jeanette Rydström, Karlskrona är 21 år och dotter till Ann Cheri. Hon blev frälst under bibelskolan:

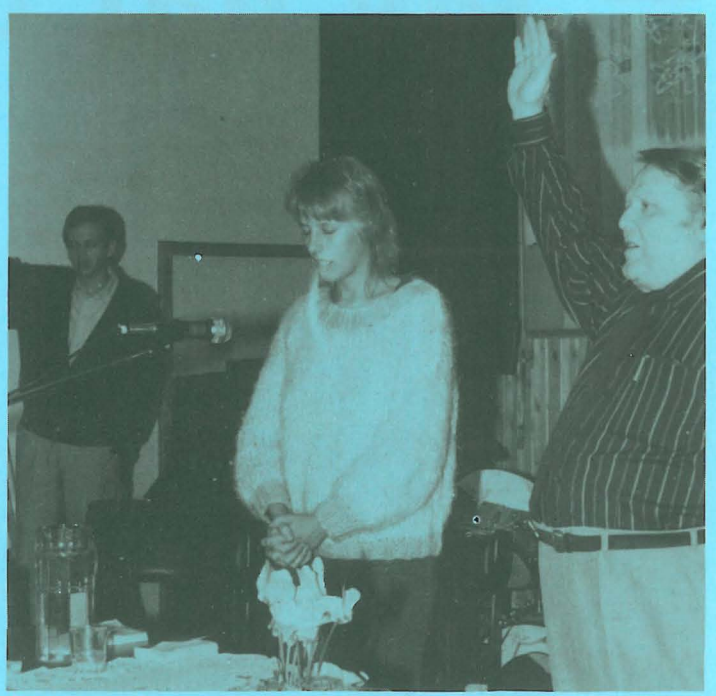
— Hela mötet var bara till mig

— Mamma berättade för mig vad hon upplevt under tiden i Stockholm. Hon läste ur bibeln för mig. Joakim, min bror, vittnade också om sin frälsning.

— Så blev jag inbjuden att komma till Stockholm när det var bibelskolans avslutningsmöten.

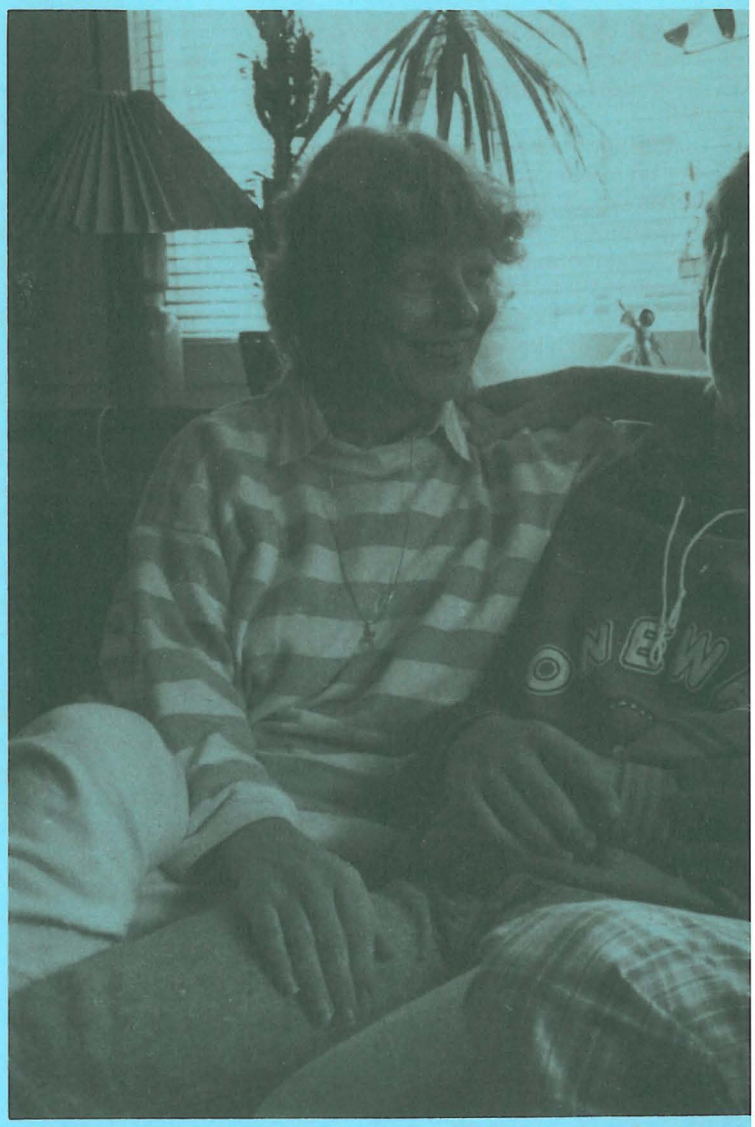
— Mötet jag blev frälst kändes det som om hela mötet bara var till mig. Men jag kämpade först länge innan det släppte och jag kunde ta emot Jesus.

— Jag tog emot det jag hörde — det gick bara inte att stoppa.

Under bibelskolan intervjuades Ann Cheri Eklund och Joakim Lindblom. Arne Imsen ställde frågorna och MR återger samtalet som tagits upp på band.

Det var en alldeles speciell kväll; Ann Cheri och hennes man Christer döptes tillsammans med Joakim. De kom för att få hjälp med sina problem. Förutom den hjälpen fann de dessutom ett nytt liv...

Ann Cheri och Christer Eklund — här tillsammans med sonen Joakim.

Joakim var placerad i ett familjevårdshem, där han vistades i mer än ett år. Dagen började med att ungdomarna hälsade sin fosterfar: "Godmorgon kära herre, chef och gud". Svaret blev alltid: "Det finns bara en sann gud och det är jag".

Joakim rymde och kom till maranataförsamlingen. Nu har han börjat ett nytt liv. Tillsammans med Ann Cheri, Christer och Ismael från Gambia döptes han under bibelskolan.

Joakim, 16 år:

— Jag har börjat ett ny

Får jag ställa några frågor till dig. Första gången du skulle tala med en psykolog, det var på Ryagården. De skulle ha ett vägledande samtal där det skulle bestämmas vem du var och det skulle planeras för din framtid, så långt jag förstår. Hur gick det samtalet till?

— Jag satte mig i en stol och psykologen plockade fram ett fotografi på en liten pojke som spelade fiol. Så frågade psykologen: Vad gjorde den här pojken innan han satte sig att spela fiol? Det vet jag inte, svarade jag och lämnade tillbaka fotografiet. Sedan frågade han mig om vi skulle spela schack.

— Jag var inte intresserad av att spela schack och så satt vi där i 40 minuter och vi kom inte fram till någonting. Till slut reste jag mig för att markera att jag tänkte gå och så gick jag in på avdelningen.

— Två veckor senare när LVU skulle prövas, skrev psykologen att jag var en pojke som saknade all form av sympatier, antipatier och att jag hade svåra psykiska störningar.

Lärde du dig något positivt på Ryagården?

— Nej, sociala skickar människor dit för att förvara dem. Det är en plantskola för brott och narkomani. Det satt ungdomar där som hade svåra narkotikaproblem och andra satt för brott, bilstölder eller andra grejer som t ex väskryckningar. Så gick man in i ett rum och satte sig och så snackade om sina grejer medan andra talade om vad de hade gjort och varit med om.

Ni satt alltså och briljerade för varandra om er brottsliga verksamhet?

— Ja visst, och sedan blev det så att man stack tillsammans och sedan blev det värre och värre.

Så blev du i alla fall omplacerad. Det blev en hel mängd förvecklingar och du hamnade så småningom i det här fostervårdshemmet. Där var du i ett år och tre månader. Kan du kort berätta vad du var med om?

— Vi straffades om vi hade delade åsikter. Så var det fysiska aktiviteter. Särskilt när vi hade rymt och kommit tillbaka var det fysiska aktiviteter. En gång fick vi göra 6 500 armhävningar på fjorton dar och under den tid jag har bott där så var det säkert 12-13 000 armhävningar som gjordes.

— Vi fick sitta 90 grader mot väggen, sits up, springa i leråkern, med bara kalsongerna på, stå ute i regnet och rensa fisk och såna saker. Vi har blivit slagna med indiska läkepinnar som han kallar det. Så har vi fått göra gamla ritualer — hammarfolkets ritual kallade han en grej. Man skulle hålla en hammare i var hand och hålla vågrät ut.

När ni inte orkade med det han krävde av er och bröt ihop, vad hände då?

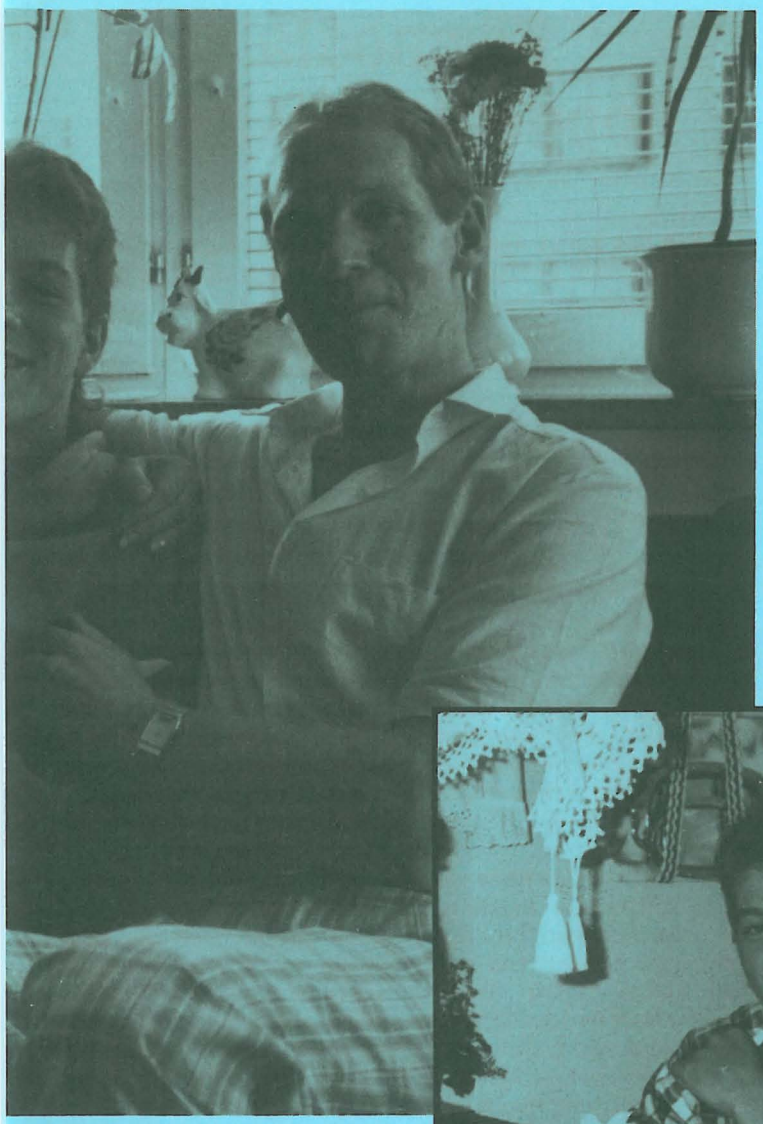
— Då sparkade han oss i njurarna och så fick vi påökad tid.

— Varje morgon fick vi hälsa honom, godmorgon, kära herre, chef och gud. Då svarade han alltid: Det finns bara en sann gud och det är jag. Om det var så att vi inte sade det, kunde det resultera i fysiska aktiviteter.

Du försökte komma därifrån, och då förlorade du en örsnibb?

— Ja, jag stack en gång tillsammans med en annan kille. Vi lade oss på ett sädesfält; det var poliser runt omkring och så släppte de hundarna. Då förlorade jag en örsnibb som en av hundarna bet av; och kom då in till vårdcentralen. Det blev inga som helst åtgärder från läkare, bara lite saltlösning och kompresser.

— Hela vägen in till stan

oto: MIKAEL ELIASSON

Ann Cheri, mamma till Joakim:

— Det fanns en utväg!

Ann Cheri ringde till sin son i fosterhemmet. Hon gjorde det så intensivt att hon blev anmäld för terror mot telefonsvarare. Joakim vädjade: Ring inte mer – det är bäst för mig.

Joakims situation var outhärdlig och han rymde. Här berättar Ann Cheri bl a om flykten från fosterhemmet.

t liv!

slog fosterfadern mig i magen. Så köpte han fyra kilo kött till hundarna och sex tårtor till poliserna som tack för bra arbete.

— Därefter åkte vi till ett naturreservat. Fosterfadern sa att han skulle ta alla rymningsplaner ur kroppen på mig. Så slog han mig i magen ungefär en halvtimmes tid, tills vi kom hem. Det ösregnade hela tiden och när vi kom hem fick vi ta av oss det vi hade på kroppen och gå ut och rensa fisk. Han hade köpt några kilo spätta och torsk och vi fick stå där i en timme och rensa. Grannarna såg det, men det har de inte erkänt. Efter en timme undrade han om vi frös och det gjorde vi ju och trodde att vi skulle få komma in. Istället fick vi gå upp till leråkern. Eftersom det regnade var åkern lerig och där fick vi springa i 3-4 timmar tillsammans och den som kom sist fick göra 20 armhävningar. Så pågick det i fjorton dar med olika fysiska aktiviteter.

Vården du fick därnere, var väl inte gratis?

— Fosterfadern fick nästan 29 000:- varje månad för mig och så hade han två ungdomar till.

Så han fick i princip 90 000:- i månaden, en miljon om

forts sid 30

Vad heter du?

— Jag heter Ann Cheri Eklund och är mamma till Joakim.

För att börja i slutet, måste jag nu fråga dig — vad var det som gjorde att du kom på idén att vända dig till oss?

— Idén att vända mig till Arne Imsen kom sig av att jag hade ingen att vända mig till. Jag visste inte alls vart jag skulle ta vägen med Joakim för att rädda honom ur det han hamnat i. Jag tittade på TV och i tidningarna för att se om det fanns hjälp någonstans. Sedan kom tanken på Arne Imsen i mitt huvud och jag gjorde allt för att hitta honom.

— Jag tror att jag ringde varenda nummerbyrå i hela telefonkatalogen och undrade var han fanns, innan jag vågade ta steget och flytta på Joakim. Jag kunde inte bara ta honom i bilen och köra och köra och köra mot ingenstans. Då skulle han snart komma tillbaka till den här torteringen igen.

— Tack och lov så hittade jag Arne Imsen och jag hoppas verkligen att det löser sig för oss. Och att det finns fler som kan läsa tidningarna och komma till tro på Gud och se att det finns en utväg ur eländet.

Du kom alltså direkt ifrån världen och hade ingen personlig Gudsupplevelse bakom dig. Ditt behov var att hitta en lösning på ett helt akut problem som var fruktansvärt svårt för dig. Vad var det som gjorde att det blev akut för dig?

— Det enda jag fått reda på av sociala nämnden var att Joakim hade det mycket, mycket bra i hemmet där han placerats. Jag fick inte ha någon telefonkontakt med honom under de tre första månaderna. Då ringde jag och gratulerade honom när han fyllde år och sedan ringde jag fjorton dagar senare och ville tala med honom. Då grät han hjärtskärande och sa att han inte ville ha kontakt med mig, för det var bäst för honom själv.

— Det var det sista jag hör-

forts sid 31

Förmedla hoppets budskap

– Vi kan inte hjälpa alla människor, men vi kan ge dem ett hopp. Tänk vilket budskap, vilket hopp att ropa ut till de förtvivlade, säger Christina Imsen bl a i sin artikel.

Text: CHRISTINA IMSEN

Vi lever i en ödesmättad tid. Skakande händelser sker inför våra ögon och chockerar oss grundligt. Ingen undgår att bli offer för informationsflödet, fastän vi egentligen varken vill eller orkar registrera allt vi ser och hör. Allt oftare möter man människor som i upplösning konstaterar: "Det är hopplöst!"

Ja, det är just vad det är, och ju förr vi inser det, desto bättre...

Men finns det då ingen ljusglimt i detta kompakta mörker? Finns det ingen som kan tända hoppets låga någonstans på vår jord? Finns det ingen som hör ropen från de lidande skarorna?

Någon sa så här: "Vi kan inte hjälpa alla människor, men vi kan ge dem ett hopp. Vilket hopp? Jo, hoppet om att *Jesus skall komma tillbaka* och att han bara väntar på signal från sin Fader att träda ut på skyarna och ta hem bruden till sig.

Vilket budskap, vilket hopp att förmedla och *ropa* ut till de förtvivlade! Om detta hopp kan vi läsa i Kol. 1:5-6. *"Vi tacka honom för det hopps skull, som är förvarat åt eder i himmelen. Om detta hopp haven I redan förut fått höra, genom sanningens ord i det evangelium som har kommit till eder, likasom det ock är att finna överallt i världen och där bär frukt och växer till, på samma sätt som det har gjort bland eder, allt ifrån den dag då I hörden det och lärden i sanning känna Guds nåd."*

Hur ska man då kunna vara en förmedlare av detta oerhörda budskap om det himmelska hoppet? Hur ska man kunna förstå nöden och lida med de lidande? Jo, först måste man själv uppleva sin egen situation utan Jesus så hopplös, och hans dagliga närvaro så nödvändig, att man helt enkelt är förlorad utan honom här och nu.

Då, med hans kärlek utgjuten i sitt hjärta, kan man *vara* budskapet. Det handlar inte om någonting mindre.

Gud vill att *alla* människor ska bli frälsta och komma till kunskap om sanningen. Men, hur ska de kunna tro om ingen predikar? Guds vilja och hjärteangelägenhet måste också bli vår vilja och vår hjärtesak. Det handlar om överlåtelse — dagligen — för att kunna vara lyhörd. I denna överlåtelse blir också uppdraget förnyat — till slutstrid och inbärgning av den mogna skörden. Skall det bero på dig och mig om bibelordet skall nå sin fullbordan där det heter: *"Till Honom skola folket sätta sitt hopp."* Ja, det är just dig och mig Gud *måste* få använda som kanaler för sin kärlek till de förlorade. Gud välsigne dig att i tjänsten för Honom vara frimodig och oförfärad i ditt hjärta.

Brud och brudgum

Ur Höga Visan

O, lyssna min brud, säg var har du din skrud?
Din bröllopsdag nalkas med hast.
Har du den lagt av och förseglat din dörr?
Du väntar ej mig såsom förr.

O, låt mig din stämma få höra
och låt mig ditt ansikte se.
Min duva, mitt spanande öga dig ser
i bergsklyftan där du är gömd.

Min hand vill jag räcka dig, sårad och märkt,
kanhända ditt hjärta då rörs.
Att gripa den fatt sista sträckan min brud
tills jag fört dig fram inför Gud.

O, brudgum så kär dina ord mig har nått,
och min själ den helt utom sig är.

Och skruden är fläckad och skrynklig min vän,
jag kan icke mer bära den.

Dock vill jag stå upp, för att söka
den vän som min själ tappat bort.
Som strålande är framför tusenden här,
som klappande utanför stått.

Just där vid min dörr är förvarat åt dig
de ädlaste frukter min vän.
Jag åtrår att låta dig känna dess doft,
så fyllda av kärleken.

Så drag mig med dig, jag vill följa
iklädd din rättfärdighetsskrud.
Och brinna av kärlek och göra det känt
att bröllop skall firas hos Gud.

***Christina Imsen**, okt 1988*

GEMENSKAP MED GUD

Text:
JAANA KARJALAINEN

Käre vän, Jesus vill frälsa Dig. För det är han som har gjort det möjligt för Dig att få gemenskap med Gud. Jesus har brutit ner skiljemuren. Den skiljemur som stod emellan oss och Gud, nämligen ovänskapen. Redan innan vårt inträde i denna världen betalade Gud vår skuld genom sin sons blod. Genom honom som var utan skuld. I Rom. 3:23-25 står det följande: *"Alla hava syndat och är i avsaknad av härligheten från Gud; och de bliva rättfärdiggjorda utan förskyllan, av hans nåd, genom förlossningen i Kristus Jesus, honom som Gud har ställt fram såsom ett försoningsmedel genom tro, i hans blod.*

Så ville Gud — då han i sin skonsamhet hade haft fördrag med de synder som förut hade blivit begångna — nu visa att han dock var rättfärdig."

Det gäller alla utan undantag. Även den mest präktiga människan. Men alla kan också bli rättfärdiggjorda, frälsta dvs räddade undan skuld och dom genom Guds kärlek och nåd.

"Om vi ginge till doms med oss själva, så bleve vi icke dömda." 1 Kor. 11:31. Vi människor har våra ursäkter var och en. Men är inte själva ursäkten ett bevis på vår skuld? Vore människan skuldfri så skulle hon inte behöva försvara och förklara sig, vare sig inför Gud eller människor. Men Jesus

forts sid 36

Pilgrimsskaran

Vi styra färden hem,
till Guds Jerusalem
Vårt borgarskap är där,
vårt hem vi har ej här
Vi kallats av vår Gud
att vara Kristi brud
Och nu vi sjunga
med själ och tunga:

Farväl med synd och värld,
ty bruden är på färd
Från tåredalen,
till bröllopssalen

Man kan oss missförstå
när vi härnere gå
Men friden djup och sann
man ej förstöra kan
Vi äro ringa här,
men snart vi stråla där
Nu kungasläkten
bär resedräkten

Men snart i himmelen
vi krönas av vår Vän
Han smyckar bruden
i bröllopsskruden

Han sänder bud på bud,
ned till sin himlabrud
Att nu är tiden kort
tills hon skall ryckas bort
O, underbara stund
då över jordens rund
Basunen skallar
och änglar kallar

De döda först uppstå,
sin härlighet de få
Han uppenbaras
och vi förklaras

Nu pilgrimsfolket är,
på genomresa här
Och hör från deras hop
nu ljuder detta rop:
"Du kallad är av Gud,
att bliva Kristi brud
Gå ut från världen
kom med på färden
Till synden säg farväl
och rädda nu din själ!"
Se porten gläntar
och kronan väntar

Okänd författare

Allt står väl rätt till?

Text: **MARIA ERIKSSON**

— Millioner människor har gått in i evigheten med en förlorad själ därför att de trott mera på sina känslor än på Guds ord.

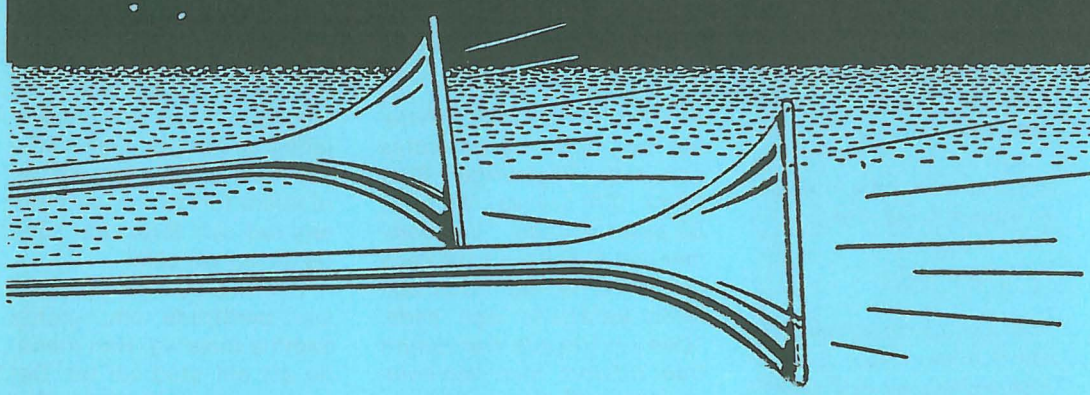
Vi läser i 2 Kon 9:18: *"Ryttaren red honom då till mötes och sade: "Konungen låter fråga: "Allt står väl rätt till?" Då svarade Jehu: "Vad kommer den saken dig vid? Vänd och följ efter mig." Och väktaren berättade och sade: "Den utskickade har hunnit fram till dem, men han kommer icke tillbaka."*

Allt står väl rätt till, är Guds fråga till oss idag. Den har ställts till folk och enskilda i alla tider. Många har i lättsinne svarat som man förr gjorde i Sodom. Man menade att det var ett skämt. Men hånleendet dog på läpparna den morgonen, när svavlet begravde staden och dess gudsfrånvända folk. Sodoms invånare hade kunnat rädda sina själar, för Gud sände dem en varnande röst, men man var så förblindad och bunden av kärlek till sin synd, att man inte ville ta sin ställning under allvarlig prövning. Likaså var det med Jerusalem. Man sjöng ivrigt, att allt var väl. In i det sista levde man på den lögnen. Man trodde,att det var nog med att uppehålla tempeltjänsten och avlöna prästerna. Att man sedan levde i synd, och att hjärtana var bortvända från Herren, det tog man inte så allvarligt. Men Gud i himmelen tog det allvarligt. Han sände dem profeter, som under tårar manade dem till bättring. Men man stenade dem för att slippa höra deras väckelserop. Och när Guds Son kom ibland dem med både väckelsens och frälsningens ord, korsfäste man honom. Men en dag var fristen slut, och domen föll hård.... Jerusalems murar jämnades mer marken. Folket dog i skaror av törst och utmärglades av hunger. Generationer har fått begråta, att Jerusalem förkastade varningens ord och förspillde "den tid då det var sökt".

Den rike mannen, som Jesus berättade om, gjorde samma misstag. Han menade att allt stod väl till. Det fanns bröd i överflöd. Det fanns vänner att fördriva tiden med. Det fanns vin att skingra oron med. Livet var ett en da glädjerus, och döden var långt bort — trodde han. Men döden kommer fortare än han hade beräknat och ryckte allt ur hanshänder. Hans fördes av oemotståndliga makter över jordlivets gränser mot dödsrikets mörker. Två saker fick han med sig: Sin förlorade själ och sin oförlåtna synd.

Låt oss ta varning! Svara inte tanklöst och förhastat på Guds fråga. Den är framställd av ett hjärta som ömmar för vårt eviga väl. Kanske känner du inget som oroar just nu, fast du vandrar utan Gud och utan hopp. Många tror, att så länge man är tillfreds med sig själv är det ingen anledning till oro. Det är fel. Tro mig när jag säger, att millioner människor har gått in i evigheten med en förlorad själ, därför att de trott mer på sina känslor än på Guds ord. Ett av synden förmörkat hjärta är en allt för dålig rådgivare i frågor som gäller liv och död. Låt oss i stället ta vägledning av Guds Ord. Vårt hjärta skall bli till mull, och vår hjärna skall vända åter till jord, men Guds Ord skall stå kvar, även sen jorden har brunnit och stjärnorna fallit. Ja, det är efter Guds Ord vi en dag skall prövas och bedömas vid den store domarens bord.

JESUS KOMMER

Text:
STINA FRIDOLFSSON

Jesus kommer snart, är en av de fraser som vi dagligen använder som kristna när vi predikar Ordet för grannar, vänner, människor på gatorna, bussarna, osv.

Det kan vara så att vi har lagt oss till med denna fras som rutin, och om det är så, förloras det mäktiga budskapet som detta påstående innebär för de yttersta dagarna. Vi har så många gånger sagt till oomvända och ogudaktiga människor att "JESUS KOMMER SNART", att de säger: De kristna säger att Jesus kommer snart, men han kommer aldrig. Men vi som känner till mysteriet med denna profetia, måste predika det fulla budskapet att Jesus kommer snart (med de exempel som finns i de uppfyllda profetiorna), för "Jesus kommer snart".

Det finna inga andra ord att säga åt världen, än att Jesus kommer snart. Han kommer så snart, att vi inte ens kan föreställa oss det.

Det finns inget hopp i denna värld – det är sanningen. Men JESUS ÄLSKAR DIG! Ta emot honom! Det finns ännu tid – idag.

Bibeln säger: *"Så är ock skrivet: Ingen rättfärdig finnes, icke en enda. Ingen förståndig finnes, ingen finnes som söker Gud. Nej, alla hava de avvikit, allasammans hava de blivit odugliga, ingen finnes som gör vad gott är, det finnes ingen enda. En öppen grav är deras strupe, sina tungor bruka de till svek. Huggormsgift är inom deras läppar. Deras mun är full av förbannelse och bitterhet. Deras fötter äro snara, när det gäller att utgjuta blod. Förödelse och elände är på deras vägar, och fridens väg känna de icke. Guds fruktan är icke för deras ögon."* (Rom. 3:10-18)

I denna yttersta tid finns inget annat ord för världen. Vilket ögonblick som helst kommer han såsom ljungelden. (Luk. 17:24)

Tecknen har gått i uppfyllelse, denna värld är förstörd, det finns ingen lösning av problemen. Ondskan växer, växer och växer mer varje dag. Vi ser så mycket synd, att vi lägger märke till vad bibeln säger, att om dessa dagar inte blev förkortade, skulle ingen bli frälst (Matt. 24:22). Det är märkligt att människorna inte tror på sanningen att "Jesus kommer". Denna otro kan vi jämföra med den tid när Gud var tvungen att förgöra världen i Noas tid. Ingen ville acceptera orden som Gud sa till Noa, och de fortsatte i synd. Men Noa sa och gjorde vad Gud befallde honom att göra och säga.

Världen då blev lurad av satan för att de inte lyssnade till orden om undergång som Noa talade. Idag är mänskligheten åter lurad av satan, och vill inte lyssna när de kristna säger att Jesus kommer snart. Människorna tror inte på detta budskap, liksom de inte heller trodde på det Gud sa till Noa. Satan har lurat dem med den här världens fåfänglighet. Allt i den här världen är artificiellt och tidligt. Gud vill ge dig det naturliga och eviga.

Matteus 16:26 säger: *"Och vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen, men förlorar sin själ? Eller vad kan en människa giva till lösen för sin själ?"* Min vän, fortsätt med mera tro dag efter dag, predika budskapet att Jesus kommer snart. Man kan driva med dig när du säger att Jesus kommer snart. Man drev med Noa när han sa att det skulle komma en syndaflod, man sa: Noa är tokig, han säger att det ska komma en flod, och den kommer aldrig. Men Noa visste att det inte fanns hopp för världen. Därför lydde han Gud och byggde arken.

Det står i Lukas 17:26-27: *"Och såsom det skedde på Noas tid, så skall det ock ske i Människosonens dagar: människorna åto och drucko, män togo sig hustrur, och hustrur gåvos åt män, ända till den dag då Noa gick in i arken; då kom floden och förgjorde dem allasammans."*

Du och jag måste lyda Gud och predika budskapet "Jesus kommer snart" även om man hånar dig. Man hånade Noa; floden kom och "Jesus kommer".

Han har ännu inte kommit av barmhärtighet. Om inte Kristus hade varit så stor i barmhärtighet, hade han redan kommit. Du kan fundera över om hur det vore om Jesus kommer nu och du inte är beredd.

Matteus 25:13: *"Vaken fördenskull; ty I veten icke dagen, ej heller stunden."*

Du som inte har tagit emot Kristus, föreställ dig att han kommer nu, och du inte har tagit emot honom.

I 2 Kor. 6:2 står det: *"Jag bönhör dig i behaglig tid, och jag hjälper dig på frälsningens dag."*

Du kan inte säga: Jag är hyfsad, och gör ingen något ont. Jesus säger i Matteus 19:17: *"En finnes som är god..."* Det är Gud.

Det finns bara två vägar.

forts sid 34

Joakim, 16 år:

Rymde från fosterhemmet

Hur kunde terrorn i fosterhemmet fortgå under så lång tid? Pojkarnas rymningar borde ha varit en larmsignal och ett rop på hjälp.

Varför var det ingen som lyssnade till Joakim eller hans mamma?

Text: *ULLA NÄSHOLM*

5/12 upphävdes LVU!! En glad Joakim Lindblom tar del av beslutet. Nu vågar han åter vara i föräldrahemmet i Kalmar.

Varför var det ingen som lyssnade till Joakim eller hans mamma? Hur kunde terrorn i fosterhemmet fortsätta — TROTS att pojkarnas upprepade rymningar borde ha varit en larmsignal och ett rop på hjälp som rimligen borde uppfattats av sociala myndigheter. Orsaken till rymningarna var det ingen som forskade i, inte heller var det någon som brydde sig om vad pojkarna hade att berätta om sin tillvaro i fosterhemmet.

Joakims historia har många inslag av terror, psykisk och fysisk tortyr; ibland med rituella inslag och systematiska trakasserier av sexuell natur för att knäcka redan utsatta ungdomar. Allt detta utfördes av en person som samhället tillsatt att vårda och hjälpa barn och ungdomar som kommit på kant med livet och tillvaron.

Verbalt begåvad

Joakim har lätt att uttrycka sig och verkar trovärdig. Berättelsen han lämnar är så vidrig att man vill värja sig och vägrar nästan tro att den kan vara riktig. Ungdomarna har kallats för djävla löss, svin, bögar, hjärndöda eller idioter — allt för att kränka och skymfa. Pojkarna fick också veta att Hitler gjort det bra i sina försök att lösa judefrågan — åtminstone var det fosterfaderns uppfattning — och samma metoder borde också tillämpas på ligister, tjuvar eller narkomaner i Sverige, också idag.

Joakim har blivit slagen, plågad och tvingad att utföra fysiska aktiviteter. Armhävningar, löpningar och sit ups; har då pågått i timtal. Han har behandlats med något som kallades för den indiska läkepinnen som han blivit slagen med så att bulor slog upp på huvudet. Han har sparkats i njurarna när han redan låg knäckt på golvet. I hällande regn har Joakim stått och rensat fisk för att därefter vara tvungen att i timmar springa i en åker som av regnet förvandlats till rena lervällingen. Sexuellt kränkande behandling var inget ovanligt och många kvällar kom fosterfadern in i vardagsrummet naken och ville ha beröm för sitt könsorgan. Om lovorden uteblev insattes bestraffningar av olika slag, oftast fysiska aktiviteter som straffexercisen kallades. Fosterfadern sa att han hade en pistol som Joakim kunde få använda om han funderade på självmord. Och det gjorde Joakim. Han vädjade till sociala om att slippa komma tillbaka till fosterhemmet efter en rymning och hotade att begå självmord om han blev återförd dit. Men ingen lyssnade på honom.

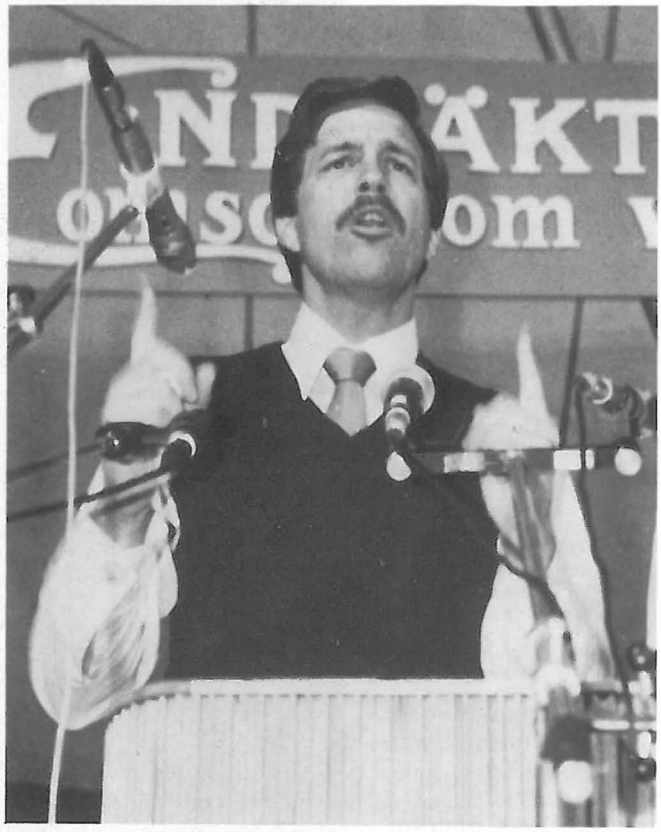
Fosterhemmet beskrivs som bra "med mycket bestämda gränsdragningar i det dagliga livet". Flera polisanmälningar hade gjorts mot fosterfadern, men ingen har hittills föranlett någon åtgärd.

Rymde för tredje gången

När Joakim rymde för tredje gången hade han hjälp av sin mamma. Tillsammans kom de till Arne Imsen som lyssnade och slog larm. Förhållandena i fosterhemmet blev då kända i hela Sverige. Det som till sist gjorde att en anmälan också från sociala myndigheter riktades mot mannen var inte orsakad av vad Joakim hade berättat; utan ett band, som en pojke vilken fosterfadern kallade Asta, hade spelat in. Det spelades upp i TV, och genom det graverande vittnesmålet gjorde sociala slutligen en anmälan mot mannen. Två pojkar är fortfarande kvar i hemmet.

Kvar står frågan hur detta kunnat fortgå under så lång tid — Joakim har varit i fosterhemmet i ett år och tre månader. Socialförvaltningen och dess chef vill tydligtvis hindra en offentlig granskning av handläggningen. Vad är det man vill dölja och framförallt vem vill man skydda?

Då makten i byråkratisk tappning talar, finns inte utrymme för argument, allra minst från utsatta eller nödställda. Det har inte skett något mer i detta så beklagansvärda fall. Ingen häktning, eller omplacering av fosterbarnen — inte heller indragning av lön för "vården". Cirka 25 000:- per barn och månad kvitterar fosterfadern fortfarande ut från sociala myndigheter. Polisanmälan har lämnats utan åtgärd. Myndigheterna har använt sig av den gamla byråkratiska metoden att som strutsen gömma huvudet i sanden, medan man väntar på att stormen ska bedarra. I detta fall kommer nog svårigheterna att bli alltför stora att kunna tysta ner eller dämpa skandalen. Förhoppningen är att ärendet trappas upp och lyfts upp på den politiska nivå där ansvaret slutligen måste utkrävas.

Att vandra i Guds närvaro

Vi läser i Luk. 5: 4-11: *"Och när han hade slutat att tala, sade han till Simon: 'Lägg ut på djupet; och kasten där ut edra nät till fångst.' Då svarade Simon och sade: 'Mästare, vi hava arbetat hela natten och fått intet; men på ditt ord vill jag kasta ut näten.' Och när de hade gjort så, fingo de en stor hop fiskar i sina nät; och näten gingo sönder. Då vinkade de åt sina kamrater i den andra båten, att dessa skulle komma och hjälpa dem. Och de kommo och fyllde upp båda båtarna, så att de begynte sjunka. När Simon Petrus såg detta, föll han ned för Jesu knän och sade: 'Gå bort ifrån mig, Herre; jag är en syndig människa.' Ty för detta fiskafånges skull hade han och alla som voro med honom betagits av häpnad, jämväl Jakob och Johannes, Sebedeus' söner, som deltogo med Simon i fisket. Men Jesus sade till Somon: 'Frukta icke; härefter skall du fånga människor.' Och de förde båtarna i land och lämnade alltsammans och följde honom."*

Jag vill stanna särskilt vid den åttonde versen. *"När Simon Petrus såg detta, föll han ner inför Jesu knän och sade: 'Gå bort ifrån mig Herre, ty jag är en syndig människa'."*

Skrymteri

Det finns många skrymtare, församlingarna är fulla av dem. Många går i kyrkan på söndagar, men resten av veckan lever de för sig själva och inte för Jesus. Vi skulle kunna säga att alla skrymtare är syndare, men alla syndare är inte skrymtare. Det finns synder som inte har att göra med skrymteri. Det finns också synder som har med svaghet att göra. Vi har t ex Petrus. Han förnekade sin Herre. Jag tror inte att han var en skrymtare, men han var verkligen en syndare. Synd kan inte ursäktas, vare sig det handlar om skrymteri eller ej.

När vi tänker på Petrus, tänker vi på en av trons stora klippor, en av Guds stora män. Vi tänker på en man som blev brukad i den första församlingen. Han gick omkring på gatorna och människor blev helade när hans skugga föll på dem. Ändå var Petrus inte perfekt.

Petrus hade sett när Jesus helade hans svärmor från en svår febersjukdom och han hade sett många andra verk av Jesus. Här ropar Jesus på Petrus och han välsignar honom och hans båt med väldigt mycket fisk. När Jesus Kristus, Guds son, gjorde en liten sak, som detta med att välsigna honom med mycket fisk, ropade Petrus ut: "Gå bort ifrån mig, för jag är en syndig människa."

Vi undrar varför han inte kunde erkänna sin synd när han såg helandet och de stora undren. Varför såg han då att han var syndig genom det här undret med fisken? Vi har alla en punkt, där Gud kan röra vid oss då det gäller vår syndiga natur. Det var här Gud kunde röra vid Petrus.

Jag har erfarenhet av att stå i en talarstol och tala till folk. Ibland är det en stor grupp människor, och ibland en liten grupp, men varje gång jag predikar har jag känslan av min egen ovärdighet. All vår värdighet kommer från Jesus Kristus och det måste finnas en punkt i vars och ens liv, där vi får se Guds närhet. Och där vi får se Guds hand och ser Gud som en helig Gud och där vi får erkänna att vi själva inte är heliga. Vi måste komma in i Guds närvaro, till hans tron och ropa om hans hjälp att han ska göra det vi inte förmår själva. Vi måste lära oss att dagligen låta den helige Andes strålkastarljus belysa oss. Vi måste ge upp inför honom, eftersom vi är hjälplösa.

I mitt land är det många människor, som vill ha kraften, men de vill inte ge något offer. De vill ha Guds välsignelser men de vill inte vara lärjungar eller efterföljare. De vill ha frälsningens gåva, men de vill inte betala priset det kostar att vara en efterföljare. Vi måste lära oss, att eftersom frälsningen är en fri gåva på grund av Guds nåd, kostar det ännu mer att vara en lärjunge. Vi måste betala det priset. Vi kan förvandla Stockholm i Sverige och Sacramento i Californien. Gud måste få tag på oss, så att våra länder kan förändras och så att vi tillsammans kan förändra vår värld för Jesus.

In i Guds affärer

John Newton har ni säkert hört talas om. Han levde i sus och dus i sin ungdomstid som många gör nu för tiden. Så blev han kapten på ett slavskepp och han fortsatte att vara kapten på båten även sedan han blivit en bekännande kristen. Två gånger varje söndag ledde han sin vita besättning i böner och de fastkedjade afrikanerna låg bredvid, packade nära varandra, en del döende. Men han ignorerade deras behov. Herren rörde dock vid honom med övertygelse, så han började at behandla dem bättre. Men han var fortfarande en slavhandlare. Gud var tvungen att få tag i honom på något sätt och Gud slog honom.

Denna erfarenhet förde honom från slaverihandeln in i Guds affärer. En del människor kanske behöver en liknande märkbar erfarenhet. Paulus blev, på väg till Damaskus, slagen med blindhet, bara för att Gud

Det finns många människor som vill ha Guds kraft, men inte vill ge något offer.

De vill ha Guds välsignelse, men vill inte vara efterföljare eller lärjungar.

Det kostar att följa Jesus — är vi villiga att betala priset kommer vi att bli förvandlade och få vara med och förändra människor och förhållanden runt omkring oss.

Predikan av
KENNETH HORN

skulle kunna få tag på honom.

John Newton liksom Paulus, kunde aldrig glömma denna erfarenhet med Gud. I 1 Tim. 1:15 läser vi: *"Det är ett fast ord och i allo värt att mottagas, att Kristus Jesus har kommit i världen för att frälsa syndare, bland vilka jag är den främste."* Paulus glömde aldrig att han var en syndare, som Gud frälst av nåd. Och John Newton glömde heller aldrig vilket syndigt ursprung han hade. Gud förlåter och han tar bort våra synder. Vi prisar Gud för det. Men vi måste komma ihåg våra rötter, varifrån vi kommit. Vi måste komma ihåg att Gud tog oss som syndare precis som han gjorde med John Newton. Gud renade dig och mig och gjorde oss till nya skapelser och tog oss dit vi är i dag, där vi kan tjäna Jesus. Halleluja!

John Newton, som ny skapelse, var förvandlad och drevs till att förändra slavsystemet. Han påverkade en ung man, som hette William Wilberforth, den man som förde fram den nya lagen mot slaveriet i Storbritannien. Gud använde honom till att rätta till det dåliga han hade varit med om. Men då kommer en fråga. Hade John Newton betalat Gud på något sätt med det här? Nej!

Avskaffade slavhandeln

Samma år som parlamentet avskaffade slaverihandeln, 1807, dog John Newton. Hans sista ord var: Jag är en stor syndare och Kristus är en stor frälsare. Är det budskapet i ditt hjärta idag? Det handlar om Guds nåd. Vad vi än gör, så är det på grund av Guds nåd. Budskapet om vad Gud gjorde för just John Newton, finns bevarad i orden i en sång, som han skrev. Det är sången "Förunderlig nåd". Det är Guds nåd, som rör oss i våra liv.

Det var denna befallande närvaro, som rörde vid John Newton. Det var också denna Guds bjudande närvaro som rörde vid Paulus och Petrus.

Det är inte de tio budorden som förändrar människan, utan det är Guds majestät. Det är inte våra verk som förändrar våra liv, utan Guds heliga vidrörande som gör oss till nya skapelser. Halleluja!

När vi konfronteras ansikte mot ansikte med Gud, borde vi verkligen vara förundrade. Ofta har jag i Guds närvaro blivit tvungen att gå ner på knä och ligga rakt på ansiktet inför honom och ofta i hans närvaro har jag börjat gråta och undrat varför. Det finns människor som kommer till församlingen som aldrig känner förundran inför Guds närvaro. Det finns de som aldrig känner behov av att böja knä eller att gråta inför Gud. Hans närvaro bjuder mig att vara ödmjuk, inte stolt inför Guds närhet så vi säger; titta på mig och på vad jag har gjort. Nej, vi måste komma med ett ödmjukt hjärta och böja oss ner inför honom och säga ungefär som Petrus: "Gud, gå bort ifrån mig, för jag är en syndig människa." Men ändå är de goda nyheterna att han har inte gått bort ifrån oss. Pris ske Gud! Han har lämnat dörren öppen. Han säger: "Jag står för dörren och klappar, öppna dörren, så kommer jag in."

Bad att Gud skulle leda mig

Det är en glädje att få tag på denna underbara gemenskap med Gud, denna Guds närvaro vi kan få tag på varje stund av vårt liv. Hans ord befaller oss att vara ödmjuka. I Jak. 4:10 och 1 Petr. 5:6 står det: *"Ödmjuken er inför Guds ansikte."* Det är en befallning att vara ödmjuk och ändå är det något mer än en befallning, mer än ord. När vi kommer inför hans närvaro, när vi ber, när vi känner den helige Ande röra sig, tar det tag i våra hjärtan med övertygelsen om den här uttalade befallningen. Det som en gång bara var ett ord för oss, blir verklighet för vår själ och vi önskar att ödmjuka oss inför Gud, önskar böja oss inför honom. Han borde gå ifrån oss, men han har inte gjort det. Halleluja!

Daniel böjde knä tre gånger om dagen, även när hans liv var hotat. Vi finner också att Jesus böjde knä i Getsemane.

En gång var jag på mitt kontor hemma och höll på att förbereda en predikan. Jag gjorde anteckningar och hade mina studieböcker och min bibel låg öppen på mitt bord. Jag bad att Gud skulle leda mig i det jag skulle säga. Plötsligt när jag skrev, kände jag Guds närvaro och tänkte inom mig själv: Pris ske Gud, nu kommer Gud att ge mig en underbar predikan! Men han hade någonting annat på gång.

Jag försökte att skriva och fortsatte att känna Guds närvaro, men jag upplevde att det inte var för att ge mig en fantastisk predikan, utan det var en annan orsak. Jag fortsatte, men kom ingenstans. Jag lade undan pennan på skrivbordet och började be där jag satt. Jag började prisa Herren, tillbad Gud och kände hans närvaro allt starkare och efter en stund kände jag att jag måste gå ner på knä, och så började jag gråta inför hans närvaro. Snart märkte jag att inte heller det räckte, så jag sträckte ut mig där på golvet inför Gud och prisade honom och ödmjukade mig inför Honom. Många gånger undrade jag vad som skulle ha hänt om någon hade kommit in på kontoret just då. De hade inte vetat vad som försiggick. De hade kanske ringt på ambulans. Men jag behövde ingen.

Men det är just denna Guds närvaro vi behöver. Vår frälsning står och faller inte med hur vi känner det. Vi kan se i ordet och veta att om vi har bekänt våra synder, så är han trofast och rättfärdig och förlåter våra synder och renar oss från all orättfärdighet.

Övertygad om synden

Som pastor har jag undervisat min församling att be om Guds närvaro och flera gånger i veckan, samlades vi och bad att Guds närvaro skulle vara bland oss. Vi brukade be att Gud skulle sända syndare till oss och att Guds närvaro skulle vara så stark att de skulle känna övertygelsen, även innan ett ord blev uttalat. Det är ofta så att vi vill vara orsaken till att någon blir frälst, men det är Gud, som är orsaken.

Jag minns en ung man, som blev frälst och jag ledde honom till Herren i slutet av ett möte och jag undrade för mig själv vilken del av mitt budskap, som hade rört hans hjärta. Jag talade med honom efteråt och han sade till mig: Jag lyssnade inte alls till ditt budskap. När jag kom in genom dörren, kände jag någonting som rörde vid mitt hjärta och jag fick en stor känsla av att jag var syndig och jag kände mig fruktansvärd hela mötet, jag kunde inte vänta till jag fick komma fram och önskade bara att du skulle sluta predika så jag fick gå fram till förbön.

Han kom och blev frälst och det var inte min predikan, som gjorde det utan det var Guds närvaro. Det är alltid Guds närvaro och varje svag bön. Varje syndare, som blir frälst kommer på grund av Guds närvaro. Vi hade bett om detta och så plötsligt började det hända i vår församling att människor kom in genom dörren, för de kände övertygelsen om att de var syndare. Det började hända bland kristna, som inte tjänade Gud helt och hållet. De kunde komma på ett möte för att sitta av en timme ungefär och sedan gå hem och leva som vanligt, men Guds närvaro började nu röra deras liv. En kristen kunde gå in genom dörren med gömda synder och Gud kunde plötsligt bara övertyga honom därom så att han inte kunde lämna rummet och vara kvar i dessa synder utan att bekänna dem och bli förvandlad.

Vi måste ha Guds närvaro och vi prisar

forts sid 34

MANIPULERING...

forts fr sid 9

landvinningar: "Min Gud, vad har vi gjort..."

Fostervattensdiagnostik

Prenataldiagnostik, — fostervattensdiagnostik, — är en i raden av avancerade metoder för att kartlägga människans hälsa redan i fosterstadiet, med möjligheter att spåra allt "misslyckat liv".

Ett fostervattensprov går till så att en nål blir införd i livmodern och så tar man ut fostervatten som sedan analyseras. Fostervattendiagnostik innebär kromosom- och biokemisk analys. En kromosomanalys gör man för att se om fostret har rätt antal kromosomer och deras förhållande till varandra. Visar proven att fostret är sjukt eller missbildat, kan familjen ansöka om abort, något som nästan alltid blir beviljat.

Proven tas i 15 eller 16 veckan av graviditeten därför att först då finns det tillräckligt fostervatten för att få ett lyckat resultat. Svaret på proven är klara först efter cirka 14 dagar, så att ett eventuellt abortingrepp kan ske i fostrets 18 till 20 vecka, — detta till trots att abortlagen från 1978 sätter stopp efter graviditetens 12:e vecka! (Detta gäller norska förhållanden, artikelförfattaren är norrman, MR:s anm).

En ny teknik, kallad Chorin-biopsi, kan i framtiden utföras redan i 8 eller 9 graviditetsveckan, — så att kvinnan ska slippa obehaget att bära på ett "icke livsberättigat foster" längre än nödvändigt.

Det bör också nämnas att fostervattensprovet i sig själv med en viss abortrisk, ca 2 %. Grovt schematiskt innebär det att av 1 000 barn dödas 20 stycken bara som ett resultat av provet.

Ökat bruk av fostervattensprov visar också en ökande grad av aborter av den orsaken att barnet är av ett annat kön än det föräldrarna önskar. Den fostervattensdiagnostik som används för att peka ut sjuka foster, visar nämligen också om det är en pojke eller en flicka som är på väg.

Kvalitetskontroll

Prenataldiagnostiken är ett led i en stigande kvalitets kontroll, — där endast de som fyller minimikravet till liv får rätten att leva. Frågorna anmäler sig: Vem skall i framtiden sätta kraven, — och vem skall sedan avgöra om kraven blir uppfyllda? Vem kan på förhand påstå att en bärare av Downs syndrom (mongolism), eller en som lider av ryggmärgsbråck, (de två viktigaste sjukdomar man söker efter genom fostervattensdiagnostiken), inte lever ett liv värt att leva. Lär oss inte historien ofta det motsatta, att mongolida tvärt om kan vara väldigt lyckliga människor, som berikar sina närmaste.

De första fostervattensproven i världen togs 1967. Norge kom efter 1971. Hos oss användes provet mera restriktivt än i våra grannländer Danmark och Sverige där man redan tidigt på 80-talet hade tusentals undersökningar årligen.

Idag erbjuds fostervattensproven som en förmån, — i morgon gör teknologin och ekonomin aborten till en plikt där defekt liv påvisas!

Abort

Professor i bioteknik Dr Overduin, ledare för Dietrich Bonhoeffer-institutet för bioetiska studier, hävdar att 40-60 miljoner ofödda barn blir aborterade i världen varje år.

Abort av nyfödda barn är nästa steg i denna skrämmande abortutveckling. I Amerika är detta ett öppet faktum, — medan utvecklingen i Skandinavien är något annorlunda.

Det är ingen läkare som vill tala om infantisid, barnamord. I stället talar man om postnatal abort, abort efter födelsen, där barnet har stora handikapp eller är missbildat. Ett samhälle som inte har orsak att gråta över detta massmördande, är emotionellt ödelagt och har mist sitt hjärta.

Provrörsbarn

Explosionen inom den medicinska forskningen kan ge de otroligaste utslag. Samtidigt med att vetenskapen tar livet av miljontals foster varje år, används ofattbara summor till forskning och utveckling av nytt liv. Ett exempel är provrörstekniken.

För tio år sedan, 25 juli 1978, föddes Louise Brown. Det var en vanlig förlossning och ett normalt barn, men tillkomsten var högst onormal. Louise hade icke kommit till under ett samlag, men i ett sterilt laboratorium, på en liten glasplatta.

Så här gick det till:
Kvinnan underkastas hormonbehandling för att få mogna ägg vid den rätta tidpunkten. Äggen tas ut innan de lossnar. Säd från mannen blir tillsatt en saltlösning som gör sädescellerna istånd till att befrukta ägget. Droppar av denna blandning blir placerad i olja på en liten glasplatta, där de mogna äggen så blir tillförda.

En sädescell tränger in i ett ägg, befruktningen sker och efter 2-4 dagar finns där ett foster med 100 celler. Fostret förs så in i kvinnan, och den vidare utvecklingen av graviditeten sker på normalt sätt.

Läkarna Hazekamp och Nicolaissen står bakom Norges första provrörsbarn. De förklarade stolt till media att de hade en bred basis att bygga på när det gällde befruktning av äggceller i kulturer och odling av embryon (befruktade äggs utveckling till foster.) Läkarna kunde visa att tidigare försök med däggdjur, redan 1913, då ett befruktat ägg från livmodern till en kanin blev avlägsnat och odlat i blodplasma.

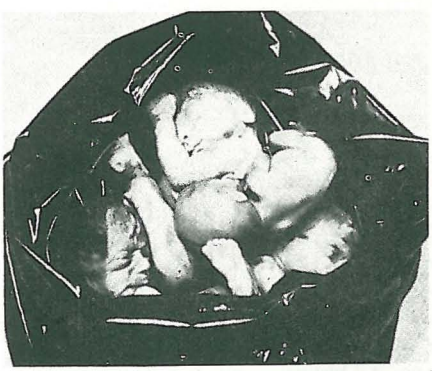
Omkring 1940 hade forskningen kommit så långt att man började plantera in embryon i livmodern på råttor. Det är sådana "tungt vägande argument" läkarkåren använder för att förklara eller försvara befruktning av människoägg i cellkultur utanför kvinnans livmoder. Att det skulle finnas någon artskillnad mellan djur och människor är otänkbart för vetenskapen.

Genetik

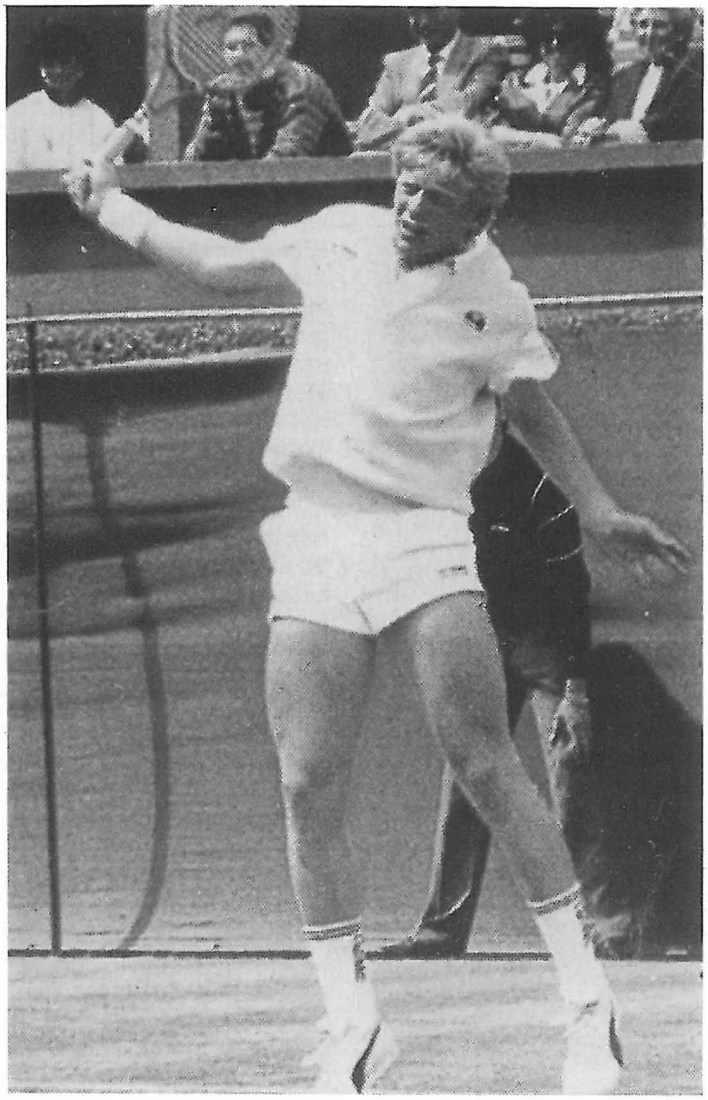
Med hjälp av provrörsbefruktning och artificiell insemination är barn inte längre ett resultat av skaparordningen. Detta innebär utan tvivel en avhumanisering av den mänskliga formen.

Den forskning som föregår inom genetik, mikrobiologi och bioteknologi kan visa sig bli den forskningsgren som får de största konsekvenserna för mänskligheten.

I Hitlers nazi-Tyskland gjordes lampskärmar av människohud. Idag gör man hudcreme av foster. Finns det någon moralisk skillnad i detta?

Graham, mannen som konstruerade det första superbarnet, har nu också börjat intressera sig för toppidrotten.

Tack vare provrörsmetoden är det nu möjligt att få fram ett närmast obegränsat antal befruktade äggceller, d v s foster. Den forskning detta öppnar vägen för är en klar sänkning av människovärdet.

För första gången i historien är människan istånd att få fram liv med bestämda, önskade arvsegenskaper. Det är skrämmande perspektiv som öppnar sig genom denna s k genetiska ingenjörskonst. Efter att DNA-molekylen blev upptäckt är det nu möjligt att företa förändringar av arvsmassan med hjälp av överföring av gener. Ett nytt set gener kan sättas samman si och så på beställning. Denna manipulering med arvsmassan får konsekvenser för all tid framåt, då de nya egenskaperna föres vidare genom arv. Här handlar det om en människoskapt lagmässighet som inte är nedlagt i skaparverket från begynnelsen. Vi ser konturerna av något som kan bli ett hittills okänt hot mot själva livet.

Eftersom prenataldiagnostiken framstår som en raffinerad metod att expediera liv, har den medicinska genetikens forskare och vägledare blivit producenter av perfekta individer i ett själlöst och kallt samhälle.

I början av 80-talet var genetisk vägledning en möjlighet för några få. I början av 90-talet blir det ett erbjudande till de flesta. Nästa steg i utvecklingen är utan tvivel ett påbud för alla.

Superbarn

Under 1980 etablerades i USA en sädesbank med bland andra nobelpristagare som donatorer (professor William B. Shockley, som fick nobelpriset i fysik 1956 har gett till känna att han är en av dem som stått till förfogande. Intelligenta kvinnor blev ombedda att vara mottagare vid konstgjord befruktning.

I maj 1982 föddes det första superbarnet. Mannen som har konstruerat superbarnet är Robert Clark Graham. Fadern till superflickan är okänd, men lär ska vara professor i matematik. Det är också värt att notera att kvinnan som födde det första superbarnet tidigare har blivit frântagen föräldrarätten till egna barn på grund av grov misshandel, men att hon blev föreslagen på grund av en särdeles hög IQ.

"Jag önskar att förbättra samhällets gen-massa", säger Graham som karaktäriserar sina försök som rashygien. Vinden från det tredje riket blåser igen.

Graham och hans medarbetare har nu kastat sina ögon på toppidrotten, med det ändamålet att frambringa idrottsutövare utan tidigare motstycke.

Kloning

Då boken "In his Imaga. The Cloning of a Man" utkom 1978 blev den bemött av ett hav av skepsis. Den erfarna skribenten, icke minst i ämnet människans biologi, David Rorvik, hävdade att en amerikansk miljonär hade skaffat sig en son som arvsmässigt sett var en nöjaktig kopia av honom själv, — genom kloning. Den cellkärna som innehöll alla hans arvsanlag skulle ha överförts från en av hans hudceller till en äggcell där äggkärnan på förhand var avlägsnad. Det märkliga ägget började att dela sig, innan det blev infört i livmodern på en kvinna, där fostret utvecklade sig normalt.

Idag är det knappast någon vetenskapsman som ställer sig tvivlande till att Rorviks framställning *kan* vara sann.

Dr J Lederberg, nobelpristagare i fysiologi och medicin, 1958, håller kloning av människan för "inte särskilt vansklig". "Eftersom varenda cell har den kompletta genetiska utrustningen i sin kärna, kan man få fram ett stort antal genetiska kopior av en individ. Alla medlemmar av en klon kommer att likna varandra som enäggstvillingar. Det kommer att vara möjligt att frambringa exakta kopior av folk med enastående färdigheter, för att t ex skapa en symfoniorkester eller en balettensemble som uteslutande består av stora virtuoser". (Människa och medicin).

Provrörsflickan, superbarnet och klonpojken, — den nietzchianska tanken på Zarathustra, övermänniskan, lever och utvecklas mitt i vår "civiliserade kultur".

Surrogat-mödrar

Kommersiellt utnyttjande av s k surrogatmödrar är "big business" i Staterna, — en praxis som nu också har spritt sig till Storbritannien. Genom en firma i Washington erbjuds "hyra av livmoder" för ca 80 000:- kronor, omräknat i norsk valuta. Priset i England ligger tydligen något lägre.

Tidningen Newsweek kunde visa bilder av gynekologen Sacha Geller tillsammans med en stab surrogatmödrar tillhörande gruppen "Storken", — en förmedlingscentral för barnlösa äktenskap.

Här ingriper människan i livets gång och barns naturliga samhörighet med föräldrar och skapar nya, onaturliga konstellationer. Vilka konsekvenser den utveckling vi nu är inne i kommer att få för individens identitet och psyke, har vi ingen översikt över.

Det bör också nämnas att starka krafter idag arbetar för att homosexuella skall bli godkända som adoptivföräldrar och insemination av lesbiska.

Industri

Människofoster används i kosmetisk industri för att ge rynkig hud en yngre och slätare prägel. Fostren tas med kejsarsnitt eftersom det är viktigt att cellerna är levande. Fostren hålls vid liv på konstgjord väg och fryses ned.

Celler från aborterade foster säljes genom katalog till den medicinska industrin och till forskning i hela Skandinavien.

"Hela mänskliga foster" ingår i erbjudandet om cellmaterial från den multinationella koncernen Flow Laboratories, förmedlat till Norge genom firman F. Heidenreich. Kundkretsen i

forts sid 34

JAG HAR BÖRJAT...

forts fr sid 21

året för er tre. Det var en bra lön och det visade sig i bilparken, så långt jag förstår?

— Ja, han köpte bl a en Jaguar i födelsedagspresent till sin fru och så har han nio motorcyklar och en linjebuss som han använder som husbuss och så gjorde han resor till Maldiverna och Egypten.

Vem har betalat det?

— Det har sociala gjort.

Det var alltså ett ekonomiskt företag som fick betalt för sina insatser. Jag ser i handlingarna att ni har berättat för olika socialassistenter på olika platser och dessutom för polisen, om förhållandena i hemmet. Ja, det har t o m förekommit en polisanmälan. Vad beror det på att det inte skett någonting. Ni försökte vinna gehör för er klagan men det var ingen som lyssnade.

— Nej, när sociala kom på besök vågade man inte säga någonting, trots att han kallade oss för svin och löss.

Det var alltså dagligt tilltal. En kallade han Asta. Varför?

— När killen kom hade han långt hår och satt och grät i bilen. Då blev den här killen kallad Asta. För varje ny kille som kommer idiotförklarar han föräldrarna. Du kommer till mig för att de inte har kunnat uppfostra dig, säger han.

Det har han upprepat i ett telefonsamtal ganska nyligen?

— Ja, han hade kallat honom Asta och sagt att han skulle rista in Asta på hans gravsten och att han skulle pissa på hans grav varje dag.

Det var vad fosterfadern sa och nu hade alltså den här pojken spelat in det. Uttalandet spelades upp i TV och observera, att av allt det vi nu berättat var det just det bandade uttalandet som fick socialen att reagera. Den förlorade örsnibben och allt annat hade de inte reagerat på, men uttalandet kunde inte tillbakavisas utan var uppspelat i TV. Då reagerade sociala omedelbart, snabbt och hårt och gjorde en polisanmälan.

Hur har det gått med denna polisanmälan, vad har den lett fram till?

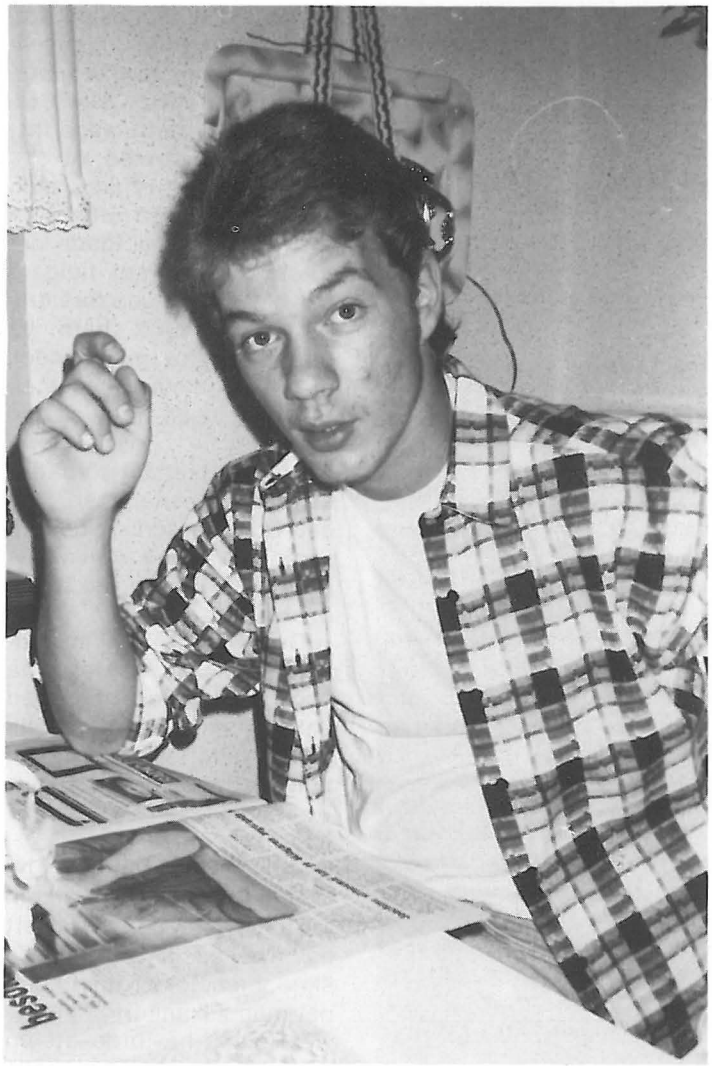
— Den har inte lett fram till någonting, den var bara till för att skydda deras egen rygg.

Polisanmälan har alltså lämnats in från dig, från sociala myndigheterna, från några föräldrar — och ännu har i princip ingenting skett. Den här mannen har haft möjligheter att undanröja alla bevis. Jag skulle vilja fråga: Vilka bevis skulle exempelvis åklagaren kunna ha haft tillgång till om han hade reagerat tillräckligt snabbt?

— Fosterfadern har spelat in på video då några av oss står och hoppar svikthopp och springer i lera eller gråter.

Det fanns väl också annan litteratur och grammofonskivor som man skulle kunna ta?

— Ja, han hade många av Hitlers tal inspelade på grammofonskivor och så fanns litteratur och medaljer som han fått av vänner nere i Tyskland.

Han tyckte att Hitler gjorde det bra, eller hur?

— Ja, han sa det. Hitlers försök att lösa judefrågan det skulle man använda mot ligister och narkomaner i Sverige också. Då menade han oss som bodde där bl a.

Han menade helt enkelt, att ni skulle utrotas som Hitler gjorde med judarna. Det var den bästa lösningen och han behandlade er ungefär på samma sätt.

— Ja, det tycker jag absolut.

Nu kom du därifrån — inte för att du vädjade till myndigheterna att de skulle släppa dig. Du hade sagt att om ni för mig tillbaka dit, kommer jag att ta mitt liv, var det inte så? Ändå förde de dig tillbaka, de brydde sig inte ett dugg om vad du sa. Visste du inte vart du skulle vända dig?

— Nej, jag hade ingen aning, jag hittade ingen utväg och hade inställt mig på att vara där 1,5-2 år till.

Vad hände när du kom hit upp? Du var väldigt rädd och skrämd när du kom.

— Då fick jag snacka ut i alla fall och jag märkte att folk trodde på mig.

Du sa till de sociala myndigheterna när vi satt nere i Kalmar: Nu har jag börjat ett nytt liv, jag har nämligen blivit frälst. Då började de skriva med en väldig fart, lade du märke till det?

Det var ingen tveksamhet i det du sa. Är det så fortfarande att du kan säga att du är frälst?

— Ja!

Hur ser du på det då?

— Jag ser ju att det här är vägen. Hela tiden har jag varit en typ av ateist kan man säga — jag har aldrig trott på Jesus. I kyrkan har jag varit två, tre gånger, men så händer detta.

Kan du säga att du upplevt Kristus?

— Ja, absolut, det har jag upplevt.

Så du tror och vill följa Jesus? När du ska döpas ikväll förväntar du dig att du helt enkelt skiljer dig från allt det gamla och börjar något nytt?

— Ja, jag tänker inte på något annat.

Och nu ska du förbereda dig för en tjänst i Guds rike?

— Ja.

Tack ska du ha.

Nytt prenumerationsår

Midnattsropet

DET FANNS EN...

forts fr sid 21

de från Joakim och jag kände på mig att det här stämde inte — det var något som var fel. I min förtvivlan ringde jag till det här hemmet och ville tala med min son. Hela tiden blev jag bemött med samma sak — du får inte tala med honom — och sen kopplade de in en telefonsvarare som tog emot mina samtal. Så anmälde de mig för telefonterror mot telefonsvarare. Sociala ringde och bad mig sluta ringa och terrorisera telefonsvararen.

— Som tur var, hade Joakim kontakt med mina andra barn, jag har fyra barn till. Han bad att de skulle komma ner till honom så att de kunde träffas och prata — det var det enda han sa till dem i telefonen. Jag förstod hela tiden att det var någonting han ville säga. Till slut fick han lov att ta emot besök av Jeanette och då tog vi chansen och följde med. Vi satte oss i en restaurant och väntade på honom.

— När han kom tillsammans med Jeanette började det bubbla ur honom allt det han hade varit med om. Det fanns ju ingen tvekan om att han skulle bort ifrån fosterhemmet.

Hur reagerade du inför den fruktansvärda skildringen han gav av hur han hade det?

— Till att börja med reagerade jag inte alls, jag bara tog emot allt jag hörde. Efteråt brast allting och det var precis som om jag var uppskuren från halsen ner till fötterna och allt innehåll urtaget. Jag vet inte hur mycket en människa ska tåla och ändå ingenting kunna göra.

— Man sitter hemma och berättar för socialvården hur man har det. Man vill så gärna anförtro sig åt dem. Man är godtrogen och talar om hur man har det. Sen har de sina papper som man aldrig får läsa och aldrig får veta var där står.

Du talar om papper som du inte får läsa. Menar du att det är första gången du ser de här vidriga handlingarna? Ni har inte haft en aning om vad som stått i dem. Men nu när du läst dem och sett vad som står där, vad säger du då? Är du lika förskräckt över det som står där, som du var över det Joakim hade att berätta för dig?

— Ja, jag är förskräckt över det också. De skriver på ett sätt så att det ska få andra kollegor att rysa. När de läser handlingarna ska de förstå att den här familjen är på det här sättet som beskrivs i papperen.

Du är väl medveten om att de här handlingarna ligger till grund för socialnämndens beslut och att dessa handlingar sedan går upp till länsrätten och vidare till kammarrätten.

Dessa handlingar som socialnämnden fattar sitt beslut på, dem har du aldrig sett. Du är helt i händerna på dem som bildat sig en uppfattning om dig och din familj. Den uppfattning de har fått är alltså avgörande för de ställningstaganden och domar som fälls och dem har du ingen möjlighet att påverka. Du är helt och hållet utlämnad åt det som vi kan kalla godtycke och det är alltså detta som kallas socialvård.

Nu vill jag fråga dig — när du blev informerad om Joakims akuta situation och blev fullständigt förkrossad över det du hörde, vad gjorde du då?

— Vi åkte hem igen utan Joakim. Givetvis ville jag ta med honom med en gång, även om jag inte visste vart vi skulle ta vägen just då. Men Joakim var förståndig och sa "kör mig tillbaka, så håller jag kontakt"

— Vi åkte hem och det var då jag började leta och fick den här idén om Arne Imsen. Sedan bestämde vi en tid några dagar efteråt. Det var den 24 vi hälsade på honom och den 29 hämtade vi honom och så körde vi allt vad tygeln höll.

Ni var medvetna om riskerna?

— Ja, vi tänkte att de efterlyser honom säkert.

Så kom ni till Ljungsbro, det var en ny bekantskap, hur gick det?

— Ja, det var det, för vi visste ju inte alls vilka de här personerna var och de visste inte vilka vi var. Genom telefonbud hade de fått vetskap om att vi skulle komma. Jag fick telefonnumret och ringde. "Ni är hjärtligt och varmt välkomna hit", svarade man. Vilken värme, vilken känsla att höra från en annan människa: Välkommen!

— Så kom vi dit och fick mat och kaffe och fick prata och så körde vi vidare nästa dag.

När ni kom hit var det ju en stenöken ni kom till. Det var väl inte så lätt att komma från en stad med den här bakgrunden och störta sig in i en ny miljö och åter träffa andra människor. Hur gick det?

— När vi kom in här, kände vi att nu är vi framme. Då rasade den här hemska tunga tyngden, den bara ramlade av. Jag tycker att det har gått väldigt bra.

— Jag vill ta upp det här; när socialarbetarna skulle tala med oss här hos Mikael Eliasson, där Joakim nu har bott, så sa de: vi har ingenting att säga — ni får prata!

De hade ingenting att erbjuda dig. Men under tiden som ni varit här har det hänt någonting — ni har tagit emot Jesus och kommit till tro på Gud. Hur har det varit?

— Det har varit helt underbart!

Så det är alltså något helt nytt?

— Ja, bara en gång har jag varit i ett tältmöte, jag tror det var Filadelfia. Jag var bara tretton år. Där upplevde jag någonting som jag inte vet vad det var för något — jag kan inte förklara det. Den upplevelsen har följt mig hela tiden.

Så nu i mogen ålder kom det tillbaka och du kände att det fanns kvar och det blev helt naturligt för dig att lämna dig till Gud?

— Ja, helt naturligt, det finns ingenting annat, det finns bara det.

"Sociala" från Kalmar träffar Joakim och hans föräldrar i Stockholm för att till slut LYSSNA till vad de har att säga. Här runt kaffebordet hos familjen Eliasson. *Foto: MIKAEL ELIASSON*

FÖRSAMLINGSORDNING...

forts fr sid 11

gängligt och fåfängligt. När man når lyckans höjdpunkt undrar man — är detta verkligen lycka? Lycka är inte en tillfällig känsla, — lycka är ett tillstånd. Gud gjorde människan lycklig! Vad som gjorde henne olycklig var synden. När synden är utplånad i en människas liv, då blir hon lyckliggjord, och hon kommer in i ett tillstånd som har sin grund i upprättad gemenskap med Gud.

Snart kommer Herren Jesus Kristus och hämtar den församling som han har tagit ut och köpt med sitt eget blod. Så hemförlovar han församlingen till sin himmel och då kommer församlingen att sättas in i sin position. Några säger att vi ska till himmelen för att spela harpa, men jag tror att det blir annat också än harpospel och sång. Där har vi naturligtvis inte tidsbegreppen som vi har här; då finns inte längre tid och rum — då har evigheten inträtt. Tänk, att komma till himlen och inte behöva tänka på problemen som vi har på jorden; att leva i den nya kroppen som inte känner av den fysiska begränsningen.

Jag vill inte imponera på dig, men jag vill tända ditt hopp, så det blir riktigt levande. De miljoner planeterna i rymden, dem har Jesus Kristus säkerligen reserverat för oss. Här var det svårt att få utrymme för församlingen; den blev ständigt uppsagd till flyttning och vi känner att vi bor i ett rivningshus. Det är snart slut på hela kulturen och Herren tar hem oss. Det är frågan om den nya människan med det nya namnet, den nya dräkten, härlighetskroppen, och den nya konungsligheten. "Den här ska bli din", säger Herren och överlämnar åt oss en planet. Vad jag vill säga med detta är att Guds skapande kraft har inte avtagit utan är i ständig verksamhet. Nu väntar han på att få hem medarbetarna! Det står nämligen i skriften att han i de tillkommande tidsåldrarna ska bevisa sin nåds härlighet mot oss och den som är trogen i det lilla, han ska bli satt över det mera är. Det finns något som Gud har bestämt och har i beredskap åt sin församling. Ska vi nå fram till detta mål, som bibeln klart och tydligt talar om, då finns det ingen möjlighet att vara intresserad av religiösa frågor, det leder inte fram till något resultat. Intresse betyder att man har den ena foten i världen och den andra i Guds rike. På trons väg kommer vi endast fram genom att vara överlåtna.

Överlåtelse till Gud är inte att ge Gud 20 eller 60 %, men att utan inskränkning, reservation eller förbehåll överlämna sig totalt åt Honom. Bibeln säger : *"nu lever inte längre jag, Kristus lever i mig"*, och det har vi markerat genom dopet. Genom dopet dog vi bort från världen och skildes från den gamla människan och vi lever inte för oss själva utan för Kristus och honom till behag.

Vad innebar det att börja skolan? Då fick jag gå upp på morgnarna, gå till skolan, läsa läxorna. Så tråkigt och enahanda, tänker vi. Men vad skulle vi ha gjort istället? Om vi hade följt impulserna hit eller dit, tror du att livet blivit meningsfullt och innehållsrikt? Naturligtvis inte! Så småningom fick jag betyget som jag gärna hade sett att det blivit bättre. Det visade sig på avslutningsdagen hur jag skött mig under skoltiden. Slarv i skolan märks inte bara dagarna som jag är där, det slår igenom med avseende på hela min framtid och mina möjligheter.

Andlig värnplikt

Jag växte upp och en dag fick jag en personlig kallelse. Det handlade om värnplikten. Det finner vi helt naturligt, men så fort det gäller Guds församling har man helt andra ideal. Vi skapar en hållningslöshet som gör det omöjligt för Gud att verka genom oss... Vi förstår inte barnaskapets eller lärjungaskapets innebörd och begriper inte den andliga värnplikten och funktionen, fattar inte vad värnplikt och mobilisering innebär.

Då ska man rustas för kamp och försvar och ikläder sig konungens kläder och står under värnpliktslagarna. Vi måste komma tillbaka till det bibeln och skriften säger: *"Och ständigt var dag var de endräktigt tillsammans..."* Det var inte lustbetonat eller betingat av tillfälliga omständigheter, det var en plikt. Man kunde alltså inte välja och rata som det passade eller som man tyckte. Man ser människor som varit med i Guds verk i 20-30 år och inte har disciplin eller andlig pli. Därför blir de också offer för märkliga fenomen som nu och då går över kristenheten; framgångsteologi, feministteologi eller andra rörelser som rör om i känslolivet, men aldrig leder fram till förståndsvisshet. Får vi inte förståndsvisshet, blir vi aldrig rotade i Kristus och är vi inte rotade i honom, spelar det ingen roll hur grenverket eller kronan ser ut.

När det står att *"dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning, vid brödragemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna"*, så handlar det om fundamentet som gemenskapen vilade på. Men det står inte att apostlarna höll fast, utan att man höll fast vid apostlarnas undervisning. Det står om Jesus att *"han växte till i nåd och sanning och visdom inför Gud och människor"*. Det finns massor av kristna som varit med i 10, 20 eller 30 år, men fortfarande är kvar på barnastadiet. De är ett jätteproblem i Guds verk. Det är med dessa kristna som det var med Israels folk, när de gick i öknen i 40 år. Vandringen avbröts av ett och annat högtidsmöte, som i realiteten var en begravningshögtid. Däremellan upplevde de något under, annars skulle de fullständigt ha förgåtts.

När de vandrat i öknen i 40 år står det, att *"de kom åter till Kades-Barnea"*, elva dagsresor från målet, dvs de var åter vid utgångspunkten. De hade fört en meningslös rundvandring — 40 år för 11 dagsresor. Det är precis så det är för många kristna idag... Se ut över lägret, se på folket, det är en ny generation, en ny församling — deutronomium. En hel generation är borta. De som lämnade Egypten finns inte längre, de är begravda i ökensanden.

Det heter: "då talade Herren åter", och nu kommer han inte med ett nytt budskap men med ett förnyat budskap till en ny generation, några stenkast från landet Gud lovat dem. Vi måste förstå allvaret, vi kan inte leka bort tiden, vi kan inte tro att det ska lösa sig med någon slags förenkling.

Sanningen är den, att det handlar om trons och andens lagar. Vill vi framåt och vill vi växa till? Då finns vägen här *"dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning"*. Tror du, att du ska kunna bli en lärjunge, en soldat i Herrens armé, utan kunskap, då bedrar du dig. Det är inte heller oviktigt eller likgiltigt vilken kunskap du får. Vi behöver apostlarnas undervisning — dvs den undervisning de första kristna mottog, men då måste vi skapa förutsättningar för det.

Uppliva till goda gärningar

"Och låtom oss akta på varandra för att uppliva varandra till kärlek och goda gärningar". (Hebr.10-24)

Det är beklämmande att se när människor kommer igenom i sitt andliga liv, kommer in i en ljum miljö som bryter sönder det de upplevt och så småningom faller in i det allmänna religiösa mönstret. Är vi med och släcker andligt liv eller är vi med och upplivar? Vi kan släcka livet genom vår attityd, vårt talesätt eller genom vår jargong. När vi varit kristna ett tag, blir vi okänsliga om vi inte förnyas. Vi blir okänsliga för Andens yttringar, för att inte säga lite fariseiska och dömande. Det är fruktansvärt för det innebär att allt andligt liv kvävs. De nyfrälsta tänker: "Varför är jag så glad, när ingen annan är det", "de säger att de varit kristna i 20 år och ser ut som om frälsningen vore en enda stor börda ovanpå alla andra bördor."

När vi kommer tillsammans gör vi det ofta på ett gnälligt och knorriskt sätt. Även om inte alla möten är på det sättet, verkar det som om man måste ha en symfoni- eller poporkester för att få upp tempot. Man måste få något som kittlar i örat och är njutbart. Vi måste ju begripa, att om det är ett stilbrott att vara glad eller att säga halleluja, då kvävs anden. Skriften säger att vi ska inte utsläcka det andliga livet, men vi ska uppliva det. Församlingen har blivit en barnfientlig miljö och tenderar att bestå av förstelnade kristna. Det är klart att en nyfrälst som kommer in i ett sådant sammanhang har små möjligheter att hålla sig varm — antingen avgår hon med döden eller också blir församlingsgemenskapen ett kamratskap där några känner sig utanför och det uppstår kotterier lite här och där. Man har sina speciella intressen som man odlar eller också blir det hobbygrupper. Ungdomar och äldre kan inte vara tillsammans,

Stå upp och var LJUS!

Text: LARZ GUSTAFSSON

I Josua boks första kapitel läser vi om, att Herren sade till Israels barn, att han givit dem varje ort deras fot beträdde. Detta budskap är ett budskap som i lika hög grad gäller även oss sentida lärjungar.

Ty även om spejarna kan komma tillbaka med dystra rapporter och prognoser om läget, så kvarstår faktum: Segern ÄR vunnen, den är vår, och han som bor i oss är större än den som är i världen.

Då vi läser i Apostlagärningarna om den första församlingen, kan vi belåtet konstatera att den bestod av idel frimodiga vittnen som hela tiden var aktiva då det gällde att sprida Guds Ord till dem som ännu icke hade hört. I Apg. 1:8 sade Jesus, att de, när den helige Ande kom över dem, skulle få kraft att bli hans vittnen. Det var alltså det som var det primära ändamålet med andedopet. I Lukas 4 proklamerar Jesus att Herrens Ande är över honom. VARFÖR var Herrens Ande över honom? Jo, för att han skulle *FÖRKUNNA*. Många syskon går omkring och drömmer om att få bli förkunnare. Kära vänner, det är bara att sätta igång. Några märkvärdiga kallelser behöver du inte — du har missionsbefallningen! Dessutom har Herren kallat oss till att vara människofiskare.

Detta har fienden tyvärr lyckats att bestjäla församlingen på. Vi har skickat oss efter denna tidsålders väsende och snällt och fogligt kurat ihop oss i våra möteslokaler, varefter vi tassat omkring i kulisserna och bett om ursäkt för att vi finns till. Där har vi gräshoppskristendomen i ett nötskal. Men djävulen och alla hans humanistdemoner är inga jättar. Satan är en lögnare. Han blåser bara upp sig och går omkring SÅSOM — märk väl: SÅSOM — ett rytande lejon. Hans illusoriska tricks ger oss en skenbild av verkligheten och tankarna går till trollkarlen från Oz. Därför finns det ingen anledning att huka sig för skrämskotten från avgrunden. Att kröka rygg och bli dörrmattor anstår icke ett konungsligt prästerskap. En Onkel Tom blir alltid en quisling och en femtekolonnare, och det är i den positionen den lede vill ha oss.

Skriften säger att vi skall vara salt i förruttnelsen, men om vi aldrig vågar ge oss ut i förruttnelsens stinkande träskmarker (vi är ju så rädda för de förmenta jättarna...), hur skall vi då kunna fylla denna funktion? Djävulen är faktiskt nöjd om vi bara sitter på möten. Då får han ju vara ensam herre på täppan på sina domäner. Vissa platser har han definitivt tabubelagt, och där får vi troende definitivt inte vistas. Men det är där, kära bröder och systrar, vi skall dyka upp. Vi skall finnas där hedningarna absolut inte väntar sig att vi skall finnas. Och det är ju där vi behövs! Därför skall vi göra upp med alla allmänt vedertagna normer och all satanisk praxis, ty den helige Ande har en diametralt motsatt policy och praxis. Herren Jesus själv blev de facto kritiserad därför att han vistades på platser där en gudsman inte förväntades vistas. Det var från det religiösa etablissemanget kritiken kom. Religiösa demoner vill alltid visliggöra och kedja fast folk i kyrkbänkarna samtidigt som de vill kväva Guds verk i sin linda.

Idag behövs en församling där Josuas och Kalebs ande flödar fritt. Kristna skall resa sig upp i riksdagshuset och profetera för överheten. Vi skall, som Paulus säger, träda upp i tid och otid, ty vi har sannerligen ingenting att blygas för. Fortsätter vi att tiga har vi definitivt mycket att blygas för, och Herren skall själv blygas för oss.

Inför Herrens ansikte blir du, då du umgås med honom, uppfylld av kraft till att gå ut och vara salt och ljus på platser där förruttnelse och mörker råder. Guds befallning om att vi skall lägga jorden under oss gäller alltjämt, och ALLT förmår vi i honom som ger oss kraft. (2 Krön. 16:9)

de trivs inte ihop, därför att man tycker inte om livsyttringarna som man anser primitiva.

Det är väl ingen som är född dövstum in i Gudsrike, utan det heter att *"han lade en min mun en ny sång, en lovsång till vår Gud."* Vi har kommit in i religiösa vanor som inte på något sätt stimulerar eller appellerar till att uppliva nådegåvor och andliga livsyttringar. Därmed sjunker vi ned på ett plan där livsyttringarna blir anstötliga. Hör vad det står: *"Låtom oss akta på varandra för att uppliva varandra till kärlek och goda gärningar"*. Nu frågar jag: Du är väl inte en propp som kan bli ett dödshot för kroppen så att livskraften inte längre kan cirkulera till alla lemmar. Är du en propp i systemet, har det klumpat till sig för dig eller kanaliserar du gudslivet?

Om det inte fungerar, syns det på ansiktsuttrycket, om du inte trivs hörs det på tonen i vittnesbördet och sången — det är något som inte stämmer. Var har du varit och vad har du gjort? Har du gett näring till tron eller vad har du sysslat med? Inspirationen och glöden — var är den — är inte Jesus levande? Det gäller inte bara trivseln i församlingen, det gäller att få följa med när Jesus uppenbarar sig på den brustna skyn. Det går inte att tänka sig himmelsfärd i andlig misär och med ett andligt tynande liv. Har du ett överflödsliv i Gud — är Jesus den störste och den förste? Vad sätter vi i främsta rummet, är det egna intressen eller är det Guds rike? Här kommer ett enkelt råd hämtat ur bibeln: *"Låtom oss icke övergiva vår församlingsgemenskap såsom somliga hava för sed"*. Överge är i detta sammanhang ett märkligt ord. Det är exakt samma ord som Jesus använde på korset då han ropar: *"Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?"* Här ser vi en annan dimension, vi får veta vad församlingsgemenskap betyder. Det är inte en ytlig föreningsgemenskap — vi är ödesmättat förbundna med varandra och denna gemenskap är allvarligare, djupare och mer omfattande än det lyckligaste äktenskap här i tiden.

Vad säger Paulus? *"Jag har sammanvigt er med Kristus."* Vidare: *"Fördenskull skall en man övergiva sin fader och moder och hålla sig till sin hustru, och de tu skall varda ett kött. Den hemlighet som ligger häri är stor — jag säger detta med tanke på Kristus och församlingen."* (Ef. 5:31-32)

Gemenskapen är ödesmättad. Vi ser hur den lame hoppar upp ur rullstolen och omedelbart är botad, för att i nästa moment se hur två människor ramlar ner döda och bärs ut från gemenskapen.

Låt oss få klart för oss, att dessa förhållanden som bibeln beskriver för oss inte i första hand handlar om horisontella utan om vertikala förbindelser. Det handlar om himmel och jord.

På samma sätt som vi är införsatta med honom i den himmelska världen, så är han i oss och vi är i den himmelska världen i honom. Det är inte underligt att man känner behov av att få veta mer och mer om honom; att man känner behov av att tala med honom i endräktig överenskommen bön och att få manifestera gemenskapen genom att bryta brödet. Det handlar om denna upphöjda ställning, som Gud har gett församlingen — denna myndighet och makt som uteslutande och allenast kan upprätthållas och bevaras i ett förblivande i honom, i en pågående och fortgående förnyelse. Att ständigt förnyas, upplivas och på det sättet bevaras levande i denna innerliga Kristusgemenskap. Vi har blivit en kropp, lemmar varandra till tjänst!

MANIPULERING...

forts fr sid 29

Norge handlar i väsentlig grad om forskningsmiljöerna vid våra fyra universitet, fördelat på 40 laboratorier.

Sedan människovärdet är graderat, finns det tydligen ingen ände på utvecklingen. Vilken som helst manipulering med människolivet verkar bli accepterad.

Parallellen till Hitlers nazi-Tyskland är slående. Det finns i alla fall ingen moralisk skillnad på att tillverka lampskärmar av människohud, som fångvaktarna gjorde i Auschwitz, eller att tillverka hudcreme av fostren.

En paradox

Ett av de argument som ofta används till försvar för genteknologin är att antalet genetiskt betingade sjukdomar är ökande, genom att vi utsätts för ständigt fler ämnen som förstör våra arvsanlag (strålning, medicin, kemikalier etc.). Vad man inte förstår är att den genetiska ingenjörskonsten endast är en del av denna teknisk-vetenskapliga utveckling som förlöser så många destruktiva krafter. Den stora paradoxen vi idag möter är att medan modern medicin gör enorma tekniska framsteg på avgränsade områden, blir vi inte särskilt friskare, — som människor. Vi kan förlänga människolivet rent biologiskt, medan livet rent mänskligt och socialt blir kortare. Aldrig har världen sett så många ensamma människor. Generellt gör vi enorma tekniskvetenskapliga framsteg, medan de ekonomiska och sociala problemen bara ökar.

Jag tror inte att vi kan hejda utvecklingen, men som kristna bör vi förstå att vi har ett kolossalt ansvar. Församlingen kan bli den fridlysta plats där människor kan få fungera som människor, där mödrar kan fungera som mödrar och där ensamma människor kan få uppleva en fungerande gemenskap. Församlingen måste bli ett samhälle i tiden, radikalt annorlunda än allt det människor annars ser omkring sig, så att Jesu ord kan gå i uppfyllelse i den församling han vann åt sig med sitt eget blod.

"På samma sätt må ock edert ljus lysa inför människorna, så att de se edra goda gärningar och prisa eder Fader, som är himmelen". (Matt.5:16)

JESUS KOMMER

forts fr sid 24

En för till frälsning, den andra till förtappelse. På vilken går du? Det står i Uppenbarelseboken 21:7-8: *"Den som vinner seger, han skall få detta till arvedel, och jag skall vara hans Gud, och han skall vara min son. Men de fega och de otrogna och de som hava gjort vad styggeligt är, och dråpare och otuktiga människor och trollkarlar och avgudadyrkare och alla lögnare skola få sin del i den sjö som brinner med eld och svavel; detta är den andra döden."*

Hur hemskt det skulle vara för dig om Kristus kom och du blev kvar, för att du ser på de jordiska tingen, eller hur? Kristus ger oss denna tid av barmhärtighet, utnyttja den!

I Lukas 12:33-34 står: *"Säljen vad I ägen och given allmosor; skaffen eder penningpungar som icke nötas ut, en outtömlig skatt i himmelen dit ingen tjuv når, och där mal icke fördärvar. Ty där eder skatt är, där komma ock edra hjärtan att vara."*

Det finns inget hopp i denna värld, det är sanningen. Du kan observera i din omgivning och se ondskan överallt i världen och man ser att Guds vrede är utgjuten över himlen, havet och jorden. Observera och meditera över det!

I Lukas 21:25-36 läser vi: *"Och tecken skola ske i solen och i månen och i stjärnorna, och på jorden skall ångest komma över folken, och de skola stå rådlösa vid havets och vågornas dån, då nu människor uppgiva andan av förskräckelse och ängslan för det som skall övergå världen; ty himmelens makter skola bäva. Och då skall man få se 'Människosonen komma i en sky', med stor makt och härlighet. Men när detta begynner ske, då mån I resa eder upp och upplyfta edra huvuden, ty då nalkas eder förlossning.*

Och han framställde för dem en liknelse: 'Sen på fikonträdet och på alla andra träd. När I fån se att de skjuta knopp, då veten I av eder själva att sommaren redan är nära. Likaså, när I sen detta ske, då kunnen I ock veta att Guds rike är nära. Sannerligen säger jag eder: Detta släkte skall icke förgås, förrän allt detta sker. Himmel och jord skola förgås, men mina ord skola aldrig förgås. Men tagen eder till vara för att låta edra hjärtan förtyngas av omättlighet och dryckenskap och timliga omsorger, så att den dagen kommer på eder oförtänkt; ty såsom en snara skall den komma över hela jordens alla inbyggare. Men vaken alltjämt, och bedjen att I mån kunna undfly allt detta som skall komma, och kunna bestå inför Människosonen.'"

Uppenbarelseboken 22:12-15 säger: *"Se, jag kommer snart och har med mig min lön, för att vedergälla var och en efter som hans gärningar äro. Jag är A och O, den förste och den siste, begynnelsen och änden. Saliga äro de som två sina kläder för att få rätt att äta av livets träd och att gå in i staden genom dess portar. Men de som äro hundar och trollkarlar och otuktiga och dråpare och avgudadyrkare, och alla som älska och göra lögn, de måste stanna därutanför."*

Jesus älskar dig, ta emot honom! Det finns ännu tid. *Idag.* Du vet inget om *imorgon.*

"Himmel och jord skola förgås, men mina ord skola aldrig förgås." (Luk. 21:33)

"SE JAG KOMMER SNART" (Upp. 22:12)

ATT VANDRA I...

forts fr sid 27

Gud för att han ger oss underbara gåvor. Han kan göra oss till stora predikanter och stora sångare eller ge oss andra gåvor. Ändå är det aldrig våra gåvor som når fram och påverkar en själ utan det är alltid Guds närvaro. Alltid!

När jag var på mitt kontor, den gången som jag sade förut, besökte inte Gud mig för att ge mig ett enormt budskap och predikan, så jag fortsatte att fråga Gud. Varför är du här? Vad är det du försöker säga till mig? Han fortsatte och sade till mig: "Inget, min son, jag vill bara vara här med dig, jag vill ha gemenskap med dig." Denna erfarenhet har förvandlat mitt liv, den har förvandlat min tjänst. Jag har mycket utbildning, men det betyder ingenting inför Gud. Precis som Petrus, så kunde jag ropa ut: "Gud, du borde gå ifrån mig..." och ni skulle kunna säga samma sak. Men han har inte gjort det än och han kommer inte att göra det. Han har lovat vara med alla dagar. Det spelar ingen roll vad vi går igenom. Jag är med er, säger Jesus. Han finns här bredvid oss. Han älskar oss! Den helige Ande, som en duva, önskar att sätta sig på oss och förändra våra liv. Det är en väckelsedag idag, en dag för kristna att vandra i Guds närvaro, att vandra i Anden.

Pris ske Gud för hans ord! Läs bibeln mycket! Men låt det inte vara en död bokstav, låt det bli levandegjort i Anden. Låt Guds verklighet bli levande. Tjäna inte Gud av plikt, tjäna honom på grund av kärlek i hjärtat, tjäna honom därför att han är verklig. Han kan bruka dig. Du kan tänka, att det finns ju andra människor, som har flera gåvor och som kan göra saker som inte du kan, men varje kristen kan göra det viktigaste; det är att vandra i Guds närvaro. Vandra i Anden, bli ledd varje steg och vet att han är där. Vill du ta emot det här vidrörandet av honom. Gud vill göra det om vi öppnar vårt hjärta för honom.

VAD SOM SKALL...

forts fr sid 6

ru himmelens fyra vindar stormade fram mot det stora havet. Och fyra stora djur stego upp ur havet, det ena icke likt det andra. Det första liknade ett lejon, men det hade vingar såsom en örn. Medan jag ännu såg härpå, rycktes vingarna av djuret, och det restes upp från jorden, så att det blev ställt på två fötter såsom en människa, och ett mänskligt hjärta blev givet åt det. Sedan fick jag se ännu ett djur, det andra i ordningen; det var likt en björn, och det reste upp sin ena sida, och det hade tre revben i sitt gap, mellan tänderna. Och till det djuret blev så sagt: "Stå upp och sluka mycket kött."

Därefter fick jag se ett annat djur, som liknade en panter, men på sina sidor hade det fyra fågelvingar; och djuret hade fyra huvuden, och välde blev givet åt det.

Därefter fick jag i min syn om natten se ett fjärde djur, övermåttan förskräckligt, fruktansvärt och starkt; det hade stora tänder av järn, det uppslukade och krossade, och vad som blev kvar trampade det under fötterna; det var olikt alla de förra djuren och hade tio horn. Men under det att jag betraktade hornen, fick jag se huru mellan dem ett annat horn sköt upp, ett litet, för vilket tre av de förra hornen blevo bortstötta; och se, det hornet hade ögon lika människoögon, och en mun som talade stora ord.

Dan. 7: 15-28. *Då kände jag, Daniel, min ande oroas i sin boning, och den syn som jag hade haft förskräckte mig. Jag gick fram till en av dem som stodo där och bad honom om en tillförlitlig förklaring på allt detta. Och han svarade mig och sade mig uttydningen därpå: "De fyra stora djuren betyda att fyra konungar skola uppstå på jorden.*

Men sedan skola den Högstes heliga undfå riket och taga det i besittning för evig tid, ja, för evigheters evighet." Därefter ville jag hava tillförlitlig förklaring angående det fjärde djuret, som var olikt alla de andra, det som var så övermåttan förskräckligt och hade tänder av järn och klor av koppar, det som uppslukade och krossade och sedan trampade under fötterna vad som blev kvar; så ock angående de tio hornen på dess huvud, och angående det nya hornet, det som sedan sköt upp, och för vilket tre andra föllo av, det hornet som hade ögon, och en mun som talade stora ord, det som var större att skåda än de övriga, det hornet som jag ock hade sett föra krig mot de heliga och bliva dem övermäktigt, till dess att den gamle kom och rätt blev skipad åt den Högstes heliga och tiden var inne, då de heliga fingo taga riket i besittning.

Då svarade han så: "Det fjärde djuret betyder att ett fjärde rike skall uppstå på jorden, ett som är olikt alla de andra rikena. Det skall uppsluka hela jorden och förtrampa och krossa den. Och de tio hornen betyda att tio konungar skola uppstå i det riket; och efter dem skall uppstå en annan, som skall vara olik de förra, och som skall slå ned tre konungar.

Och denne skall upphäva sitt tal mot den Högste och föröda den Högstes heliga; han skall sätta sig i sinnet att förändra heliga tider och lagar; och de skola givas i hans hand under en tid, och tider, och en halv tid. Men dom skall bliva hållen, och hans välde skall tagas ifrån honom och fördärvas och förgöras i grund.

Men rike och välde och storhet, utöver alla riken under himmelen, skall givas åt den Högstes heligas folk. Dess rike skall vara ett evigt rike, och alla välden skola tjäna och lyda det." Här slutar berättelsen. Men jag, Daniel, uppfylldes av många oroliga tankar, och färgen vek bort ifrån mitt ansikte; men jag bevarade i mitt hjärta vad som hade hänt.

I Daniels dröm är lejonet det babyloniska riket, björnen det Medio-Persiska riket, pantern det grekiska riket och det fjärde förskräckliga djuret är Romarriket.

Välkommen att fira jul och nyår

tillsammans med syskonen på missionscentret Bällstalund

Ung som äldre delar vi gemenskapen i jul och nyår

Anmäl dig till: Box 20134, 161 02 Bromma, 08/733 97 83

Sjung ur

SÄRLA REGN

i jul!

684 väckelsesånger
Rekommenderad tonart

En elegant och vacker inbindning i mellanblå korallklot med silvertryck på framsida och rygg. Mycket slittålig.

110:- kr

Orderadress:
MRM Box 20134, 161 02 Bromma 08-733 97 83

— En av de absolut största sångsamlingarna i Sverige —

DET NYA EUROPA...

forts fr sid 16

(tio) konungarnas dagar skall himmelens Gud upprätta ett rike som aldrig i evighet skall förstöras och vars makt inte skall bli överlämnat åt något annat folk. Det skall krossa och göra slut på alla dessa andra riken, men själv skall det bestå evinnerligen. Och Daniel beskriver avslutningen av sin dröm så här:

Sedan fick jag i min syn om natten se hur en som liknade en människoson kom med himmelens skyar..." Där är vårt hopp. Vi väntar inte antikrist och de fredsuppgörelser och ekonomiska problemlösningar han kommer att förundra hela mänskligheten med. Vi väntar människosonen som kommer på himmelens skyar för att hämta dem som hör honom till. Mycket snart är han här. Är du redo att möta honom? Maranata! — Herren kommer!

TJÄNA DEN...

forts fr sid 13

blir det uppenbarat att Gud är en rättvis domare." Här möter vi också ordet orge', och i åttonde versen står det; *"men över dem som äro genstridiga och icke lyda sanningen, utan lyda orättfärdigheten* (orättfärdigheten har alltså blivit ett mönster, och en stil), *över dem kommer vrede (orge'), och förtörnelse (tymos),* Här är inte bara en upprördhet och vrede över orättfärdigheten som sådan, utan det är en glödgad vrede. Varför? Ja, här möter vi en grupp människor, som har kunskap, men som förslösar kunskapen och mot bättre vetande går emot det som man vet att Gud har stadgat som rätt. Helt uppenbart är det att det blir en speciell kraftutlösning, när Gud kommer att låta sin vrede drabba jorden.

I Rom 5:9 läser vi *"så mycket mer skola vi därför, sedan vi nu hava blivit rättfärdiggjorda i och genom hans blod, också genom honom bliva frälsta undan vredesdomen".* Vredesdomen kan alltså betyda två saker. Antingen en vredesdom där människan samlar på sig vreden tills vredens dag kommer, eller att hon tar emot Jesus Kristus, och låter Guds vrede drabba sig genom Sonen. Hon går in under domen och bejakar Guds väg till frälsning, vilket leder till frälsning undan den kommande vredesdomen.

Guds uppgörelse med hedningen

Men vem skall Guds vrede drabba? När vi omvänder oss går vi in i ett nytt sammanhang och avlägger ett gammalt mönster. Det mönstret, den nuvarande världsordningen, går mot sitt slut, och det kommer att drabbas av Guds vrede. Allt vad världsordningen representerar och innebär, dess mönster och livsstil, kommer att gå under, även om den kallas för kristen. Faran är att vi skapar en teologi, som säger att vi inte ska drabbas av Guds vrede, för vi ska evakueras från jorden. Det är sant, att Guds vrede inte kan drabba oss, men detta gäller den eviga frälsningen.

De som har mött Jesus Kristus och älskar Honom och Hans tillkommelse, de väntar Honom tillbaka från himmelen. De andra är inte intresserade av Honom. Men faktum är, att det finns människor, som omedvetet ropar och ber att Han ska komma tillbaka. Vilka är det? Det är de fattiga, de förtryckta! Det är de, som lider nöd! Det är inte ett rop som hörs från deras läppar, men hela deras liv är ett rop till den Rättfärdige, Sanne och Levande Guden.

Vreden kommer att drabba hedningen på grund av att han inte tagit emot Guds erbjudande, nämligen Jesus Kristus. Han har förkastat Jesus Kristus och valt en annan frälsare. Det vi ser i vår tid, är att nu drabbas inte bara enskilda människor. Vi ser hur människans ondska har byggts ut, så att hela vår planet, vår jord, är besmittad av människornas ondska. Jorden bryts ner och fördärvas, p g a att man inte följer de lagar och förordningar, som Gud har givit människan. Vi kan inte stoppa den utvecklingen.

Vi berörs och kommer att beröras mer och mer av det som sker på jorden. Alla kulturer har gått upp, men har också gått ner. Vi är med om nedförsbacken för den västerländska kulturen. Det börjar uppenbaras för oss att det, som står i Uppenbarelseboken om de olika inseglen, domsbasunerna och vredesskålarna, det kommer att ske på jorden. Vi kommer att få se det. Guds vrede! Det blir ett absolut klimax i den här utvecklingen och det blir den dagen Jesus kommer tillbaka från himlen. Han, som kommer på den vita hästen, han kommer att strida mot vilddjuret och den falske profeten, den religiösa och politiska makten, som man kan läsa om i Uppb. 19. Det blir en absolut konfrontation mellan de andliga verkligheterna.

Men innan den dagen, är alla människor inbegripna i denna kamp. Vreden över orättvisorna, orättfärdigheten och ogudaktigheten finns där som ett ackumulerat åskmoln, men också förtörnelsen som kommer att drabba Israels folk på ett speciellt sätt finns där. I Jeremia 13 läser vi om en tid av nöd för Jakob. Den ska vi inte blanda ihop med det som kallas Daniels sjuttionde årsvecka, för den har redan passerat.

Vi ser en tid i slutet av denna tidsålder, där församlingens, hedningens och Israels öden strålar samman, ja fokuseras i en enda händelse och vi förstår att det måste bli dramatiskt och händelserikt. En kamp som vi kanske tror handlar om helt andra saker, men som är Guds uppgörelse med hedningen, Guds rening av det judiska folket och Guds frälsande av församlingen, som äger rum en helt vanlig dag. Ingen vet någonting om den dagen och stunden.

När Gud är så vred över orättvisorna och orättfärdigheten och när Gud är så hård mot hårdheten, gensträvigheten och falskheten, då tycker jag att vi måste ta detta till vårt hjärta och förstå att det är allvar. Vi måste bedja över detta, så att vi förstår, ty det rör sig om så otroligt stora saker. Vi kan inte ständigt engagera oss känslomässigt. Vi måste förstå bättre, så att det inte endast handlar om känsla, utan det blir vilja och förstånd, så att vi kan handla utifrån det. "Jag gör detta medvetet. Jag väljer att göra på detta sätt, att leva så här, för jag förstår att det är det bästa och det rätta."

Nytt sammanhang

Det är här den fantastiska möjligheten, församlingen, som Gud har visat oss kommer in. Där finns vägen och förutsättningen för att vi som individer kan bevaras levande och sanna. Det handlar om en nära gemenskap, som vi ser utkristalliserat i Guds eget ord, och som inte handlar om vårt eget välbefinnande, utan om helhetens. Det betyder inte, att individen är bortglömd, tvärtom, helheten är ett skydd för den enskilda människan. Ty utanför den maktsfär, som församlingen utgör, blir man ett lovligt offer, ett byte för avgrundsmakter.

Vi ska inte inbilla oss att vi klarar av det tryck, som finns i världen. Vi kan inte gömma oss bakom detta att "det finns så många kristna, som har det på det viset". De flesta har kapitulerat och dukat under för den världsordning som råder. Vi måste ta ett steg i den riktningen, att Guds församling blir staden på berget, alltså avskild ifrån det andra. Det är inget som vi kan organisera eller åstadkomma med vår intelligens. Nej vi behöver all den Guds nåd och hjälp, som finns tillgänglig för att det ska kunna genomföras. Om jag känner er som jag känner mig, så finns det inte mycket hopp. Det finns inte många förutsättningar för att klara av detta. Det finns egentligen inga.

Men vi får tro att den Guds nåd, som har frälst oss, och gett vår personlighet en ny ande, en ny håg och en ny vilja, den kan åstadkomma detta. Därför måste vi se på varandra med kärlekens ögon, inte genom förstoringsglas. Det betyder inte, att man inte ser någonting, men det betyder att det finns nåd. Det finns ett blod som renar, befriar och helar och vi är i behov av det, både du och jag. Vi behöver uppleva, att vi ständigt är under och i denna källa, som befriar oss ifrån allt som kan förstöra, bryta ner och skapa misshälligheter, vilka satan vill skicka in bland oss. Vi måste träda fram inför nådens tron och få uppleva att "Herre Jesus, här är jag, använd mig..." Amen!

GEMENSKAP MED...

forts fr sid 23

kom inte för att peka ut någon eller anklaga eller håna någon. Han kom för att säga: Jag vet om din situation och jag lider med dig och jag har lidit för dig på Golgata. Han tog smärtan på sig för att du skulle få frid. *"Jag vet väl, vilka tankar jag har för eder, säger Herren, nämligen fridens tankar och icke ofärdens, till att giva eder en framtid och ett hopp."* Jer. 29:11

UPPLYSNING OM...

forts fr sid 19

jag tycker att det är underbart att man kan få visa känslor i mötena. Jag kommer ihåg att jag var på ett tältmöte en gång. Jag var tretton år, men jag minns att det var underbart — och något blev kvar inom mig.

— Och nu har jag funnit Jesus — det är något som alla borde få uppleva!

HELA BIBELN...

forts fr sid 17

döpte och om den etiopiske hovmannens dop i Apg, då var det "som hela bibeln flöt i vatten".

— Bibelns blad började flyta, säger Ellen och bestämde sig för att låta döpa sig.

Detta väckte naturligtvis motstånd, inte minst inom släkten. Men pappa var förstående. Det enda han sa när hon var på väg till dopstranden var: "Hördu flicka, du vet väl ändå vad du gör?"

— Ja, pappa, svarade Ellen. Det här är så övertänkt, så var inte rädd. Andra släktingar påminde henne om barndopet: "Inte ska du tro att inte pappa och mamma bar fram dig också. Men Ellen svarade:

— Jag har genomskådat Luthers falska grunder.

Ellen blev döpt och andedöpt samtidigt. Anden föll mäktigt och Ellen talade i tungor. När hon sedan kom upp ur dopvattnet kom det en liten skarp gumma fram och sade: "Ja, då är du väl syndfri nu du". På den tiden talade man om pingstvännernas syndfrihetslära.

— Jag kommer från ett kyrkligt sammanhang, så när jag blev frälst var det nytt alltsammans för mig. Pingstväckelsen hade ju funnits en tid, men för mig var den ny.

— Jag längtar ut till folket och är ofta ute bland människorna med traktater. Då har jag lagt märke till att det är mycket lättare att nå ungdomarna. De är mer mottagliga och det går att tala med dem. Det är mycket svårare med medelålders och äldre.

Under alla år som Ellen varit med har hon upplevt att Gud varit trofast mot henne. Hon avslutar med några sammanfattande ord:

— Den här bibelkursen jag varit med om i Stockholm har varit väldigt bra. Mer behöver jag inte säga. Det är mycket som påminner mig om den allra första tiden efter min frälsningsupplevelse. Vi sjöng mycket när jag blev frälst.

— Det var mycken bön och lovsång första tiden jag var med. Jag tycker att Maranata är som den första tiden i pingstväckelsen.

SPORTLOVSVECKA
i Norge
27 feb–5 mars

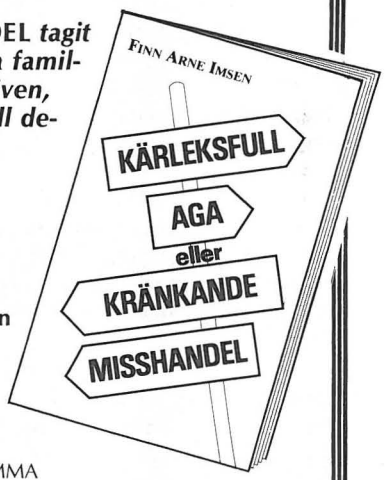
Alla **SKOLBARN** hälsas välkomna till Sport-, rekreations- och bibelvecka i **FJELLSYN, ETNEDAL.**

Inbjudare och arrangör:
Pilgrimsfolket, Nyhus, Brandbu

Anmäl till: **Pilgrimsfolket, Nyhus, 2760 Brandbu, Norge.**
Tel. 00947-63 311 99. 63 300 50

ARNE IMSEN, pastor skribent och opinionsbildare har i boken:
KÄRLEKSFULL AGA eller KRÄNKANDE MISSHANDEL ***tagit upp hotet mot den kristna familjesynen. Den är en välskriven, initierad och kontroversiell debattbok.***

Några av rubrikerna:
Ett angiverisystem
En onödig och skadlig lag
Den övergripande rätten
Rehabilitera familjesituationen
Uppbrott och uppgörelse

Pris: 52:-
Ordertelefon: 08-733 97 83
Adress: Box 20134, 161 02 BROMMA

INGEN SANN...

forts fr sid 3

Kom ihåg, vi äro i en värld, där under det att en bygger upp rättfärdighet och sanning tusen riva ned och fördärva för det ondas räkning. De kristna uppmanas av statsmän att ställa sig bakom det stora fredsprogrammet och hjälpa till att verkställa det. Låt det en gång för alla bli klart, att vi kristna aldrig blivit ställda här för att inaugurera ett fredsprogram, att etablera medborgerlig rättfärdighet, att syssla med social pånyttfödelse, att hjälpa till att förbättra världen, att bota korrumperad civilisation, att rensa upp samhället eller utgiva moraliska essayer och etik.

Nej! Tusen gånger nej! Vi äro här som Kristi ambassadörer för att predika det budskapet att alla äro syndare och behöva en frälsare. Vi ha att predika detta budskap och endast detta. Vi äro här i Kristi ställe för att säga till en förlorad värld: 'Låten försona eder med Gud.' Miljoner själar förgås, som hungrande vänta på livets bröd. Den bekännande kristenheten förspiller dyrbar tid på oväsentliga ting, den är sysselsatt med allting annat utom med evangelium, den vägrar att predika det enda stora budskapet, och söker hindra dem som vilja göra det. Allt är snedvridet i denna värld. Kristus behöver komma tillbaka och rätta till allt. Allting är ur gängorna. Hela skapelsen suckar och vändas i smärta intill nu, i väntan på att bli befriad, bidande Guds barns förlossning. Ingen sann fred utan Fridsfursten återvänder. Det är absolut utom människans förmåga att åstadkomma fred och ordning. Det är rent av abnormt och dåraktigt att tala om införandet av rättfärdighetens och fridens era i en värld, som är slagen och ärrig av syndens, sjukdomens och dödens fruktansvärda slag.

Säg mig, du som talar om fred vid anblicken av en värld, som förbereder sig för krig, med ständigt ökat antal demonbesatta, med en ännu icke fjättrad djävul, med stinkande sinnlighet, med otyglat självsvåld, med djurisk utsvävning, med låga skändliga brott, med oerhört bedrägeri, med makalösa mord, med grymhet, förtryck, orätt, hat och synd; vad är freden du pratar om? Detta är icke Fridsfurstens stund. Nu är stunden för honom, som är furste över ondskans andemakter i himlarymderna, satan. Det är människans stund och dag.

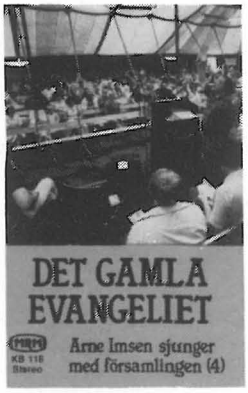
Nåväl, kommer någon att säga, den mannen är för krig. Han är icke för fred. Han representerar en dyster åsikt. Ja, jag upprepar det, det är ingen frid för den ogudaktige, säger min Gud. Men jag är förmedlare av goda nyheter beträffande individens frid. O, ja, välsignad vare den tanken, det finns en frid som övergår allt förstånd, för alla som vilja böja knä för Fridsfursten. Han har berett frid genom blodet på hans kors. Ja, vi kunna hava frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus. Det är gott att minnas att fastän Gud bjuder oss individuell frid, han likväl lovar oss vedermöda, sorg, smädelser och lidanden under det vi vistas i denna världen (Luk. 12:49, 51-53).

Läsare, om du önskar att ansluta dig till ett fredsprogram gör du bättre i att mottaga Guds personliga erbjudande av frid i Hans Son Jesus Kristus. Många som skrika om världsfred uraktlåta att begagna sig av erbjudandet om själsfrid, vilken är oändligt mer betydelsefull och har betydelseför evigheten.

Sprid det GLADA BUDSKAPET!

KB 121 **65:-**

KB 118 **65:-**

KB 116 **65:-**

KB 115 **65:-**

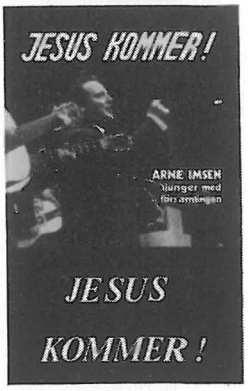

KB 112 **65:-**

LIVE-inspelningar * ARNE IMSEN sjunger med församlingen

KB 111 **65:-**

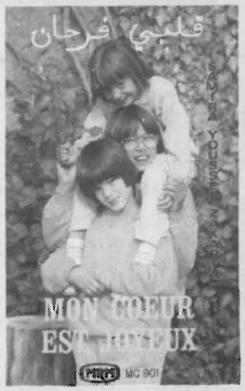
KB 107 **65:-**

ULLA CHRISTENSEN
Ifrån jordlivets natt

KB 113
65:-

SAMIRA, YOUSSEF, ZAKARIA
sjunger barnsånger på franska och arabiska

MC 901
65:-

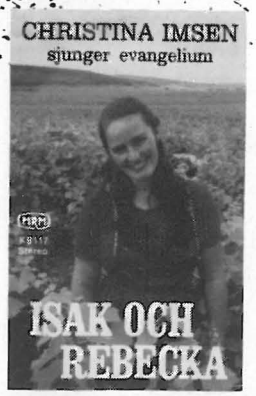
ARNE IMSEN undervisar

BIBEL SKOLAN 88

KB 881025 Världs- och Gudsmänniskan
KB 881026 Ställningstagande inför EVIGHETSFRÅGAN
KB 881027 Varen brinnande!
KB 881028 Bli bröd för folket!
KB 881031a Församlingsliv
KB 881031b Församlingsordning och lärjungaskap
KB 881101a Skicken eder icke efter denna tidsålders väsende
KB 881101b Övre salens kristna
KB 881102 Församlingen — ingen fritidssysselsättning
KB 881103 Vänta inte på väckelse — VAKNA!

30:-/st

KB 117 **65:-**

KB 114 **65:-**

KB 110 **65:-**

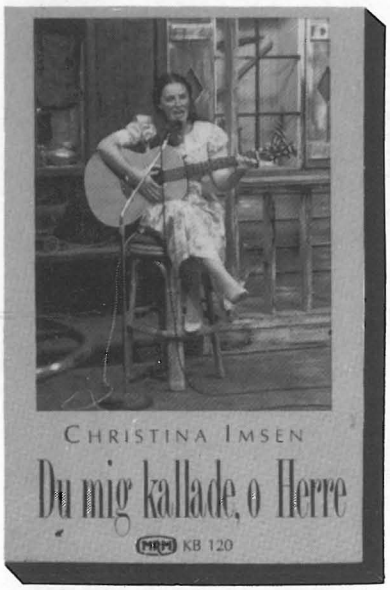

KB 106 **65:-**

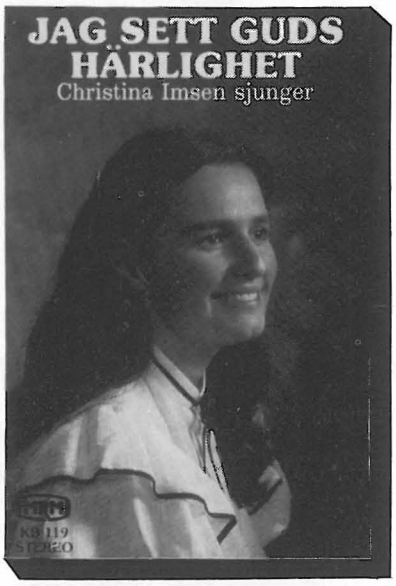

KB 102 **65:-**

CHRISTINA IMSEN sjunger evangelium

Du mig kallade, o Herre
KB 120
Finns även på LP **85:-**

Jag sett Guds härlighet
KB 119
Finns även på LP **85:-**

CHRISTINAs inspelningar på andra språk

SPANSKA

MC 605 Somos peregrinos
MC 604 Habla Dios a mi corazón
MC 603 Regresa a la fuente
MC 602 Cristo es la peña
MC 601 Yo vi su gloria

ENGELSKA

MC 802 I've seen God's gloriousness
MC 801 Isaac and Rebecca

NORSKA

KB 602 Jeg sett Guds herlighet
KB 601 Isak og Rebekka

Orderadress:
MRM Box 20134
161 02 Bromma
Tel 08-733 97 83

ISRAEL och DET NYA EUROPA – i profetian

PER ARNE IMSEN undervisar

KB 881203 ISRAEL i profetian
KB 881204 DET NYA EUROPA i profetian

30:-/st

Jag beställer:

.....st .....
.....st .....
.....st .....
.....st .....
.....st .....
.....st .....
.....st .....
.....st .....
.....st .....
.....st .....

Namn: .....

Adress: .....

Tel: .....

Påven kommer till Sverige i sommar...

Vad vet du om KATOLSKA KYRKAN?

Vi måste möta hennes flörtande och lismande inställsamhet med gedigen kunskap. Kunskap i Guds Ord. Kunskap om hennes falska frälsningslära och Kristusbild. Kunskap om sakramentalism, riter, helgontillbedjan m m och inte minst dess grymma historia. Dessutom måste vi se i bibelns profetia dess slutliga öde.

Hög aktuell KONFERENS

3-8 jan 1989 *i Stockholm*

DAGLIGA BIBELSTUDIER 12.00, 15.00 och 19.00
TISD 19.30 PREMIÄRMÖTE **LÖRD 15.00** FÖRSAMLINGSHÖGTID
SÖND 11.00 PREDIKAN, **15.00** MISSIONSMÖTE **19.00** FINALMÖTE

Katolska kyrkan i Bibliskt och profetiskt ljus.....*Arne Imsen*
Katolska kyrkans historia.....*Jan Egil Hafsahl*
Katolska kyrkans konstitution.....*Gunno Andersson*
Katolska kyrkans frälsningslära.....*Kjell Hägerman*
Katolska kyrkans sakramentalism.....*Folke Jacobsson*
Katolska kyrkans riter och dogmer.....*Kjell Hägerman*
Katolska kyrkan och det nya Europa.....*Per Arne Imsen*
Katolska kyrkans Kristusbild.....*Hans Lindelöw*

Bällstav 100, Box 20134, 161 02 Bromma. För inf ring 08-733 97 83